

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα, 5 Σεπτεμβρίου 2010, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου της Βουλής, Βουλευτή Β' Πειραιώς, κ. Γρηγορίου Νιώτη και του Βουλευτή Α' Πειραιώς, κ. Θεόδωρου Δρίτσα, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Παγκοσμιοποίηση» και «Ευρωπαϊκή Ενοποίηση», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΕ' Σύνοδος 2009 – 2010.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγουριάς Διονύσιος (Καναδάς), Ανδρέας Χρήστος (Κύπρος), Βαζιργιαντζίκη Μαρία – Χριστίνα (Β' Αθήνας), Βακογιάννης Γεώργιος (Νομός Λακωνίας), Γαλανάκη Ελένη (Νομός Αττικής), Γερμενής Δημήτριος (Β' Πειραιά), Γκέλης Χρήστος (Γερμανία), Καβαλινέα Ειρήνη (Ν. Αφρική), Κακκαβά Στυλιανή (Νομός Φθιώτιδας), Καραμέτος Γεώργιος (Νομός Φθιώτιδας), Καραμήτρου Αλεξάνδρα (Β' Αθήνας), Κουπάνης Κωνσταντίνος (Νομός Κιλκίς), Κουσκουσάκη Λουκία (Νομός Χίου), Λαζάρου Παναγιώτης (Α' Αθήνας), Λασκαρίδης Στέφανος (Α' Θεσσαλονίκης), Λείμονη Μαργαρίτα (Νομός Μαγνησίας), Λέκκας Κωνσταντίνος (Νομός Αττικής), Λουρή Όλγα (Νομός Αρκαδίας), Μακροδήμου Βασιλική (Νομός Λάρισας), Ματιάκη Ζωή (Νομός Κοζάνης), Ματσούκη Ελευθερία (Νομός Γρεβενών), Μπακάλη Καλλιόπη (Νομός Πιερίας), Μπατζιομήτρου Μαρία (Α' Θεσσαλονίκης), Μπουχλή Μαργαρίτα (Νομός Χανίων), Ντρέκα Έντουαρτ (Νομός Χανίων), Παναγιάς Σωτήριος (Νομός Δωδεκανήσου), Παπαρσένου Αθανασία (Νομός Λάρισας), Πάππα Μαρία (Νομός Κορινθίας), Πετακός Σωτήριος (Νομός Λακωνίας), Προκοπίου Ειρήνη (Κύπρος), Σακαλλέρος Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Σκαλιδάκη Στυλιανή (Νομός Χανίων), Σπυρίδου Αικατερίνη (Νομός Κιλκίς), Στρατογιάννης Φώτιος (Γερμανία), Τόκου Ελισσάβετ (Νομός Δράμας), Τριγγίδου Μαρίνα (Κύπρος), Τρίμμη Τατιάνα (Νομός Τρικάλων), Τσαλκίτζη Ρουμιάνα – Σταματίνα (Β' Αθήνας), Τσάμα Ελίνα (Β' Πειραιά), Τσέρου Αναστασία (Νομός Κυκλάδων), Τσιριμώνα Αγγελική (Νομός Λάρισας), Φαρίς Ράμι (Λιβύη), Φασουλιώτη Κλαίρη (Νομός Χαλκιδικής), Φλωράτος Παναγιώτης (Α' Πειραιά) και Χαλιτσίου Ελένη (Νομός Λάρισας).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν η Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», κυρία Σοφία Ζαραμπούκα, συγγραφέας, καθώς και τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ.κ. πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός, καθηγητής Πανεπιστημίου και Χρήστος Σιγάλας, τ. σχολικός σύμβουλος.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθαν και οι κ.κ. Φίλιππος Πετσάλνικος, Πρόεδρος της Βουλής, Ευάγγελος Χρυσός, Καθηγητής και Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, Απόστολος Κακλαμάνης, πρώην Πρόεδρος της Βουλής και Αθανάσιος Παπαϊωάννου, Γενικός Γραμματέας της Βουλής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητές νεαρές κυρίες και αγαπητοί νεαροί κύριοι, μέλη της «Βουλής των Εφήβων» 2009-2010, εκ μέρους του Προεδρείου της Βουλής, του συνόλου των Βουλευτών και των Κομμάτων του Ελληνικού Κοινοβουλίου, σας καλωσορίζω σε αυτή τη συνεδρίαση, στο πλαίσιο της συμμετοχής σας στη φετινή λειτουργία του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων».

Είμαι ο Θεόδωρος Δρίτσας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και εκλέγομαι στην Α' εκλογική περιφέρεια στον Πειραιά που περιλαμβάνει τα νησιά του Αργοσαρωνικού, αλλά και άλλες περιοχές, όπως η Αίγινα, το Αγκίστρι, ο Πόρος, η Ύδρα, οι Σπέτσες, τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα –η Α' εκλογική περιφέρεια Πειραιά φθάνει τόσο μακριά για ιστορικούς λόγους- και περιλαμβάνει και τα Μέθανα και την Τροιζήνα, δηλαδή την περιοχή του Γαλατά του Πόρου.

Σήμερα, συμπροεδρεύω με το συνάδελφο Βουλευτή της Β' εκλογικής περιφέρειας Πειραιά και Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Γρηγόρη Νιώτη, ο οποίος θα είναι κοντά μας μετά ή λίγο πριν το διάλειμμα, που θα γίνει γύρω στις 11:00' η ώρα. Ο κ. Νιώτης από εκεί και πέρα θα προεδρεύσει εκείνος σε αυτή τη συνεδρίαση.

Η σημερινή συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων έχει ως θέμα την παγκοσμιοποίηση και την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Υποθέτω πως θα γνωρίζετε ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο έχει έξι Διαρκείς Μόνιμες Επιτροπές. Είναι εκείνες οι οποίες επεξεργάζονται τα σχέδια νόμου που καταθέτει η Κυβέρνηση. Μία απ' αυτές είναι η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Όταν ολοκληρώνεται η επεξεργασία κάθε νομοσχεδίου σε κάθε Επιτροπή, εισάγονται εν συνεχεία στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου για την ψήφισή τους. Οι Επιτροπές αυτές εκτός από τη συζήτηση και την επεξεργασία των νομοσχεδίων προβλέπεται να καλούν και κοινωνικούς φορείς που συνδέονται με το θέμα του νομοσχεδίου.

Μαζί μας στη συνεδρίαση είναι και το μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων» κ. Χρήστος Σιγάλας, σχολικός σύμβουλος, ο οποίος θα παρακολουθήσει τη διαδικασία μας.

Η κυρία Σοφία Ζαραμπούκα είναι η Πρόεδρος της Επιτροπής. Είναι γνωστή συγγραφέας και φαντάζομαι ότι θα έχετε διαβάσει πολλά από τα βιβλία για παιδιά που έχει γράψει.

Το Ελληνικό Κοινοβούλιο έχει μεγάλη ιστορία και καλή και κακή. Εσείς συμμετέχετε με έναν ιδιότυπο τρόπο, χωρίς να είστε ακριβώς Βουλευτές, αλλά έχετε να προσεγγίσετε τα μηνύματα, τις παραστάσεις, έστω τις λίγες που έχετε και να τις μετουσιώσετε σήμερα σε μία απόπειρα να δείτε πώς μπορεί να είναι ο ρόλος ενός νέου ανθρώπου σε έναν αντιπροσωπευτικό θεσμό, τον κορυφαίο αντιπροσωπευτικό θεσμό του Κράτους. Βέβαια, δεν είναι ακριβώς Βουλή. Δεν θα νομοθετήσετε. Όμως, θα ασκηθείτε και στο διάλογο και στην ισηγορία και στον προβληματισμό και στο αποτέλεσμα.

Είναι επιθυμία και του Προέδρου της Βουλής, αλλά και όλων των ανθρώπων που έχουν φροντίσει να οργανώσουν και να στηρίξουν και τη φετινή λειτουργία της «Βουλής των Εφήβων», να εκφραστείτε ελεύθερα και να εκφραστείτε, αν είναι δυνατόν, με τον αυθορμητισμό –όχι μόνο τη νεότητα- του υγιούς υποκειμενισμού, που οι άνθρωποι πρέπει να διαθέτουν και τον διαθέτουν. Η ισοπεδωμένη προσωπικότητα, που μπορεί να καλλιεργείται και να ενισχύεται στην εποχή μας ιδιαίτερα μέσα από στερεότυπα, είτε τηλεοπτικά, είτε συμβατικά, είτε οτιδήποτε, δεν είναι επιθυμητή για τη Δημοκρατία.

Μια μικρή άσκηση, λοιπόν, έχετε κι εσείς σήμερα. Εσείς το επιλέγετε, δεν είναι εξαναγκαστικό. Χειριστείτε την, κατά τη δική σας ελεύθερη κρίση και συνείδηση. Φυσικά με το σεβασμό στην ισηγορία θα προσπαθήσουμε, μετά τη βασική εισήγηση, να έχουμε μια ίση κατανομή του χρόνου. Είναι τρία λεπτά για κάθε ομιλητή ή ομιλήτρια. Έτσι προβλέπεται. Σας φαίνεται λίγος, αλλά κι εμένα μου φαινόταν λίγος, όταν πρωτομπήκα στη Βουλή. Αν ασκηθεί κανείς, σε τρία λεπτά μπορεί να πει πάρα πολλά πράγματα και πολύ ουσιαστικά.

Τελειώνω εδώ, για να μη συνεχίσω άλλο και φάω το δικό σας χρόνο. Θα πρέπει να γίνει μια κλήρωση από όσες και όσους από σας επιθυμείτε να συμπροεδρεύσετε μαζί μου και εν συνεχεία με τον κύριο Νιώτη. Αυτό σημαίνει ότι δύο από σας θα είστε εδώ και μέσα από τη διαδικασία της λειτουργίας της Επιτροπής θα δίδετε το λόγο ή θα έχετε και άλλες παρεμβάσεις, αν θέλετε.

Παρακαλούμε να δώσετε τα ονόματά σας και το νομό προέλευσης όσοι επιθυμείτε και θα γίνει μία κλήρωση για να έχετε συμμετοχή στο Προεδρείο.

Θα παρακαλούσα κάποιος από εσάς που δεν έχει γράψει το όνομά του, να τραβήξει δύο κλήρους.

(ΚΛΗΡΩΣΗ)

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΚΑΚΚΑΒΑ (Νομός Φθιώτιδας - Εισηγήτρια): Πετάκος Σωτήριος και Κουσκουσάκη Λουκία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, υποδεχόμαστε στην Επιτροπή μας τον π. Γεώργιο Μεταλληνό. Νομίζω ότι θα τον γνωρίζετε οι περισσότεροι και οι περισσότερες από εσάς για την πολυχιδή και πλούσια κοινωνική του παρουσία, το μεστό λόγο του και ευρύτερα τις ιδιότητές του. Είναι καθηγητής Πανεπιστημίου, ομότιμος καθηγητής. Νομίζω ότι η παρουσία του τιμά τη «Βουλή των Εφήβων» ως μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος της φετινής διοργάνωσης. Τον καλωσορίζουμε.

Τα δύο μέλη που κληρώθηκαν να συμπροεδρεύσουν μαζί με τον κ. Νιώτη και εμένα είναι η κυρία Λουκία Κουσκουσάκη από την εκλογική περιφέρεια Χίου και ο κ. Σωτήρης Πετάκος από την εκλογική περιφέρεια Λακωνίας.

Παρακαλώ να έρθουν στην Έδρα.

Πριν καλέσω την Εισηγήτρια κυρία Στυλιανή Κακκαβά, από την εκλογική περιφέρεια Φθιώτιδας, να ξεκινήσει την εισήγησή της, να σας ενημερώσω για κάτι που ενδεχομένως το γνωρίζετε βέβαια. Όταν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες, θα γίνει η ψηφοφορία για την έγκριση των εισηγήσεων επί της αρχής και στα δύο τμήματά της, την παγκοσμιοποίηση και την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Θα μιλήσουμε λεπτομερέστερα, όταν έρθει η ώρα γι' αυτό.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας της κυρίας Κακκαβά, όσες και όσοι από εσάς επιθυμούν να πάρουν τον λόγο να δώσουν τα ονόματά τους. Ο κατάλογος δεν κλείνει. Θα δούμε βέβαια πόσοι θα ζητήσετε το λόγο, γιατί πρέπει να επιταχύνουμε το λόγο.

Εν πάση περιπτώσει, κρίνουμε ότι είναι σωστό να μείνει για ένα διάστημα ανοιχτός ο κατάλογος. Αν αποφασιστεί να κλείσει κάποια στιγμή για λόγους διαχείρισης του χρόνου, θα σας ενημερώσουμε λίγο πριν, ώστε να έχετε τη δυνατότητα να έχετε δεύτερη σκέψη και δεύτερη απόφαση.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στυλιανή Κακκαβά από την εκλογική περιφέρεια Φθιώτιδας, ως εισηγήτρια του θέματος.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΚΑΚΚΑΒΑ (Νομός Φθιώτιδας - Εισηγήτρια): Ευχαριστώ πολύ.

Αγαπητοί φίλοι, η καλή μας τύχη και η προσπάθειά μας μας αξίωσαν να βρεθούμε στο χώρο που στεριώνει τη Δημοκρατία και στηρίζει τον πολίτη. Γίναμε Έφηβοι Βουλευτές και ήρθαμε, νέοι εμείς και άπειροι, να εκθέσουμε τις σκέψεις μας και τα οράματά μας στους μεγάλους και έμπειρους. Ας γίνει το δικό μας όνειρο και η δική τους σοφία μέσο για μια καλύτερη Ελλάδα, της δυνατής Ευρώπης και του δικαίου κόσμου.

Συμφωνούμε όλοι ότι η ενωμένη Ευρώπη είναι οικονομικός και πολιτικός συνασπισμός για δημιουργία προϋποθέσεων βιώσιμης ανάπτυξης, στα πλαίσια του διεθνούς ανταγωνισμού, για δημοκρατία και ειρήνη σε όλη την ήπειρο. Ηγέτες και λαοί θεώρησαν ότι η ευρωπαϊκή ενοποίηση είναι προϋπόθεση ανάπτυξης μέσα σ' έναν κόσμο αλληλεξάρτησης, όπου τα σύνορα υποχωρούν κι ο πλανήτης μετατρέπεται σε παγκόσμιο χωριό. Έτσι κυριαρχεί ενιαίο νόμισμα, αυξάνεται η παραγωγικότητα, απελευθερώνεται η αγορά και το εμπόριο. Τονίζεται η σημασία του διαλόγου και της συμμετοχής.

Το κοινό δίκαιο επικρατεί παράλληλα με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Γνωρίζουμε ότι οι διαφορές των κρατών μπορούν να λυθούν ειρηνικά, ότι είναι δυνατή η παρέμβαση στις διεθνείς εξελίξεις, ότι εξασφαλίζεται η ανάπτυξη του πνεύματος και της Τέχνης, η αποδοχή του διαφορετικού, η ισότιμη αντιμετώπιση κάθε λαού και κάθε ανθρώπου μέσα σ' έναν κόσμο πολυπολιτισμικό, με πολυσυλλεκτικότητα αντιλήψεων, ηθών, νοοτροπιών, ιδιαιτεροτήτων. Άλλωστε όλοι δεχόμαστε ότι τα θέματα της ανθρωπότητας ζητούν κοινή πορεία, στα πλαίσια της συνεργασίας σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Όλα αυτά είναι στοιχεία των οποίων την αξία αναγνωρίζουμε και θεωρητική επιδίωξη είναι να ισχύσουν.

Αν ριζούμε όμως μια ματιά στην πραγματικότητα γύρω μας διαπιστώνουμε μια άλλη κατάσταση. Ό,τι επικρατεί στη χώρα μας, κράτος- μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τους τελευταίους μήνες κάθε άλλο παρά ενθαρρυντικό είναι και καθόλου ευνόητο για μας που ξεκινάμε τη ζωή και τη δράση μας. Μας απασχολεί η απουσία ισότητας, εξέλιξης, ελεύθερης σκέψης. Οι πολίτες δεν μπορούν να εργαστούν, δεν αμείβονται, δεν μπορούν να ζήσουν.

Συναντούμε άτομα χωρίς θάρρος, απαισιόδοξα, που ζουν μια καθημερινότητα χωρίς ποιότητα.

Πληροφορούμαστε για εξεταστικές επιτροπές που ψάχνουν ενόχους. Ακούμε για διαφθορά, ατιμωρησία, άδικο.

Αναρωτιόμαστε γιατί πρέπει οι υποθέσεις της χώρας μας να ρυθμίζονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Παγκόσμια Τράπεζα.

Παρατηρούμε ότι οι επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη, ότι οι πολυεθνικές επικρατούν στην αγορά, οι εργαζόμενοι χάνουν τη δουλειά τους, οι οικογένειες πλήττονται από την ανεργία και τη λιτότητα και τα κοινωνικά προβλήματα διογκώνονται. Και μέσα σ' όλα αυτά ψάχνουμε να εντοπίσουμε το οικουμενικό πνεύμα και την πανανθρώπινη αλληλεγγύη της ενωμένης Ευρώπης και της παγκοσμιοποιημένης ανθρωπότητας.

Παλιότερα οι άνθρωποι φοβόντουσαν τον πόλεμο. Σήμερα ζουν έναν άλλο πόλεμο, διαφορετικής μορφής, που τους καταδυναστεύει ύπουλα και καταλυτικά. Ξέρουμε από την ιστορία της ανθρωπότητας ότι ο δυνατός δύσκολα παραμερίζει τη δύναμή του προς όφελος του αδυνάτου. Διαπιστώνουμε από την πραγματικότητα ότι η προσπάθεια για ευημερία, ισότητα, δημοκρατία, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του παγκόσμιου χωριού, πάσχει από εσωτερικές αδυναμίες, υπονομεύεται εκ των έσω, περικλείει κινδύνους για το μέλλον. Αμερικανοί και κάποιοι Ευρωπαίοι επιβάλλουν ρυθμίσεις σε βάρος των πολλών. Οι έννοιες «ισονομία» και «ισομερής ανάπτυξη» είναι προς εξαφάνιση. Η παράδοση, τα ήθη, τα έθιμα, όλα όσα συνθέτουν την εθνική ταυτότητα των λαών, τείνουν να χαθούν, στα πλαίσια της ομοιομορφίας που προκαλεί η παγκοσμιοποίηση. Και αναρωτιόμαστε: η αρχαία ρήση « η ισχύς εν τη ενώσει» δεν ισχύει σήμερα; Καταλήξαμε στο ότι θα ισχύσει μόνο, εάν όσοι καθορίζουν τις τύχες των λαών δώσουν έμφαση στην ισότιμη συνεργασία, αλληλοστήριξη, ισόρροπη πορεία.

Προσπάθησα συνοπτικά να παρουσιάσω τις διαπιστώσεις μας. Όμως, επειδή θεωρούμε ότι η θεωρία πρέπει να γίνεται πράξη, θα παρουσιάσω και τα αιτήματά μας.

Προτείνουμε, λοιπόν, την ενωμένη Ευρώπη που σέβεται τα κράτη-μέλη της, και δίνει σε όλους τους πολίτες τη δυνατότητα να ζήσουν στον τόπο τους χωρίς την ανάγκη της μετανάστευσης. Η ισότητα των ευκαιριών πρέπει να γίνει πράξη στην παιδεία, στην εργασία και στην εξέλιξη. Αυτό σημαίνει σχολείο που παρέχει μόρφωση, ελεύθερη σκέψη, επαγγελματική προοπτική, προσαρμογή στα νέα δεδομένα.

Ζητούμε τη δυνατότητα ουσιαστικής συμμετοχής των πολιτών στη λήψη αποφάσεων σε κρατικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, με διεξαγωγή κρατικών εκλογών, δημοψηφισμάτων, ευρωεκλογών. Τονίζουμε τη σημασία εξασφάλισης της ειρήνης, της ασφάλειας και της διατήρησης της εθνικής ταυτότητας των λαών.

Βέβαια, όλα τα παραπάνω δεν αφορούν μόνο στους Ευρωπαίους, αφού όλη η γη είναι ένα παγκόσμιο χωριό. Άλλωστε, υπάρχουν άνθρωποι στον κόσμο που λιμοκτονούν, πεθαίνουν από έλλειψη νερού, φαρμάκων, καταδιώκονται για τη σκέψη και τη δράση τους.

Εμείς διεκδικούμε μία παγκόσμια κοινότητα όπου άνθρωπος, πολίτης και λαός θα είναι αντικείμενο προσοχής και σεβασμού. Ζητούμε ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση, στη δια βίου μάθηση, στην εργασία, εξέλιξη για όλους, ισότιμη παρουσία για άνδρες και γυναίκες, ανθρώπους με ικανότητες και ιδιαιτερότητες και για τους αλλοδαπούς. Χρειάζεται εργασία και αμοιβή που εξασφαλίζει αξιοπρεπή διαβίωση και χαρά, άρα ισόρροπη κατανομή του πλούτου. Ζητάμε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης με αντικειμενική ενημέρωση και έλεγχο για την εξασφάλιση της παγκόσμιας ισορροπίας. Χρειαζόμαστε και απαιτούμε καθαρό περιβάλλον, υγιείς τόπους διαβίωσης. Φαινόμενα όπως εξαθλιωμένοι άνθρωποι, πεινασμένα παιδιά, άτομα που ψάχνουν, αλλά δεν συναντούν το νόμο, ζητούμε να εκλείψουν.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, φίλοι μου να ενώσουμε τις φωνές μας, για να φθάσουν στους δυνατούς αυτού του κόσμου. Αφού οι μεγάλοι μας έδωσαν την ευκαιρία να μιλήσουμε από αυτό εδώ το Βήμα, πρέπει να εισακουστούμε. Ας ανοίξει ο δρόμος κι εμείς η νεολαία ας τραβήξουμε μπροστά και ας κάνουμε πραγματικότητα την ενισχυμένη δημοκρατική Ευρώπη της δίκαιης και ειρηνικής υπηλίου.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ την κυρία Στυλιανή Κακκαβά.

Σε αυτά τα έξι λεπτά μάλιστα κατάφερε να έχει μία εισήγηση που έφθασε ακριβώς στο όριο και μάλιστα λίγα δευτερόλεπτα νωρίτερα και αυτό δεν είναι κάτι εύκολο. Με αυτόν το μεστό λόγο νομίζω ότι έχει, ήδη, δώσει με αυτήν την Εισήγηση πάρα πολλά ερεθίσματα. Και ο αντίλογος δεκτός και η συνηγορία δεκτή και η διεύρυνση του προβληματισμού ακόμα πιο δεκτή.

Πριν δώσω τον λόγο, θα μου επιτρέψετε μόνο μία μικρή παρέμβαση. Πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο να σταθούμε σε αυτό.

Όπως βλέπετε, στη σημερινή συνεδρίαση και σας διαβεβαιώνω και σε όλες τις λειτουργίες της Βουλής, από τις πιο καθημερινές πρακτικές μέχρι τις πιο κορυφαίες, το Κοινοβούλιο δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει παρά την όποια επάρκεια ή μη επάρκεια των Κομμμάτων, των πολιτικών προσώπων, χωρίς τους ανθρώπους που εργάζονται στο Κοινοβούλιο. Το Προσωπικό, γυναίκες και άνδρες, οι υπάλληλοι της Βουλής, με μία εξαιρετική –σας βεβαιώ- επάρκεια μορφωτικού επιπέδου αλλά και γνώσεων, εμπειρίας, εξειδικεύσεων σε όλα τα επίπεδα, στη φύλαξη, στην αρχειοθέτηση, στη στήριξη των λειτουργιών, στη Βιβλιοθήκη, στο Αρχείο, στα Πρακτικά, στα πάντα, είναι διαθέσιμοι 365 μέρες το χρόνο, 24 ώρες το εικοσιτετράωρο. Γι' αυτό σας εκλιπαρώ, ψάξτε –και μην πιστέψετε μόνο εμένα- όταν ακούτε για τους 15^{ους} και 16^{ους} μισθούς αυτών των υπαλλήλων, τα δήθεν προνόμια που εξ αυτών η χώρα μας βρίσκεται στη δεινή θέση που βρίσκεται, ανοίξτε τα αφτιά σας και τα μάτια σας και σχηματίστε τη δική σας γνώμη. Βλέπετε, εδώ θα είναι. Και αυτή η σημερινή τους παρουσία, σας βεβαιώνω ότι είναι διαρκής και τόσο αποτελεσματική, τόσο καίρια, που εμείς θα ήταν αδύνατον να λειτουργήσουμε χωρίς αυτούς και ενώπιόν σας τους ευχαριστώ για άλλη μία φορά.

Να προχωρήσουμε. Προς το παρόν έχουν εγγραφεί έξι ομιλητές και ομιλήτριες. Θα τηρηθεί το τρίλεπτο, είναι αναγκαίο. Δεν μπορούμε από τώρα να κάνουμε κατανομή του χρόνου. Θα δούμε στη συνέχεια, εάν μας δοθεί η δυνατότητα για δευτερολογίες.

Προαναγγέλλω τους έξι που έχουν γραφτεί. Είναι η κ. Ελένη Χαλίτσιου, ο Παναγιώτης Φλωράτος, η Ελένη Γαλανάκη, ο Στέφανος Λασκαρίδης, η Κλαίρη Φασουλιώτη και ο Σωτήρης Πετάκος. Θα αναφέρουμε για την κάθε μία και για τον καθέναν από ποια περιοχή προέρχεται.

Το λόγο έχει η κ. Ελένη Χαλίτσιου από την εκλογική περιφέρεια του νομού Λάρισας.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΛΙΤΣΙΟΥ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, θα ήθελα να καταθέσω τον προβληματισμό μου για την αναπόφευκτη σύνδεση της παγκοσμιοποίησης με τον πολιτισμό.

Δίνοντας έναν πλήρη ορισμό της παγκοσμιοποίησης θα λέγαμε ότι είναι η αλληλεξάρτηση των κρατών σε οικονομικό, πολιτικό, τεχνολογικό, κοινωνικό και πολιτιστικό επίπεδο. Κάθε κοινωνία αναπτύσσει το δικό της πολιτισμό και το δικό της τρόπο ζωής με δικές της αρχές και αξίες επιδιώκοντας να προστατεύσει τα μέλη της. Ο πολιτισμός είναι η κληρονομιά της και αυτός καθορίζει ολόκληρη τη ζωή των ανθρώπων. Εκτός από τη συνεργασία των κρατών, η παγκοσμιοποίηση συνδέεται και με τους πολιτισμούς των άλλων χωρών μέσω του κινηματογράφου, της τηλεόρασης και της μουσικής.

Ωστόσο, σήμερα, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την αρνητική πλευρά της παγκοσμιοποίησης, δηλαδή τον «αποχρωματισμό» των λαών, την εξυπηρέτηση του κεφαλαίου, τον υπερκαταναλωτισμό, τον πολιτιστικό ηγεμονισμό, τη μίμηση αμερικανικών προτύπων και την εξουδετέρωση αξιών και δημοκρατικών θεσμών. Αίτημα είναι η επικοινωνία με άλλα έθνη χωρίς τάσεις στείρας μίμησης απ' αυτά. Πρέπει να διατηρούνται οι αρχές και οι παραδόσεις χωρίς τάσεις προσκόλλησης και προγονοπληξίας. Απαιτείται η διαμόρφωση πολιτισμικής συνείδησης προκειμένου να μην αφομοιωθούν οι εθνικές ιδιαιτερότητες από τον οικουμενικό πολιτισμό.

Σ' αυτό μπορεί να συμβάλει η γνώση και η κατανόηση της ιστορίας. Αν υπάρξει η απώλεια της ιδιαιτερότητας των λαών καθώς και η υποβάθμιση των εννοιών της πατρίδας και της παράδοσης, αυτό θα έχει ως συνέπεια την αλλοίωση της πολιτιστικής ταυτότητας και την απώλεια της εθνικής αυτογνωσίας μέσω της ξενομανίας. Οι άνθρωποι οικειοποιούνται σ' έναν ομοιόμορφο τρόπο ζωής με σημείο αναφοράς το αδηφάγο καταναλωτικό πρότυπο.

Επομένως, στόχος της ανθρωπότητας θα πρέπει να είναι η διεθνοποίηση, η δημιουργία ενός υπερεθνικού κόσμου υπό την αιγίδα πανανθρώπινων αξιών με ισότιμη συμμετοχή των κρατών, με δίκαιη κατανομή πλούτου και κυρίως με σεβασμό στην πολιτιστική ιδιαιτερότητα της κάθε χώρας προκειμένου να «καρποφορήσει» ο θεσμός της παγκοσμιοποίησης.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Ελένη Χαλίτσιου από το νομό Λάρισας που ήταν πολύ σύντομη και δίνει τη δυνατότητα και στους υπόλοιπους συναδέλφους να αξιοποιήσουν το διαθέσιμο χρόνο.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Φλωράτος από την πρώτη εκλογική περιφέρεια Πειραιά –συντοπίτης- για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΛΩΡΑΤΟΣ (Α΄ Πειραιά): Αγαπητοί συμμαθητές, με την εισαγωγή του ελληνικού κράτους στην Ευρωπαϊκή Ένωση άνοιξε ένας νέος κύκλος συνεργασίας με άλλες χώρες. Στόχος της ήταν και είναι ακόμα η ευρωπαϊκή ενοποίηση. Μέσα απ' αυτή, τα κράτη τα οποία συμπεριλαμβάνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλουν να συνεργάζονται όχι μόνο σε οικονομικά θέματα, αλλά και σε περιβαλλοντικά θέματα και σε θέματα πολιτισμού.

Ωστόσο ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα είναι η σύμπραξη των κρατών με σκοπό την εδραίωση των δημοκρατικών θεσμών μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών. Έτσι σε καιρούς κρίσης –όχι μόνον οικονομικής αλλά και ηθικής- τα κράτη οφείλουν να διατηρούν ισορροπίες, καθώς ελλοχεύει ο κίνδυνος μιας μεγάλης πολιτισμικής αλλοίωσης και απώλειας της εθνικής ταυτότητας. Ήδη είναι φανερό η απομάκρυνση των νέων ανθρώπων από τα ήθη και τα έθιμα τα οποία οι πρόγονοί μας μετέδιδαν από γενιά σε γενιά όχι μόνο στον ελλαδικό χώρο, αλλά και έξω απ' αυτόν, διαγράφοντας σιγά-σιγά τις ιδιαιτερότητες κάθε λαού.

Άρα πρέπει να ληφθούν δραστικά μέσα για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος που αν δεν περιοριστεί σύντομα, μπορεί να λάβει ανεξέλεγκτη μορφή απαλείφοντας εθνικές ταυτότητες μικρών λαών, μεταξύ αυτών και του δικού μας. Έτσι η ευρωπαϊκή ενοποίηση θα μπορούσε να λάβει χώρα με γνώμονα το σεβασμό στην πολιτιστική ταυτότητα κάθε λαού και δίνοντας έμφαση σε θέματα περιβάλλοντος και οικονομικής ανάπτυξης.

Η ενημέρωση οφείλει να ξεκινήσει από τα σχολεία αναφέροντας τα πλεονεκτήματα της συνεργασίας των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γενικότερα αναλύοντας τους θεσμούς και τις λειτουργίες της μέσα στα σχολεία. Επιπλέον καθίσταται επιτακτική ανάγκη η ύπαρξη ισότητας και ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα ήταν δόκιμη η θέσπιση ενός κοινού εκπαιδευτικού συστήματος το οποίο θα έχει τον ίδιο βαθμό δυσκολίας σ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς συγκριτικά με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες οι Έλληνες έφηβοι μαθητές αναγκάζονται να ανταπεξέλθουν σ' ένα πολύ απαιτητικό πρόγραμμα μαθημάτων και εξετάσεων με στόχο να εισαχθούν στις ανώτατες πανεπιστημιακές σχολές.

Επίσης μέσα από την ευρωπαϊκή ενοποίηση θα μπορούσαν να δημιουργηθούν θεσμοί εργασίας με σκοπό την παραγωγή νέων ιδεών και οικονομικών μοντέλων και κατά συνέπεια την εξυγίανση της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Ακόμη θα μπορούσε η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα σε ένα δημοκρατικό κλίμα και μέσα από ουσιαστικότερη συνεργασία των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να βελτιώσει το βιοτικό επίπεδο ζωής των Ευρωπαίων πολιτών.

Ένα άλλο ζήτημα που θα συνέβαλλε στην ευρωπαϊκή ενοποίηση είναι η κοινή ευρωπαϊκή πολιτική που θα μπορούσε να ασκεί η Ευρωπαϊκή Ένωση στα φλέγοντα ζητήματα της οικονομίας και της άμυνας κάθε χώρας. Παραδείγματος χάρη, θα μπορούσε η Ευρωπαϊκή Ένωση να συμπορευθεί με τα πιστεύω του ελληνικού λαού στη μετονομασία της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, ως Μακεδονία.

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να εισακούσει τα αιτήματα του ελληνικού κράτους για τις προϋποθέσεις που απαιτούνται με σκοπό την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς κύριο αίτημα είναι η αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων από την Κύπρο και η αναγνώριση του νησιού, εξ ολοκλήρου, ως ελληνικού.

Τελευταίο και σημαντικότερο αποτελεί η διαφάνεια σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, καθώς δεν πρέπει να θυσιάζεται οποιοδήποτε ευρωπαϊκό, αλλά και κρατικό όραμα εις βάρος πολιτικών σκοπιμοτήτων, γεγονός που δυστυχώς στη χώρα μας συμβαίνει επανειλημμένα οδηγώντας την σε ένα αδιέξοδο.

Ευελπιστούμε, λοιπόν, ότι η νέα γενιά παραδειγματιζόμενη από τα λάθη του παρελθόντος, στον τομέα των εξωτερικών υποθέσεων θα ακολουθήσει μία πορεία με θεμελιωμένες δημοκρατικές αρχές και με τα ιδεώδη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο τη διασφάλιση των ευρωπαϊκών θεσμών και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής κάθε Ευρωπαίου πολίτη.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Παναγιώτη Φλωράτο από την Α΄ Περιφέρεια Πειραιά.

Εδώ, θέλω να σας πω ότι μέχρι τώρα κράτησα αυτήν την επίσημη προσφώνηση. Νομίζω ότι έτσι έπρεπε να κάνω, για να σας δώσουμε μία αίσθηση του τρόπου, με τον οποίο σε αυτό το επίπεδο λειτουργεί η διαδικασία των Επιτροπών και της Ολομέλειας. Δηλαδή, προσφωνεί ο Πρόεδρος τον κάθε Βουλευτή και την κάθε Βουλευτή, κυρία ή κύριο, και την εκλογική περιφέρεια από όπου προέρχεται. Δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσουμε, όμως, μέχρι τέλος αυτό το λίγο βαρύ τυπικό. Το λάβατε το μήνυμα, πήρατε μία εικόνα.

Επίσης, υπήρχε και ένας δεύτερος λόγος -θέλω να το επισημάνω- η Βουλή των Ελλήνων σας θεωρεί κυρίες και κυρίους και έτσι σας υποδέχεται. Είναι και αυτό ουσιαστικό. Μπορούμε, όμως -και αυτό είναι επιθυμία όλων των ανθρώπων που έχουν λειτουργήσει- οι διαδικασίες να έχουν μία άνεση. Αυτό είναι επίσης, ουσιαστικό και το θέλουμε.

Από εδώ και πέρα θα καλέσω τους συμπροέδρους μας και πρώτα τη Λουκία Κουσκουσάκη από το Νομό Χίου, Αντιπρόεδρο της σημερινής συνεδρίασης να δώσει το λόγο στην επόμενη ομιλήτρια.

ΛΟΥΚΙΑ ΚΟΥΣΚΟΥΣΑΚΗ (Νομός Χίου – Συμπροεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Γαλανάκη Ελένη από το Νομό Αττικής.

ΕΛΕΝΗ ΓΑΛΑΝΑΚΗ (Νομός Αττικής): Καλημέρα σε όλους.

Αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω για την ευκαιρία που δίνετε σε παιδιά της ηλικίας μας, να εισακουστεί η γνώμη τους σε έναν τόπο που ζούμε, που πολύ συχνά επιβάλλεται η γνώμη των άλλων πάνω από τη μειονότητα και τη φωνή της.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω για τη δυνατότητα που μας προσφέρετε στο να έχουμε την ευκαιρία να μιλήσουμε και να διαφωνήσουμε πολλές φορές ίσως, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα κλίμα γόνιμου διαλόγου και να οδηγηθούμε σε ένα αποτέλεσμα πέρα από τα τετριμμένα και τα γνωστά.

Αρχικά θα ήθελα να αναφερθώ σε όσα άκουσα προηγουμένως από την εισηγήτρια, η οποία αναφέρθηκε στο κατά πόσο μπορεί ένας φορέας διεθνούς εμβέλειας, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή η Παγκόσμια Τράπεζα να ελέγχει την οικονομία και τα δημοσιονομικά δεδομένα του κάθε κράτους.

Προσωπικά, θεωρώ ότι η ύπαρξη τέτοιων φορέων, κάτω βέβαια από συστηματικό έλεγχο και από κανόνες δικαίου, που θα είναι κοινώς αποδεκτοί, θα συντονίζει και θα διευκολύνει κατά πολύ μεγάλο ποσοστό την υγιή και την ομαλή διακυβέρνηση του κάθε κράτους.

Επίσης, θεωρώ ότι μια διεθνής πολιτική θα μπορεί να χαραχτεί μέσα από την ύπαρξη διεθνών φορέων, που θα προστατεύουν -εάν θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω αυτή την έκφραση- τις χώρες όλου του κόσμου,

όχι μόνο τα ισχυρά οικονομικά μεγαθήρια, όπως γνωρίζουμε, αλλά και χώρες όπως η δική μας, η Ελλάδα, της οποίας πολύ συχνά η γνώμη δεν ακούγεται πουθενά.

Επίσης, θα ήθελα να συμφωνήσω μ' αυτό που είπατε ως προς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και το κατά πόσον μπορούν να «τρομοκρατήσουν» την κοινή γνώμη και να τονίσω ότι προσωπικά πιστεύω ότι η εθνική ταυτότητα του κάθε κράτους δεν μπορεί να αλλοιωθεί από κανέναν. Αφομοιωτικές πολιτικές δεν θα έπρεπε να υπάρχουν, γιατί πλέον δεν πιστεύω ότι έχουν λόγο ύπαρξης και αποτελέσματα, παρά μόνο προσπάθεια να συμπεριλάβουν θετικά στα δικά μας εθνικά χαρακτηριστικά, ήθη και έθιμα από κάθε άλλη χώρα με την οποία συναναστρεφόμαστε στα πλαίσια μιας ενωμένης Ευρώπης και να καταφέρουμε μέσα από αυτή τη συνένωση στοιχείων από τους διάφορους λαούς να δημιουργήσουμε ένα κόσμο ανοικτό σε νέες ιδέες και απόψεις, πολιτικά ευαισθητοποιημένο, κοινωνικά και οικονομικά και ίσως να καταλαγιάσουμε τους φόβους που μπορεί να μας προκαλούν διάφοροι εσκεμμένα, που είναι έμφυτη τάση του ανθρώπου βεβαίως να υπάρχουν, γιατί μην ξεχνάμε ότι η παγκοσμιοποίηση δεν έχει αποκρυσταλλωθεί ακόμη ως τακτική, αλλά είναι μια διαδικασία η οποία ακόμη συμβαίνει και βρίσκεται σε διαρκή κίνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΛΟΥΚΙΑ ΚΟΥΣΚΟΥΣΑΚΗ (Νομός Χίου – Συμπροεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ, Ελένη.

Επόμενη είναι η Φασουλιώτη Κλαίρη από το Νομό Χαλκιδικής.

ΚΛΑΙΡΗ ΦΑΣΟΥΛΙΩΤΗ (Νομός Χαλκιδικής): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, νιώθω ιδιαίτερη τιμή και χαρά από την ευκαιρία που μου δόθηκε να εκπροσωπήσω τους συνομηλίκους μου από όλη την Ελλάδα. Από τη θέση στην οποία βρίσκομαι σήμερα, θα ήθελα να παρουσιάσω τη προσωπική μου οπτική για το θέμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Αρχικά θα πρέπει να τονισθεί ιδιαίτερα η ανάγκη για ισοτιμία μεταξύ όλων των κρατών-μελών. Η ισοτιμία αυτή θα αποτελέσει βασικό πυλώνα στον οποίο θα στηριχθεί ολόκληρη η πολιτική, οικονομική και πολιτιστική πορεία της Ευρώπης. Μία Ευρώπη ενωμένη δεν μπορεί να χωρίζεται σε ισχυρά και αδύναμα κράτη και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να ανέχεται την περιθωριοποίηση των δεύτερων από τα πρώτα. Γι' αυτό το λόγο, είναι ανάγκη να δοθεί ένα τέλος στους αρχηγισμούς που οδήγησαν σε δύο πολυαίμακτους παγκόσμιους πολέμους.

Επομένως, δεν θα πρέπει να αποτελεί αυτοσκοπό αποκλειστικά η οικονομική ανάπτυξη, με αποτέλεσμα να παραμερίζεται η υλική και πνευματική ευημερία των κατοίκων της Ευρώπης. Σε ένα κλίμα ομόνοιας, αλληλεγγύης και συνεργασίας, λοιπόν, θα επιτευχθεί η κοινωνική ανάπτυξη.

Εάν ανατρέξουμε σε κάποιο λεξικό, θα δούμε πως ως «συνεργασία», ορίζεται η κοινή εργασία. Από τον ορισμό αυτό θα σταθώ στη λέξη «κοινή». Τα κράτη της Ευρώπης, επομένως, για να επιτύχουν την ανάπτυξή τους, οφείλουν να πάρουν κοινές αποφάσεις, να έχουν κοινούς στόχους, κοινές θέσεις σε κρίσιμα ζητήματα, να διαθέτουν κοινή πολιτική. Μια ενιαία ευρωπαϊκή πολιτική είναι συνεπώς το ζητούμενο, γιατί έτσι δεν θα υπάρχει σύγχυση της κοινής γνώμης και διχασμός για τα φλέγοντα ζητήματα της παγκόσμιας επικαιρότητας, στα οποία καλείται να πάρει θέση το κάθε κράτος.

Επιπλέον, η απουσία μιας κοινής πολιτικής πορείας θα προβάλλει την Ευρώπη ανοργάνωτη και διαχωρισμένη και όχι ως μια ενιαία δύναμη. Αντιθέτως, από τη δράση της Ευρώπης θα πρέπει να διαφαίνονται λαοί ενωμένοι, με κοινούς στόχους, κοινές επιδιώξεις, όραμα για ένα καλύτερο μέλλον, ένα μέλλον με ανθρωπιστικό προσανατολισμό και ισότητα μεταξύ όλων, γιατί στην Ευρώπη πλέον δεν διακυβεύεται μόνο το μέλλον των λαών της, κρίνεται σε κάποιο βαθμό το μέλλον ολόκληρου του κόσμου.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΕΤΑΚΟΣ (Νομός Λακωνίας – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής από την Α΄ Περιφέρεια Θεσσαλονίκης Στέφανος Λασκαριδής για τρία λεπτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, αρχικά θα ήθελα να εκφράσω την ευχαρίστηση, αν όχι την τιμή, να παρευρίσκομαι εδώ σήμερα και να μου δίνεται η ευκαιρία να μετέχω σε ένα σημαντικό θεσμό, τη «Βουλή των Εφήβων», που αποτελεί λίκνο της δημοκρατίας στη χώρα μας.

Ο οικονομολόγος Ζαν Μονέ, ο αρχιτέκτονας της ευρωπαϊκής ενοποίησης, οραματιζόταν από τον προηγούμενο αιώνα την ουσιαστική συνεργασία των ευρωπαϊκών χωρών σε οικονομικό και πολιτικό επίπεδο.

Το πρώτο βήμα ήταν η ίδρυση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και η καθιέρωση του ευρώ, το οποίο υιοθέτησαν δεκατέσσερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το δεύτερο είναι η θέσπιση μιας ενιαίας πολιτικής μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την οικονομική και κοινωνική πρόοδο της κάθε χώρας, διασφαλίζοντας συγχρόνως το δημοκρατικό πολίτευμα, την ποιότητα ζωής και την εθνική ασφάλεια.

Πώς, όμως, μπορεί η ευρωπαϊκή ενοποίηση να γίνει ομαλότερα και ταυτόχρονα προς το συμφέρον κάθε κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ας αναλύσουμε τους στόχους της ενοποίησης αυτής.

Τα κράτη θα έρθουν κοντύτερα το ένα στο άλλο, γιατί θα εφαρμόσουν παρόμοιες πολιτικές για το κοινό συμφέρον. Με αυτό τον τρόπο τα μέτρα που θεσπίζονται θα είναι πιο αποτελεσματικά σε τομείς όπως η κοινωνία, η εκπαίδευση, το περιβάλλον, ο στρατός, η επικοινωνία, η οικονομία, η πολιτική και τέλος η αγορά εργασίας.

Σε επίπεδο πολιτικής η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να έχει μια ενιαία στάση σε φλέγοντα ζητήματα που αφορούν άμεσα ή έμμεσα τα κράτη-μέλη της. Το Κυπριακό σαφώς είναι ένα από τα θέματα αυτά. Η Τουρκία, προκειμένου να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να αποσύρει τα στρατεύματά της από τον νησί και να ξεκαθαρίσει τη θέση της.

Επιπλέον, θα πρέπει να λειτουργούν θεσμοί άμεσης δημοκρατίας πιο συχνά, προκειμένου ο ευρωπαίος πολίτης να νιώθει πως συμμετέχει ενεργά στο πολιτικό γίγνεσθαι. Στην οικονομία η αλληλοστήριξη των κρατών και η επένδυση κεφαλαίων κρίνεται απαραίτητη. Συνεργασία και αλληλοκατανόηση απαιτείται.

Στην εκπαίδευση θα πρέπει να διατεθούν κονδύλια, ώστε τα πανεπιστημιακά ιδρύματα να παραμείνουν ανταγωνιστικά, διασφαλίζοντας ίσες ευκαιρίες στον κάθε ευρωπαίο πολίτη, ανεξάρτητα από την καταγωγή του. Επιπλέον, δεδομένου ότι ζούμε πλέον σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, η εκμάθηση ξένων γλωσσών σε βάθος από το σχολείο είναι ιδιαίτερα σημαντική. Τέλος, ο πολίτης θα πρέπει να ενημερωθεί για τους φορείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα θεσμικά της όργανα και το ρόλο του ίδιου στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Η πληροφορία είναι πλέον παγκοσμιοποιημένη επίσης, γεγονός που πρέπει να συνειδητοποιήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα διεθνή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν σημαντική εξουσία και είναι αρμόδια για την ενημέρωση των πολιτών είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο. Για να μην αναφερθούμε στο διαδίκτυο, το οποίο είναι μια ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών, προσβάσιμη από τον καθένα.

Στα θέματα που αποτελούν την ατζέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι επίσης και το περιβάλλον, μια κοινή πολιτική για προστασία του περιβάλλοντος έχει θεσπιστεί ύστερα από τη Συνθήκη του Κιότο και της Κοπεγχάγης. Η προστασία της χλωρίδας και της πανίδας στα πλαίσια της αειφόρου ανάπτυξης είναι ιδιαίτερης σημασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Έφρηβου Βουλευτή)

Στην κοινωνία έχουν διατυπωθεί ανησυχίες για την ενδεχόμενη διάβρωση του πολιτισμού του κάθε έθνους ως απόρροια της παγκοσμιοποίησης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να διασφαλίσει πως δεν υπάρχει τέτοιο ενδεχόμενο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Με συγχωρείτε που σας διακόπτω, αλλά θα χρειαστείτε πολύ χρόνο ακόμη;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Όχι, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Η άμυνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τέλος, είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να μας απασχολήσει. Μέχρι τώρα θεωρείται πως προστάτης των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το ΝΑΤΟ. Κατά πόσο είναι αυτό ασφαλές; Πέρα από τις εξωτερικές απειλές υπάρχουν και οι εσωτερικές.

Τα προαναφερθέντα μέτρα σαφώς θα οδηγήσουν σε μια ομαλότερη ευρωπαϊκή ενοποίηση, η οποία εγγυάται την ευημερία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την εξυπηρέτηση των αναγκών και των συμφερόντων σε πλέον ικανοποιητικό βαθμό.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε το Στέφανο Λασκαρίδη από τη Θεσσαλονίκη. Άνοιξε και εκείνος από τη δική του την πλευρά πάρα πολύ σημαντικά θέματα.

Σας ενημερώνω – θα το έχετε καταλάβει – ότι το σύστημα λειτουργεί με έναν τρόπο που στα δύο λεπτά υπάρχει ένα κουδουνάκι προειδοποίησης. Όταν το ακούτε, έχετε άλλο ένα λεπτό στη διάθεσή σας και μετά στο τρίλεπτο κτυπά το κουδούνι λήξης του χρόνου. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχει πάντα και η ανοχή όλων, και φυσικά, και του Προεδρείου.

Να σας πω ότι μας τιμά με την παρουσία ο κ. Ευάγγελος Χρυσός. Είναι Καθηγητής και Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία. Πολύ σημαντική η συνεισφορά του σε όλη τη λειτουργία και του θεσμού και των άλλων διεργασιών της Βουλής.

Επειδή τώρα το λόγο έχει ο κ. Σωτήρης Πετάκος από τη Λακωνία που είναι και Προεδρεύων, θα του δώσω το λόγο, αλλά θα τηρήσουμε τη διαδικασία που τηρείται και στις κανονικές διαδικασίες του Κοινοβουλίου. Ο Σωτήρης θα κατέβει και θα μιλήσει από τη θέση του.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

Ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΕΤΑΚΟΣ (Νομός Λακωνίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητή Αντιπρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οδεύοντας προς τα τέλη του 2010 η παγκοσμιοποίηση αποτελεί ένα φαινόμενο που επηρεάζει κάθε κοινωνική, πολιτική και οικονομική σύμβαση και δομή. Χαρακτηριστικό του φαινομένου αυτού είναι η συνειδητοποίηση εκ μέρους των διαφόρων λαών και κρατών της αναγκαιότητας της συμμετοχής του σε υπερεθνικούς οργανισμούς με στόχο την πραγμάτωση των συμφερόντων και επιδιώξεών τους.

Έτσι και η Ελλάδα, ήδη, από το 1981 είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία κατά γενική ομολογία αποτελεί την πλέον ισχυρή συμμαχία της εποχής μας. Ωστόσο, πληθαίνουν οι φωνές που ανθίστανται στην ευρωπαϊκή ενοποίηση με τα επιχειρήματα πως αυτή αφενός αλλοιώνει τις εθνικές ταυτότητες των λαών κι αφετέρου δρα υπέρ των ισχυρών –θεωρητικά– μελών της.

Προκειμένου, λοιπόν, να αντιληφθούν όλοι τα πλεονεκτήματα της συμμετοχής στην ευρωπαϊκή οικογένεια, πρέπει και μπορούν να πραγματοποιηθούν ορισμένες περαιτέρω δράσεις εκ των οποίων θα αναφέρω τις κυριότητες:

Πρωτίστως, θεωρείται επιτακτική η ανάγκη καθιέρωσης του μαθήματος μιας καθαρά ευρωπαϊκής αγωγής, ήδη από τις τελευταίες τάξεις του δημοτικού σχολείου, έτσι ώστε να αναπτύξει το Ελληνόπουλο τη

συνειδηση του Ευρωπαϊού πολίτη. Σ' αυτό βεβαίως σημαίνουσα κρίνεται και η συνεισφορά των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, τα οποία θα ενημερώνουν επισταμένως το κοινό για τις αποφάσεις των Κοινοτικών Οργάνων. Παράλληλα, οι φορείς της Ένωσης οφείλουν να ενισχύουν τους λεγόμενους θεσμούς άμεσης δημοκρατίας, δηλαδή, το δημοψήφισμα, τη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία και το δικαίωμα της αρνησικυρίας με στόχο να ωθούν τον πολίτη στην ενασχόληση με τα κοινά.

Να σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι στη χώρα μας προβλέπεται με συνταγματική διάταξη μόνο η διαδικασία του δημοψηφίσματος και αυτή για συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Ακόμα προτείνεται ένα αποκεντρωμένο–περιφερειακό σύστημα διακυβέρνησης, έτσι ώστε να αναδεικνύεται σε κέντρο αναφοράς της Ένωσης ο μέσος Ευρωπαίος και όχι η διοίκηση των Βρυξελλών.

Τέλος, τα Κοινοτικά Όργανα πρέπει να χαρακτηρίζονται από συνέπεια και αποφασιστικότητα, ελέγχοντας τις πράξεις των κρατών–μελών και των υπό ένταξη κρατών και στηλιτεύοντας τις αυθαιρεσίες τους, όπως δηλαδή αυτές που δυστυχώς υπομένει ο Κυπριακός λαός από την Τουρκία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το τρένο του μέλλοντος. Εμείς, ως νέοι άνθρωποι, οφείλουμε να διεκδικήσουμε για την πολύπαθη Ελλάδα ένα καλύτερο μέλλον με σταθερότητα και προοπτική, ένα μέλλον το οποίο προφανώς θα συμβαδίζει με τη σύγχρονη πορεία της Ευρώπης. Για το λόγο αυτό σας καλώ να προχωρήσουμε σε ψηφίσματα ουσίας, τα οποία πραγματικά θα βοηθήσουν τη χώρα μας να ανοίξει ένα παράθυρο ελπίδας, ένα παράθυρο ελπίδας για εμάς, ένα παράθυρο ελπίδας για τους συνομηλίκους μας, τους οποίους έχουμε κληθεί να εκπροσωπήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΛΟΥΚΙΑ ΚΟΥΣΚΟΥΣΑΚΗ (Νομός Χίου – Συμπροεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σωτήρη Πετράκο.

Το λόγο έχει η κ. Μακροδήμου Βασιλική από το Νομό Λαρίσης.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΚΡΟΔΗΜΟΥ (Νομός Λάρισας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, δοθείσης της ευκαιρίας θα ήθελα να καταθέσω τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου για τη θέση της Ελλάδας στο σύγχρονο διεθνοποιημένο περιβάλλον και τους τρόπους με τους οποίους ίσως καταστεί δυνατή η διατήρηση της πολιτισμικής μας ταυτότητας.

Είναι αλήθεια πως ο όρος έθνος περιλαμβάνει αφενός την ύπαρξη μιας πλούσιας κληρονομιάς αναμνήσεων και αφετέρου την πραγματική συναίνεση, την επιθυμία των ατόμων για συμβίωση και αξιοποίηση της κοινής τους αυτής κληρονομιάς.

Είναι μάλιστα γεγονός ότι ένα έθνος δεν μπορεί να υπάρξει ως ιστορική κοινότητα και πολιτιστικός δεσμός, χωρίς να προστατεύεται η ξεχωριστή πολιτιστική του ταυτότητα, η οποία στις μέρες μας δέχεται πολλαπλές επιδράσεις, τόσο εξωτερικές όσο εσωτερικές για τις οποίες είναι ανάγκη να ενεργοποιηθούμε.

Οι Έλληνες λόγω της μακραίωνης ιστορίας τους και των εξωτερικών δυνατοτήτων του ελληνικού πνεύματος διαμόρφωσαν μια εντυπωσιακή πολιτιστική ταυτότητα στο πέρασμα του χρόνου, την οποία έχουμε βαρύτατο χρέος να κληροδοτήσουμε στους μεταγενέστερους.

Αυτό, λοιπόν, το χρέος το έχουν ειδικά οι Νεοέλληνες που ζουν σε μια εποχή υπερανάπτυξης της τεχνολογίας, αλλά και πνευματικής ένδειας με αποτέλεσμα συχνά να απομακρύνονται από την κοινή τους κληρονομιά.

Στη σημερινή εποχή, ύστερα από την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού, το παγκόσμιο σκηνικό αλλάζει, εθνικές ανακατατάξεις πραγματοποιούνται, σημειώνονται μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών από τις χώρες αυτές σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κίνδυνο πολιτιστικής και εθνικής διάβρωσης για τις τελευταίες.

Παράλληλα, λόγω της αύξησης των αναγκών η οικονομία και η πολιτική διεθνοποιούνται, διαμορφώνονται ανάλογοι συνασπισμοί, ενώ εξαιτίας της τεχνολογικής ανάπτυξης, οι αποστάσεις περιορίζονται καθημερινά, πραγματοποιούνται πολιτισμικές ανταλλαγές, καλλιεργείται ένα έδαφος πρόσφορο για τη δημιουργία κοσμοπολιτισμού.

Μέσα σε όλες αυτές τις εξελίξεις, η χώρα μας πρέπει να διαφυλάξει την πολιτιστική της ταυτότητα, να παραμείνει αλώβητη, να αποκομίσει στοιχεία, αλλά και να προσφέρει από την ιδιαιτερότητά της, κάτι το οποίο θεωρείται πολύ δύσκολο να συμβεί, διότι η εθνική μας ταυτότητα καθημερινά απειλείται.

Πιο συγκεκριμένα, αυτό συμβαίνει αρχικά εξαιτίας των οικονομικών εξαρτήσεων, της ύπαρξης δηλαδή οικονομικά ανεπτυγμένων και μη χωρών. Οι πρώτες, επειδή έχουν μεγάλη τεχνολογική ανάπτυξη και υψηλό καταμερισμό εργασίας, επιβάλλουν τις επιλογές τους στις οικονομικά εξαρτημένες χώρες.

Ακόμη, σημαντικό αίτιο αποτελεί και η ιδεολογική σύγχυση και ταυτότητα της εποχής μας, καθώς επίσης και η θέση της Ελλάδας, η οποία είναι αναπτυσσόμενο κράτος και πολιτισμικό σταυροδρόμι της Ανατολής, της Δύσης, του Βορρά και του Νότου. Γι' αυτό, λοιπόν, οφείλουμε να γνωρίσουμε την κληρονομιά μας, να έρθουμε σε ουσιαστική επαφή με τις ρίζες μας, γιατί μόνο μέσα από αυτήν την πνευματική επαφή και εγρήγορση μπορούμε να διαφυλάξουμε τον πολιτισμό μας.

Ακόμη, η παρουσία της γλώσσας κρίνεται σκόπιμο να αποτελέσει πρώτιστο μέλημα τη στιγμή που η γλώσσα είναι ο τρόπος σκέψης μας και αν δεν την διαφυλάξουμε, κινδυνεύουμε όχι μόνο πολιτιστικά, αλλά και ως έθνος εξ ολοκλήρου.

Επιπλέον, είναι χρέος μας να γνωρίζουμε την ιστορία και τα εθνικά μας θέματα. Με αυτόν τον τρόπο θα αποκτήσουμε αίσθηση της ιστορικής μας συνέχειας και της ενιαίας εθνικής μας πορείας.

Τέλος, η υιοθέτηση αληθινών αρχών και αξιών, η τήρηση του μέτρου και ο αυτοσεβασμός αποτελούν καθοριστικές συνιστώσες για τη συνισταμένη που ονομάζουμε «διατήρηση της πολιτιστικής μας ταυτότητας».

Ακόμη, απαραίτητη κρίνεται η καλλιέργεια των κοινωνικών αρετών, της συνεργασίας και της αλληλεγγύης ανάμεσά μας.

Είναι, λοιπόν, αλήθεια ότι ο Ελληνισμός χειμάζεται από εμάς τους ίδιους, δεν έχει την πρόβλεψη αποστολή, κινδυνεύει να χάσει το πρόσωπό του λόγω του σύγχρονου τρόπου ζωής, του απομακρυσμένου από την παιδεία και τα σύμβολα. Η αξιοποίηση, συνεπώς, της πολιτιστικής μας ταυτότητας, είναι αναγκαία, γιατί μπορεί να λειτουργήσει ως σύγχρονη κοινωνική δυναμική για μία δημιουργική πορεία στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε ο πρώτος κατάλογος με επτά ομιλήτριες και ομιλητές. Έχουν εκπροσωπηθεί μέχρι στιγμής η Θεσσαλία και ιδιαίτερα η περιοχή της Λάρισας με δύο ομιλήτριες, ο Πειραιάς, η Αττική, η Θεσσαλονίκη, η Χαλκιδική και η Πελοπόννησος με το Νομό Λακωνίας. Η Ήπειρος, η Ανατολική και η Δυτική Μακεδονία, η Στερεά, η Κρήτη, τα Δωδεκάνησα, οι Κυκλάδες και πολλές άλλες περιοχές της Ελλάδας πρέπει να πάρουν σειρά και όχι μόνο λόγω της καταγωγής, αλλά και για τις ιδέες που μπορούν να συνεισφέρουν.

Πλησιάζουμε τώρα προς το χρόνο του διαλείμματος. Έχουν τεθεί πολύ σοβαρά ζητήματα και ερωτήματα. Η παγκοσμιοποίηση έχει πάρα πολλές πτυχές. Είναι μεν η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, αλλά με τους ανθρώπους, με τους πολιτισμούς, με την προσέγγιση των λαών τί γίνεται;

Η ενοποιημένη Ευρώπη, επίσης, έχει πολλά προβλήματα. Είναι πάντα πολύ χρήσιμο να ερευνούμε, παρά την ωραιοποιημένη εικόνα του κεντρικού στόχου, να αναζητούμε πραγματικότητες, αιτίες, αλλά και τη σχέση των αιτίων, καθώς και τις δυνατότητες υπέρβασής τους. Όλα αυτά, φαντάζομαι, θα μας βοηθήσετε να τα ξανασκεφθούμε στο διάστημα που θα ακολουθήσει μετά το διάλειμμα που θα κάνουμε.

Αν και δεν προβλέπεται στο πρόγραμμα, δική μου πρωτοβουλία είναι –και νομίζω ότι δεν θα έχετε αντίρρηση– στους τρεις παριστάμενους, τον πατέρα Μεταλληνό, τον κ. Χρυσό και τον κ. Σιγάλα, που ο καθένας στον τομέα του έχει δώσει πάρα πολύ σημαντικά πράγματα, να τους διαθέσουμε χρόνο όχι για μία ομιλία –γιατί δεν έχουμε τη χρονική δυνατότητα– αλλά για ένα «σήμα» που μπορούν να μας δώσουν και να εμπλουτίσουν τη συζήτησή μας. Δεν προβλέπεται, αλλά νομίζω ότι μπορούμε να το κάνουμε.

Κύριε Χρυσέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡΥΣΟΣ (Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία – Καθηγητής Πανεπιστημίου): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Με τιμάτε με την πρότασή σας να πω δύο λόγια. Δεν παρακολούθησα όλη τη συζήτηση από την αρχή. Ο ρόλος μου είναι περισσότερο συντονιστικός και θέλω να περιοριστώ σε αυτόν και βεβαίως, δεν θα ήθελα να πω κάτι που ελέχθη ήδη.

Επομένως ο πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός θα έλεγα να πάρει τη σκυτάλη, διότι και οι δύο και ο κ. Σιγάλας και ο π. Μεταλληνός είναι από τα ιδρυτικά μέλη της «Βουλής των Εφήβων». Ουσιαστικά το ξεκίνησαν τότε με τον Πρόεδρο, κ. Κακλαμάνη, και με μεγάλη αφοσίωση ο πατήρ Γεώργιος παρακολουθεί πάντοτε αυτή την Επιτροπή, διότι πιστεύει ότι είναι ένας ευαίσθητος χώρος στον οποίο είναι σημαντικό να παρακολουθούμε την πορεία των σκέψεων των Εφήβων Βουλευτών.

Επομένως, εγώ περιορίζομαι σ' αυτό και σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Χρυσέ.

Περιοριστήκατε στο να μην συμμετάσχετε, αλλά ήδη δώσατε πολύ σημαντικά μηνύματα.

Ο πατέρας Μεταλληνός έχει το λόγο.

π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Γενικό, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Σιγάλα, κύριοι και κυρίες Έφηβοι Βουλευτές δοξάζω το Θεό, γιατί για δέκατη πέμπτη φορά βρίσκομαι ακριβώς σ' αυτή την αίθουσα και ευχαριστώ τον κ. Γενικό, τον εκλεκτό συνάδελφο κ. Χρυσό, ο οποίος με κάλυψε και δεν θα πω περισσότερα πράγματα.

Αγαπώ αυτή την Επιτροπή για επαγγελματικούς λόγους, κυρίως, διότι η ειδικότητά μου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ήταν η ιστορία της καθ' ημάς Ανατολής εν συγκρίσει με την άλλη Ευρώπη, όπως λέμε σήμερα, την υπόλοιπη Ευρώπη και τότε τη Δύση, στα παλαιότερα χρόνια.

Και εγώ πραγματικά ευχαριστήθηκα, ομολογώ, από όσα άκουσα, διότι βλέπω την ωριμότητα. Δεν είστε, πλέον, παιδιά. Είστε στο μεταίχμιο προς την ηλικία εκείνη που μπορεί να λάβει θέση στην κοινωνία μας και να προσφέρει. Εύχομαι να προσφέρετε τα σπουδαιότερα σ' αυτό τον τόπο που τα χρειάζεται.

Εκείνο που θα ήθελα να πω είναι ότι φαίνεται συνάμα και η ειλικρίνεια της «παιδικότητά» σας, διότι μιλάτε πραγματικά μια γλώσσα καθαρή, παρουσιάζετε πολλές φορές ιδανικές θέσεις και θα ευχόμουν –από τη γνώση της Ευρώπης που μέχρι στιγμής έχω– να σκέπτεται και η υπόλοιπη Ευρώπη και μάλιστα οι ιθύνοντες σ' αυτή, όπως εσείς σκέπτεστε. Τότε πραγματικά θα είχαμε ενωμένη Ευρώπη των λαών και θα διατηρείτο και η εθνική ταυτότητα κάθε λαού, μέσα όμως σε μια πανευρωπαϊκή ταυτότητα Ευρώπης-αδελφοσύνης-αγάπης-συνεργασίας-αλληλεγγύης. Αυτό σας το εύχομαι με όλη μου την καρδιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον πατέρα Μεταλληνό και για όσα μας είπε, αλλά και για όσα έχει κάνει.

Θα παρακαλούσα να μας πει δύο λόγια και ο κ. Χρήστος Σιγάλας, μέλος της Επιτροπής προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων» και σχολικός σύμβουλος.

Να τον υποδεχθούμε με ένα σχόλιο: οι σχολικοί σύμβουλοι είναι σημαντικά πρόσωπα και επιτελούν σημαντικό έργο. Δεν είναι πάντα αποδεκτοί, γιατί εισηγούνται άλλοτε δυσάρεστα πράγματα άλλοτε όχι ώριμα, βλέποντας το μέλλον. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχει πολλή συζήτηση για τους σχολικούς συμβούλους. Οι άνθρωποι αυτοί προφανώς κατέχουν τη θέση που κατέχουν, γιατί έχουν την επάρκεια να επιτελέσουν αυτό το ρόλο.

Έχουν απόψεις, όμως, ιδεολογικές, κοινωνικές, πολιτικές, αξιακές. Η σχέση με τους μαθητές και τις μαθήτριες νομίζω ότι είναι η πιο καλή πηγή για να επεξεργάζονται διαρκώς τις απόψεις και να τις αναθεωρούν, να τις εμπλουτίζουν, γιατί για κάθε ρόλο πνευματικού ανθρώπου η αμφιβολία πιστεύω ότι είναι η βασική παράμετρος για την αξιοπρέπεια της σκέψης.

Δώστε και στο σχολικό σύμβουλο και σε όλους μας το κίνητρο της αμφιβολίας για να κάνουμε τη σκέψη μας αξιοπρεπέστερη.

Κύριε Σιγάλα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, δεν θα μιλήσω ως ειδικός και ως σύμβουλος. Σε αυτούς εδώ τους χώρους πρέπει να μιλήσει όχι ο ειδικός, ο τεχνοκράτης, πρέπει να μιλήσει ο πολίτης. Και το λέω για να σπάσω μια διστακτικότητα που βλέπω σε εσάς να πάρετε το λόγο, η οποία εκπορεύεται, ξέρετε, και από μια αντίληψη της κοινωνίας ότι το λόγο έχουν κυρίως όσοι γνωρίζουν, οι ειδικοί και από μια αντίληψη που προωθείται και στο σχολείο, δηλαδή η λογική των αρίστων. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους για τους οποίους άλλαξε και ο τρόπος επιλογής των Εφήβων Βουλευτών από αυτούς που έγραφαν τα καλύτερα δοκίμια, σε έναν πιο τυχαίο τρόπο, θα λέγαμε, μεταξύ κάποιων που είχαν βέβαια επαρκείς εργασίες.

Για να σπάσω αυτή τη λογική, θα ήθελα να σας πω ότι η αξία του λόγου τον οποίο εσείς πρέπει να έχετε, του λεγόμενου πολιτικού λόγου, δεν βρίσκεται στο να λέτε κάποια επιστημονικά, σωστά πράγματα ή να αναπαράγετε κάποιες δημοσιεύσεις ή εργασίες, αλλά στον αυθόρμητο λόγο. Αυτό, δηλαδή, που έχετε μέσα σας να το βγάλετε όσο απλό και αν είναι.

Η Βουλή δεν έχει ανάγκη μόνο από μορφωμένους Βουλευτές. Οπωσδήποτε η γνώση είναι ένα μεγάλο όπλο, αλλά θέλουμε αντιπροσώπευση. Δηλαδή, και ο εργάτης και ο αγρότης έχει θέση στην αντιπροσώπευση αυτής της Βουλής. Γι' αυτό είστε εδώ όλοι σας με τις ιδέες σας και από τις εμπειρίες σας. Και έχει μεγάλη σημασία αυτό που θα πείτε να βγαίνει από τις προσωπικές σας εμπειρίες και να το συνδέσετε με τα γενικότερα προβλήματα του τόπου και της κοινωνίας.

Εάν θέλαμε εδώ τους σοφούς, που είχαν τις γνώσεις, θα σας βάζαμε να γράψετε μια επιστημονική εργασία και όποιοι έκαναν τις καλύτερες επιστημονικές εργασίες, θα τους φέρναμε εδώ. Εμείς θέλουμε τη γνώμη του νέου της ηλικίας σας, την αυθόρμητη, την επαναστατική γνώμη, τη γνώμη που θα είναι οξεία, που εν πάση περιπτώσει, θα είναι ενάντια πολλές φορές στις κατεστημένες αντιλήψεις. Αλλά να την πείτε τη γνώμη σας ελεύθερα, όσο απλή και αν είναι.

Και να είστε σίγουροι ότι μέσα από τις απλές γνώμες τις δικές σας, θα προκύψει τελικά το ζητούμενο. Γιατί και ο στρατηγικός στόχος αυτού του προγράμματος είναι σε μια εποχή απάθειας και μη συμμετοχής των νέων στα κοινά, να υπάρξει νέος που θα πάρει ένα μολύβι, που θα μιλήσει, για να πει την άποψή του ελεύθερα. Δεν θέλουμε σοφίες εδώ, ούτε έτοιμα πράγματα τα οποία να αναπαράγονται. Μια επιστημονική άποψη μπορεί να τη βρει κανείς στα βιβλία και στα κείμενα και στο διαδίκτυο και παντού. Εμείς θέλουμε την αυθόρμητη άποψη του νέου και πιστεύω ότι στη δεύτερη ώρα αυτή την αυθόρμητη άποψη θα την έχουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Σιγάλα.

Νομίζω ότι έχουμε βάλει τις βάσεις για μια πολύ δημιουργική δεύτερη περίοδο της συνεδρίασής μας.

Θα κάνουμε τώρα ένα διάλειμμα είκοσι λεπτών περίπου. Έξω υπάρχει η δυνατότητα για αναψυκτικά και καφέ και χαλαρά θα γυρίσουμε σε είκοσι λεπτά, στις 11.25' για να συνεχίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και πάλι εδώ.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, προχωράμε τώρα στο δεύτερο μέρος της σημερινής συνεδρίασης της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων». Νομίζω ότι μετά από την πρώτη περίοδο, όπου ακούσαμε την εισήγηση της κας Κακαβά, αλλά και τις παρεμβάσεις των επτά συναδέλφων σας, έχουμε τη δυνατότητα με αυτό το πνεύμα να περάσουμε στις τοποθετήσεις του δεύτερου μέρους.

Σας είπα στην αρχή για τη βασική λειτουργία του Κοινοβουλίου, την παραγωγή του νομοθετικού έργου. Δεν μπορεί να πει κανείς ότι σήμερα εσείς θα ψηφίσετε νόμο. Θα ψηφίσετε όμως τη βασική εισήγηση και το βασικό κείμενο, όπως περιλαμβάνεται και στο φυλλάδιο, στη σύνθεση των κειμένων. Μπορείτε να τα συμπληρώσετε -να το έχετε από τώρα κατά νου- με προσθήκες, με επισημάνσεις ή και με διαγραφή κάποιων σημείων. Και μπορείτε να εκθέσετε και μία διαφορετική άποψη, δίνοντας τον αντίλογο σ' αυτή τη βασική κατεύθυνση και στο βασικό πνεύμα αυτών των κειμένων. Όταν θα καταλήξουμε στην επιλογή των τριών από εσάς, που θα πάρουν το λόγο στην Ολομέλεια -η μία θα είναι η Εισηγήτρια και οι άλλοι δύο θα είναι απ' όσες

και όσους το επιθυμούν, αφού κάνουμε κλήρωση- προβλέπεται –είναι και επιθυμία και του Προέδρου της Βουλής και όλων όσων έχουν συμμετάσχει- η δυνατότητα να έχουμε δύο κληρωτίδες: μία αυτών που συμφωνούν με το κείμενο και μία αυτών που έχουν επιφυλάξεις, διαφωνίες, αντίθεση. Στη δική σας κρίση είναι να το αξιοποιήσετε ή εν πάση περιπτώσει να το αποδεχθείτε ή να μην το αποδεχθείτε. Δεν είσατε υποχρεωμένες και υποχρεωμένοι να διαφωνήσετε, αλλά δεν είσατε και δεσμευμένες και δεσμευμένοι να συμφωνήσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Παρακαλώ, κύριε Σιγάλα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Αγαπητοί σύνεδροι, να διευκρινίσουμε ένα πράγμα, το οποίο δεν ξέρω, εάν σας έχει εξηγηθεί. Αυτό το κείμενο των προτάσεων είναι η Σύνθεση των προτάσεων που έχουν γίνει από όλους εσάς μέσα από τα σημειώματα που στείλατε για να συμμετάσχετε στο πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Αυτό το κείμενο, δηλαδή, που έχετε μπροστά σας δεν έγινε από κάποια ομάδα της Βουλής. Είναι η Σύνθεση των δικών σας κειμένων. Να το λάβετε υπ' όψιν σας. Έχουν δηλαδή κωδικοποιηθεί οι προτάσεις που έχετε κάνει και έχουν μπει σ' αυτό το κείμενο .

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πριν περάσουμε στη συνέχεια της διαδικασίας θέλω να σας ανακοινώσω κάτι που πιθανώς να το ξέρετε, ότι στην κλήρωση όσων θα συμμετάσχουν και θα μιλήσουν στην Ολομέλεια, υπάρχει χωριστή διαδικασία για τους εκπροσώπους του Απόδημου Ελληνισμού και τους εκπροσώπους των Κυπρίων μαθητών.

Ήδη, από την Επιτροπή αυτή έχουν ήδη κληρωθεί ο Χρήστος Ανδρέας από τη Λεμεσό, η Ειρήνη Προκοπίου από την Κερήνεια και ο Φώτης Στρατογιάννης από τη Γερμανία.

Και τώρα να υποδεχθούμε στη συνεδρίασή μας τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, κ. Κακλαμάνη.

Κύριε Πρόεδρε, έχουν όλοι αναγγελθεί. Δεν γίνεται εξαίρεση για εσάς. Και να μην είχαν αναγγελθεί όμως, θα έπρεπε να γίνει για σας μια εξαίρεση, γιατί δεν είστε απλά ένα ιστορικό πρόσωπο του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά ο εμπνευστής και θεμελιωτής αυτού του θεσμού.

Σας καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα)

Επίσης, μαζί μας είναι ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, κ. Αθανάσιος Παπαϊωάννου. Έχει και αυτός πολύ σημαντικό ρόλο. Τον καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα)

Τελευταία από τις νέες συμμετοχές στη συνεδρίασή μας άφησα την Πρόεδρο της Επιτροπής του φετινού Προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων». Έκανα αναφορά σε εκείνη στην αρχή της συνεδρίασης.

Θεωρώ βέβαιο ότι αρκετές και αρκετοί από εσάς, ως παιδιά, θα έχετε διαβάσει κάποια από τα βιβλία της. Είναι η γνωστή συγγραφέας που έχει μια τεράστια συνεισφορά στην ελληνική παιδεία και την καλλιέργεια του πνεύματος και της ψυχής των νέων παιδιών στη χώρα μας, η Πρόεδρος της Επιτροπής κυρία Σοφία Ζαραμπούκα. Την καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα)

Είχαμε το χρόνο πριν και τον αξιοποιήσαμε έτσι ώστε και οι παριστάμενοι, όπως ο π. Μεταλληνός και όλοι οι υπόλοιποι, είπαν δύο λόγια.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ζαραμπούκα, κύριε Παπαϊωάννου, θέλετε για λίγο να απευθύνετε το λόγο στους Έφηβους Βουλευτές;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Θα έλεγα να αφήσουμε τα παιδιά να εκφραστούν.

Καλή επιτυχία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Προχωρούμε στη διαδικασία. Ο κατάλογος είναι ανοικτός.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λουκία Κουσκουσάκη από τη Χίο, για τρία λεπτά.

ΛΟΥΚΙΑ ΚΟΥΣΚΟΥΣΑΚΗ (Νομός Χίου): Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, κάθε γένος και κάθε λαός γράφουν μέσα στους ιστορικούς αιώνες τη δική τους ιστορία, που είναι το αποτέλεσμα της επίδρασης πάνω τους ενός πλήθους γεωγραφικών, κοινωνικών και ιστορικών καταβολών, που ασφαλώς διαμορφώνουν και σφυρηλατούν διαφορετικά την εθνική τους ταυτότητα και φυσιογνωμία. Έτσι το άτομο, το ανδρωμένο μέσα σ' ένα τέτοιο αυτόνομο και διαφοροποιημένο πολιτιστικά πλαίσιο, γαλουχείται στη διαφύλαξη και την ανάγκη βελτίωσης των πολιτιστικών του κληρονομημάτων και γίνεται θεματοφύλακας της παράδοσης και της ιστορίας του έθνους του. Όταν, εξάλλου, υπάρχουν στοιχεία που δένουν άρρηκτα την ατομική συνείδηση με την πολιτιστική κληρονομιά, το άτομο γίνεται εκφραστής της εθνικής του νοοτροπίας στο μέγιστο βαθμό.

Αυτή η διαπίστωση έχει ιδιαίτερη βαρύτητα σήμερα, γιατί τα άτομα των λαών έρχονται καθημερινά σε επαφή και τριβή, μεταφέροντας μαζί τους και τις εθνικές τους καταβολές. Και είναι ανάγκη αυτό να γίνει μέσα στο συνολικό αυτό πλαίσιο σύμφωνα με τις εθνικές τους ιδιαιτερότητες, αφού μόνο μέσα από την πολιτισμική πολυμορφία θα προκύψει και θα αναδειχθεί ένας πραγματικά αναγεννημένος ευρωπαϊκός πολιτισμός.

Όσον αφορά στη σημασία της αυθεντικής δράσης, αυτή προωθείται στο μέγιστό της, όταν ο λαός έχει τις θετικές ιδιαιτερότητες και τα απαραίτητα κληρονομήματα από το παρελθόν του, για να δώσει μια νέα κι εποικοδομητική πολιτιστική ώθηση. Ένας τέτοιος λαός είναι οι Έλληνες, οι οποίοι, ενώ έχουν τη δυνατότητα να διαμορφώσουν την αυθεντική τους ταυτότητα και να προσφέρουν αυτή για μίμηση στον ευρωπαϊκό χώρο,

κλυδωνίζονται σήμερα στο ρυθμό με τον οποίο πάλλονται οι πολιτισμικές επιδράσεις των ανεπτυγμένων ευρωπαϊκών κρατών, με αποτέλεσμα οι ίδιοι να υποκύπτουν στο μιμητισμό της ξενόφερτης βιοθεωρίας.

Απ' όλους, όμως, επισείεται η ανάγκη απαλλαγής του Έλληνα από το στείρο μιμητισμό, που δεν βοηθάει και δεν προσφέρει τίποτα στην πολιτιστική αναγέννηση της Ευρώπης.

Συγκεκριμένα, ο στείρος μιμητισμός αποτελεί ειδικά για την ελεύθερη και αδούλωτη ελληνική Δημοκρατία μία θεληματική τροχοπέδη, τόσο αθόρυβη όσο και εξουθενωτική. Ο Έλληνας, ο οποίος από ιστορικές συγκυρίες δεν μπόρεσε να δει το έθνος του να συμβαδίζει βιομηχανικά και τεχνολογικά, αλλά και οικονομικά, με τα σύγχρονα εκβιομηχανισμένα ευρωπαϊκά κράτη, κτυπιέται και βομβαρδίζεται σήμερα από τα αλλεπάλληλα πολιτισμικά καλέσματα της εκβιομηχανιστικής ευρωπαϊκής εξέλιξης, αφομοιώνοντάς τα χωρίς κριτική εξέταση και ανίχνευση. Έχει χάσει την αυτοπεποίθηση για τις εσωτερικές του δυνατότητες, που πηγάζουν από την ίδια την ελληνική του ταυτότητα που κλείνεται μέσα στα μύχια της ύπαρξής του. Δεν επιχειρεί ούτε καν τη σύγκριση των ξενόφερτων στοιχείων με τα αντίστοιχα ελληνικά, με αποτέλεσμα η ελληνική συνείδηση να νεκρώνεται κι ο Έλληνας να στερείται της γνήσιας και αυθεντικής έκφρασης και δημιουργίας.

Εξάλλου, ο άγονος μιμητισμός ισοπεδώνει τον πολιτισμικό πλουραλισμό επεκτείνοντας τις αρνητικές επιδράσεις του από το άτομο στο έθνος του και από εκεί σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή ενότητα. Είναι εύκολο να φανταστεί κανείς πως ούτε νόημα έχει η πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εάν τα συνευόμενα κράτη δεν έχουν έστω και κάτι καινούργιο ή διαφορετικό να προσφέρουν στο βωμό της Ένωσης. Η άγονη μίμηση των ευρωπαϊκών πολιτιστικών σχηματισμών δεν καταδικάζει μόνο το έθνος στην τυραννική συμφύρρηση με κάποια αλλότρια, σε σχέση με τη γεωγραφική και ατομική ή λαϊκή του ιδιαιτερότητα, πρότυπα, αλλά προτείνει το χρονικό περιθώριο που προηγείται της ουσιαστικής ένωσης των ευρωπαϊκών κρατών, αφού δεν διαφαίνονται τα εχέγγυα της αναγκαιότητας για πραγματοποίηση αυτού του γεγονότος της ένωσης.

Τέλος, τα υλικά αγαθά και οι ηθικοπνευματικές αρετές που διαθέτει η φυλή μας, αν τεθούν σε εφαρμογή και χρησιμοποιηθούν κατάλληλα, μπορούν να συνεισφέρουν στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου και στις δυνατότητες ανάπτυξης της οικονομίας. Οι Έλληνες, εξάλλου, είναι λαός με γερή κράση, δύναμη μυϊκή και ταχύτητα, χαρίσματα σπάνια για τους βόρειους λαούς. Όμως και τα πνευματικά προτερήματα των Ελλήνων είναι πάμπολλα: ειλικρίνεια και φιλαλήθεια, εξυπνάδα και ευστροφία, ανθρωπιστικά αισθήματα, αυθορμητισμός, αποφασιστικότητα, γενναιότητα, φιλελευθερισμός, αγάπη για τη Δημοκρατία και τη δικαιοσύνη. Όλα αυτά πρέπει να καλλιεργηθούν και να ενισχυθούν για τη θετική εξέλιξη της ελληνικής κοινότητας και της ευρωπαϊκής συνεργασίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Λουκία Κουσκουσάκη. Προσφωνήσαμε με τον επίσημο τρόπο στην αρχή όλες και όλους και μπήκαμε μετά σε μια πιο χαλαρή προσφώνηση, ώστε να έχουμε και την τυπική διάσταση των συνεδριάσεων, αλλά και αυτήν που ταιριάζει σ' αυτές της «Βουλής των Εφήβων».

Καλωσωρίζουμε τον Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής, τον κ. Γρηγόριο Νιώτη, Βουλευτή Β' Πειραιά, ο οποίος είναι ο Πρόεδρος της συνεδριάσής μας και σε λίγο θα πάρει τη θέση του στο Βήμα. Ο κ. Γρηγόριος Νιώτης έχει μία πλούσια και μακρά θητεία στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Τον καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα)

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΕΤΑΚΟΣ (Ν. Λακωνίας – Συμπροεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής κυρία Μαρία Παππά, από το Νομό Κορινθίας, έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΠΑ (Νομός Κορινθίας): Κύριε Πρόεδρε και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, νωρίτερα θίχτηκε το θέμα της διατήρησης της πολιτισμικής μας ταυτότητας και της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και θα ήθελα να μιλήσω γι' αυτό.

Όπως γινόταν σε όλη τη διάρκεια του παρελθόντος, να σας φέρω ένα παράδειγμα τον Μέγα Αλέξανδρο όταν είχε κάνει τη μεγάλη του εκστρατεία και είχε κατακτήσει τόσες χώρες, τότε σίγουρα όλοι αυτοί οι λαοί είχαν επηρεαστεί και από την ελληνική γλώσσα και από τον ελληνικό πολιτισμό και έτσι είχαν υιοθετήσει στοιχεία και τα είχαν ενσωματώσει στο δικό τους πολιτισμό.

Έτσι λοιπόν και σήμερα –και πιστεύω αυτό θα συνεχίσει να γίνεται– κάθε χώρα επηρεάζεται και είναι φυσικό να επηρεάζεται από άλλες ίσως πιο ισχυρές από αυτήν όχι μόνο στον τομέα των οικονομικών αλλά και στον πολιτιστικό τομέα. Όμως, πιστεύω, ότι θα πρέπει να πιστεύουμε στη δική μας χώρα, στο δικό μας πολιτισμό. Σίγουρα θα αλληλοεπηρεαζόμαστε και σίγουρα θα παίρνουμε στοιχεία –και αυτό ουσιαστικά είναι ένας γόνιμος διάλογος και μία γόνιμη ανταλλαγή ιδεών ανάμεσα στα κράτη– αλλά πρέπει να διαφυλάξουμε την ταυτότητά μας και δεν πρέπει να ζηλέψουμε από άλλο κράτος ούτε τους πυρηνικούς πυραύλους ή τα κεφάλαια, τα χρηματιστήρια και όλα αυτά. Πρέπει να ξέρουμε ότι είμαστε Έλληνες κι έχουμε έναν συγκεκριμένο τρόπο ζωής και συγκεκριμένες συνήθειες, όπου αυτές πολλές φορές τείνουμε να τις αλλάξουμε και θέλουμε να τις αλλάξουμε γιατί θεωρούμε ότι κάποιος άλλος τρόπος ζωής είναι υποτυπώδης. Συνήθως αυτό προβάλλουν και τα ΜΜΕ, έναν άλλον τρόπο ζωής. Θαμπωνόμαστε από τη λάμψη άλλων κρατών, όπως η Αμερική, όπως άλλα ανεπτυγμένα κράτη.

Εγώ πιστεύω ότι ο άνθρωπος και η φύση του ανθρώπου δεν είναι μόνο τα οικονομικά συμφέροντα. Η ψυχή μας, μας λέει ότι είμαστε Έλληνες και ότι πρέπει να το διαφυλάξουμε αυτό. Δεν χρειάζεται να επηρεαζόμαστε και να ζηλεύουμε κάποιους άλλους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή κυρία Μαρία Παππά από το Νομό Κορινθίας.

Μίλησε με το δικό της τρόπο, χωρίς χειρόγραφο και με την αυθόρμητη διάθεσή της. Νομίζω ότι θα μας δοθεί η δυνατότητα να συνεχίσουμε έτσι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Αυτό σημαίνει ότι και στη Βουλή των μεγάλων δεν θα έχει πρόβλημα!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ακριβώς.

Αυτό που επισημαίνει ο κύριος Πρόεδρος είναι σημαντικό. Πιθανόν δεν το γνωρίζετε, αλλά ο Κανονισμός της Βουλής, εκτός κάποιων εξαιρέσεων για τον Προϋπολογισμό και για κάποια άλλα σχέδια νόμου, προβλέπει και επιθυμεί –να το πω έτσι– αγορεύσεις, που σημαίνει ομιλίες χωρίς χειρόγραφο ή το πολύ-πολύ μόνο με κάποιες σημειώσεις, τις οποίες χρησιμοποιεί ο ομιλητής για να ανταπεξέλθει με επάρκεια στα όσα έχει σχεδιάσει να πει. Αυτό, δυστυχώς, δεν είναι πάντα εύκολο, γιατί ο χρόνος είναι περιορισμένος και πρέπει κανείς να έχει έναν λιτό λόγο, σαφή και οργανωμένο και πολλές φορές το χειρόγραφο είναι αναγκαίο.

Ο Κανονισμός όμως αυτό επιτάσσει και αυτό προωθεί. Αυτό είναι σωστό, γιατί η λειτουργία του Κοινοβουλίου έχει ένα χαρακτήρα διαλόγου και όχι παράθεσης ομιλιών. Απ' αυτή την άποψη πολύ εύστοχα ο κ. Κακλαμάνης επισήμανε ότι η Μαρία Παππά είναι από τώρα έτοιμη για ένα τέτοιο ρόλο. Σας ευχαριστούμε –κι εγώ προσωπικά– για όσα πολύ χρήσιμα έχετε καταθέσει μέχρι τώρα. Θα συνεχιστεί ο κατάλογος.

Θα πω για μία ακόμα φορά ότι ο ρόλος του Ελληνικού Κοινοβουλίου είναι να νομοθετεί. Αυτό χρειάζεται μία πολύ μεγάλη συζήτηση, γιατί πολλές φορές το Κοινοβούλιο επικυρώνει νόμους που αλλού έχουν σχεδιαστεί και προωθηθεί. Πρέπει να ενισχυθεί η νομοθετική εξουσία του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Αυτό δεν είναι προσωπική μου άποψη αλλά είναι προβληματισμός όλων των πτερυγών της Βουλής. Εκτός αυτού είναι θεσμικός ρόλος του Κοινοβουλίου ο κοινοβουλευτικός έλεγχος προς την Κυβέρνηση και προς κάθε φορέα εξουσίας που καθορίζει τα πράγματα στον τόπο μας και την πορεία της ελληνικής κοινωνίας. Επομένως στις παρεμβάσεις σας μπορείτε να έχετε μία κριτική σκέψη προς κάθε κατεύθυνση, γιατί είναι επιθυμητή αλλά και θεσμικώς κατοχυρωμένη. Θα μας δοθεί η δυνατότητα στη συνέχεια να το δούμε αυτό.

Κύριε Νιώτη, θα σας παρακαλέσω να πάρετε τη θέση μου. Οι Συμπρόεδροι ας παραμείνουν.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Προεδρεύων της Επιτροπής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Με μεγάλη χαρά αναλαμβάνω την προεδρία μιας συνεδρίασης της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων». Αυτό με τιμά ιδιαίτερα, καθώς οι Έφηβοι Βουλευτές, όλοι εσείς, δίνετε έναν άλλο τόνο και ένα άλλο «χρώμα» σε μία θαυμάσια πρωτοβουλία που γνωρίζετε όλοι ότι ξεκίνησε από τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής και παριστάμενο σήμερα εδώ κ. Απόστολο Κακλαμάνη και που έχουν τιμήσει με τη συνδρομή τους μεγάλες προσωπικότητες, όπως ο πατήρ Μεταλληνός, ο οποίος συμβάλλει με σεμνότητα και με ήθος που διδάσκει πάντα, ο αείμνηστος Σαμαράκης, ο Καμπανέλλης και πολλοί άλλοι.

Θα συνεχίσουμε, λοιπόν, τη διαδικασία. Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών, επομένως θα προχωρήσουμε στις ψηφοφορίες.

ΜΑΡΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΖΙΡΓΙΑΝΤΖΙΚΗ (Β΄ Αθήνας): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Δεν έπρεπε να μιλήσουν όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές; Έτσι νόμιζα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Κανονισμός της Βουλής δεν υποχρεώνει όλους τους Βουλευτές να μιλήσουν, όμως η ευχή και η επιθυμία όλων μας είναι να ελευθερωθούμε και να μιλήσουμε όλοι μας με τον τρόπο και με το σκεπτικό που έχει ο καθένας μας και να μην αισθανόμαστε φόβο, ούτε ντροπή. Πρέπει όλες και όλοι να καταλάβετε ότι έχετε να εισφέρετε πολλά πράγματα τα οποία είναι χρήσιμα και τα οποία θα καταγραφούν στα Πρακτικά.

ΜΑΡΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΖΙΡΓΙΑΝΤΖΙΚΗ (Β΄ Αθήνας): Εμείς έχουμε προετοιμάσει ομιλίες.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Τότε θα συμπληρώσουμε τον κατάλογο, γιατί έχουμε χρόνο. Θα παρακαλούσα να αρχίσει τώρα η συμπληρωματική εγγραφή.

Για να μην χάνουμε χρόνο, ας ξεκινήσει η κ. Βαζιργιαντζίκη και στο μεταξύ θα γίνεται η εγγραφή των ομιλητών με τη διαδικασία των δηλώσεων.

Ορίστε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΖΙΡΓΙΑΝΤΖΙΚΗ (Β΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι έφηβοι Βουλευτές, σε καιρούς οικονομικής κρίσης που ακόμα και 1 ευρώ έχει αξία, εμείς κάνουμε δαπάνες για να αυξήσουμε και να εμπλουτίσουμε τον αμυντικό εξοπλισμό της χώρας μας.

Θεωρώ πως το χρέος του Υπουργείου Αμύνης ύψους 1 εκατομμύριου ευρώ και πλέον, σύμφωνα με έρευνα από ορκωτούς λογιστές, δεν δικαιολογείται, από τη στιγμή που υπάρχει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, που ο κύριος λόγος που συμμετέχουμε σε αυτούς είναι η εξασφάλιση της προστασίας της χώρας μας πέρα από την οικονομική στήριξη που δεχόμαστε.

Αυτοί οι οργανισμοί δεν έχουν ως στόχο την προστασία κάθε κράτους που είναι μέλος τους; Σύμφωνα με ομιλία του Ευρωβουλευτή Νάιτζελ Φάρατζ επικρατεί υποκρισία μεταξύ μας, διότι ενώ ισχυρές χώρες μας

δανειοδοτούν, ταυτόχρονα μας ωθούν να ξοδέψουμε τα χρήματα αυτά, ώστε να προμηθευτούμε αμυντικό εξοπλισμό απ' αυτές.

Αν και προσπαθούμε να διατηρήσουμε καλή γειτονία, έχουμε αμυντική στάση απέναντι στις επιθετικές διαθέσεις των γειτονικών χωρών. Φυσικά, δεν εννοώ να αντιμετωπίσουμε με τον ίδιο τρόπο την κατάσταση, δηλαδή με εναέριες ή υδάτινες εισβολές στα εθνικά τους σύνορα, αλλά με διπλωματία και σύνεση να δείχνουμε την ενόχλησή μας.

Επιπλέον, καλείτε τους νέους της Ελλάδας να εκπαιδευτούν στο στρατό με στόχο την προστασία της πατρίδας μας σε περίπτωση πολέμου. Αλλά με ποιον τρόπο θα εκπαιδευτεί ο φαντάρος και σύμφωνα με ποια πρότυπα, αλλά και ποιες προδιαγραφές ή μήπως με τα ανίσχυρα μέσα και τις αναπαλαιωμένες μεθόδους, που μοιάζουν περισσότερο με ψυχολογικά βασανιστήρια;

Οι σημερινές συνθήκες κατά τις οποίες καλούνται οι στρατιώτες να υπηρετήσουν, απέχουν πολύ απ' αυτό που ονομάζουμε πολεμική εκπαίδευση. Δεν επιδιώκω την αλλαγή των νέων, ώστε να αγαπήσουν το στρατό, αυτό μοιάζει ουτοπικό, άλλωστε. Από τη στιγμή, όμως, που πηγαίνουν στο στρατό να εκπαιδεύονται, ώστε να υπερασπιστούν την πατρίδα, αν χρειαστεί, με δόξα και τιμή.

Είμαι περήφανη ως Ελληνίδα για την καταγωγή μου ως προς την τόσο σημαντική ιστορία της πατρίδας μου, όπως επίσης και για τους υπερήφανους ανθρώπους που την απαρτίζουν και τη στηρίζουν ακόμα και σε καιρούς παρακμής και σε περιόδους που οι έννοιες με αξίες ζωής παραγκωνίζονται. Όπως για παράδειγμα η «ομόνοια», μία τόσο εξαιρετικά βαθιά σε έννοια λέξη φέρνει στο νου την ομώνυμη πλατεία, η οποία είναι πλέον σήμα κατατεθέν της αποστροφής και της απέχθειας. Ανησυχώ, αν όλα αυτά γίνονται εσκεμμένα για την εξυπηρέτηση κάποιου σχεδίου ή ασυνείδητα, λόγω της απερισκεψίας μερικών.

Σύμφωνα με τον Έλληνα ρήτορα Δημοσθένη: όσο πιο ικανός είναι άνθρωπος, τόσο περισσότερο είναι επικίνδυνος στην κοινωνία, αν κάνει κακή χρήση της ικανότητάς του. Έτσι, λοιπόν, κάθε ένας που δεν ενδιαφέρεται για την πρόοδο της χώρας, ενώ του έχει δοθεί η αρμοδιότητα να το κάνει, γίνεται εξίσου επικίνδυνος και θα πρέπει όχι μόνο να αποπέμπεται από τη θέση που κατέχει αρχικά, αλλά να αντιμετωπίζεται και σαν προδότης της ίδιας μας της πατρίδας.

Μεγαλωμένη σε ένα περιβάλλον στο οποίο οι αξίες είναι πολύ ψηλά, είμαι βαθύτατα προσηλωμένη στην ειρήνη. Πιστεύω στην οικογένεια, σε κάθε ψυχική κοινότητα μεταξύ των ανθρώπων και στο απλωμένο χέρι αλληλεγγύης, εναντίον της ιδέας «ο καθένας για τον εαυτό του».

Πιστεύω ακόμα στις αξίες της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ισότητας, παρ' όλο που σήμερα προσπαθούν να μας αποδιοργανώσουν άμεσα ή όχι, ώστε να οδηγηθούμε στο ψέμα και στην ανηθικότητα, ακόμα και με την έννοια που εκείνοι θέλουν να προσδίδουν.

Πώς να οικοδομήσεις ένα νέο ξεκίνημα πάνω σε κάτι που ήδη βρίσκεται στο τέλος του; Είναι ανάγκη όλοι να συστρατευτούμε, για να ξαναχτίσουμε ένα κόσμο ειρηνικό και ευτυχισμένο. Για ό,τι συμβαίνει είμαστε όλοι υπεύθυνοι.

Ευχαριστώ όλους σας που μου δώσατε την ευκαιρία να μιλήσω δημόσια και να εκφράσω τις αγωνίες, αλλά και τις προτάσεις μου.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ακούσαμε τη Μαρία-Χρίστina Βαζιργιαντζίκη και τη συγχαίρουμε για την τοποθέτησή της. Συνεχίζουμε τον κατάλογο.

Το λόγο έχει η Μαργαρίτα Μπούχλη από τα Χανιά.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΟΥΧΛΗ (Νομός Χανίων): Στον τόπο που μεγάλωσα, έμαθα να σέβομαι και να αγαπώ τους ανθρώπους που τον απαρτίζουν, ακόμη και τις ιδιαιτερότητές του.

Επιπλέον, έμαθα πως για να εκφέρει κάποιος γνώμη και να είναι σεβαστή, με κύρος, βαρύτητα και αξία, εκείνος όχι μόνο οφείλει να γνωρίζει τον τόπο του και τους ανθρώπους, αλλά και τον πολιτισμό, τις αξίες και τις παραδόσεις του.

Έτσι, λοιπόν, η παγκοσμιοποίηση είναι ένα βασικό στοιχείο που λείπει απ' όλο τον κόσμο. Ως άνθρωποι με ψυχή πάνω απ' όλα πρέπει να λάβουμε μέτρα για τον όρο παγκοσμιοποίηση.

Στον τόπο που μεγάλωσα, στην επαρχία Σφακίων, επικρατεί σε μεγάλο βαθμό ο ρατσισμός. Έχουμε αρκετά άτομα από το εξωτερικό, δηλαδή από την Αλβανία, τη Βουλγαρία που έρχονται να δουλέψουν στον τόπο μας. Υπάρχει σε μεγάλο βαθμό ο ρατσισμός και στο σχολείο. Δεν θέλουν τα παιδιά που είναι από άλλες χώρες, τα εκμεταλλεύονται.

Πιστεύω ότι είναι λάθος αυτό. Πρέπει να ενημερώνουν και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης πιο σωστά εμάς τους νέους και να αλλάζουν τα πράγματα προς το καλύτερο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Σκαλιδάκη Στυλιανή, επίσης από τα Χανιά, έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΣΚΑΛΙΔΑΚΗ (Νομός Χανίων): Ευχαριστώ πολύ.

Εγώ δεν έχω ετοιμάσει κάτι, αλλά με βάση όλα αυτά που ειπώθηκαν και συγκεκριμένα με αυτά που είπε η Μαρία, θα ήθελα να πω ότι εμείς, ως Έλληνες, το περισσότερο που έχουμε να δώσουμε στον κόσμο, είναι ο πολιτισμός μας. Αυτό κάνουμε από τα αρχαία χρόνια και αυτό πιστεύω ότι θα πρέπει να εξακολουθήσουμε να κάνουμε.

Επειδή η παγκοσμιοποίηση, ως έννοια, προβλέπει την πολιτισμική ομοιομορφία, πιστεύω ότι θα πρέπει να σεβόμαστε τον πολιτισμό μας, να μην επηρεαζόμαστε, να αγαπήσουμε αυτό που μας έχουν δώσει οι

πρόγονοί μας και να το εμπλουτίσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο, να μην αρκούμαστε σε αυτά που έχουμε ήδη από το παρελθόν, αλλά να προσπαθούμε συνεχώς να εξελισσόμαστε, γιατί οι Έλληνες γενικά έχουν να δώσουν, ιδιαίτερα μέσω του πολιτισμού μας. Δηλαδή πιστεύω ότι εάν προσπαθήσουμε να εξελιχθούμε με τον πολιτισμό μας, έχοντας τις προϋποθέσεις, θα μπορέσουμε γενικά να ξεπεράσουμε και τα οικονομικά προβλήματα που υπάρχουν και να γίνουμε όσο το δυνατόν καλύτεροι.

Αυτό είναι στο χέρι εμάς των νεότερων και μας δίνονται οι ευκαιρίες και μέσω αυτής που μας έχει δοθεί να μιλήσουμε. Αυτό που πρέπει να προσπαθούμε, είναι να ακούγεται η γνώμη μας και να είμαστε όσο το δυνατόν περισσότερο ο εαυτός μας προσπαθώντας να αλλάξουμε και να κάνουμε καλύτερο τον κόσμο, εάν μπορώ να το πω αυτό, γιατί είναι πολύ μεγάλο.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Πολύ καλά μίλησες, Στυλιανή, εκτός κειμένου. Συγχαρητήρια, όπως και σε όλους τους προηγούμενους Έφηβους Βουλευτές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ (Β΄ Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μία παρέμβαση;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Επί της διαδικασίας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ (Β΄ Πειραιά): Να αναφέρω κάτι σχετικά με αυτά που είπαν οι δύο κοπέλες.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ (Β΄ Πειραιά): Η πρώτη κοπέλα είπε ότι στο Στρατό δε γίνεται σωστή εκπαίδευση και διάφορα τέτοια και ότι οι στρατιώτες δεν θέλουν να υπηρετήσουν, δεν έχουν όρεξη, δηλαδή. Δεν πιστεύω ότι ισχύει αυτό.

Η άλλη είπε ότι υπάρχει ρατσισμός. Εάν βγει, για παράδειγμα, στην Ομόνοια και δει τι κάνουν μερικοί ξένοι, τότε θα καταλάβει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Είσαι από τη Β΄ Πειραιά. Από ποιά πόλη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ (Β΄ Πειραιά): Από τη Νίκαια.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Είμαστε συμπολίτες.

ΕΛΙΝΑ ΤΣΑΜΑ (Β΄ Πειραιά): Θα ήθελα να απαντήσω.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Πείτε μας το όνομά σας πρώτα.

ΕΛΙΝΑ ΤΣΑΜΑ (Β΄ Πειραιά): Ελίνα Τσάμα, από Β΄ Πειραιά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Από ποιά πόλη;

ΕΛΙΝΑ ΤΣΑΜΑ (Β΄ Πειραιά): Από τα Καμίνια.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, παρακαλώ.

ΕΛΙΝΑ ΤΣΑΜΑ (Β΄ Πειραιά): Αυτό δεν νομίζω ότι ισχύει, αλλά τους Έλληνες μετανάστες που βρίσκονται στο εξωτερικό, τους τιμούν και τους σέβονται και δεν δημιουργούν προβλήματα, ακριβώς γι' αυτό, επειδή υπάρχει σεβασμός μεταξύ όλων αυτών.

Γιατί -το έχω δει και εγώ η ίδια- δεν υπάρχει πολυς σεβασμός σε κάποιους μετανάστες που βρίσκονται εδώ από συγκεκριμένες χώρες, όπως η Αλβανία ή το Πακιστάν ή οπουδήποτε αλλού;

Δηλαδή, γιατί οι τρίτες χώρες δεν αξίζουν σεβασμό; Μπορεί να είναι μια τόσο απλή ερώτηση αυτή που θέτω, αλλά πιστεύω ότι είναι αρκετά σημαντική. Γιατί αυτοί προκαλούν αυτά τα πράγματα; Πρέπει να δούμε και την πλευρά των άλλων, των μεταναστών. Γιατί κι εγώ η ίδια μετανάστης είμαι και σέβομαι απόλυτα τη χώρα που με φιλοξενεί, γιατί έχω μεγαλώσει εδώ. Και οι Έλληνες μετανάστες έχουν μεγαλώσει αλλού. Δηλαδή, αφού υπάρχει αλληλοσεβασμός, γιατί προκαλούνται αυτά; Γιατί οι ξένοι μετανάστες κάνουν αυτά τα πράγματα στην Ομόνοια;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Η πρόκληση, βέβαια, για μια πολυπολιτισμική κοινωνία, όπως έχει μεταλλαχθεί η ελληνική, όπως και για όλες τις αντίστοιχες κοινωνίες σε όλο τον κόσμο, στην Ευρώπη ιδιαίτερα, είναι να δημιουργήσουμε όρους ενσωμάτωσης. Και αυτό απαιτεί οπωσδήποτε την κατανόηση, την αλληλεγγύη και τη διάθεση των Ελλήνων εδώ να ενσωματώσουν – όχι να αφομοιώσουν όμως – τους μετανάστες, υπό την έννοια ότι δεχόμαστε και την ιδιαιτερότητά τους, τον πολιτισμό τους, τα στοιχεία του οποίου μπορούμε να παίρνουμε, να ενσωματώνουμε και να δημιουργούμε μια νέα πολυπολιτισμική κουλτούρα, χωρίς να χάνουμε βέβαια τον κυρίαρχο πολιτισμό μας, τον οποίο πρέπει να διαφυλάττουμε και να τον αναπτύσσουμε παίρνοντας στοιχεία, ενσωματώνοντας στοιχεία, αλλά κυρίως ενσωματώνοντας ψυχές, ανθρώπους και δίνοντάς τους ίσα δικαιώματα. Αυτή είναι η προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε.

Και να μην ξεχνάμε ότι επτά εκατομμύρια Έλληνες έφυγαν από δω, είναι συγγενείς μας, είναι αδέρφια μας, είναι παππούδες μας και βρίσκονται σε εβδομήντα χώρες σε όλο τον κόσμο. Και εκεί έχουν τύχει, μετά

από κάποιες δυσκολίες στην αρχή, μιας πολύ καλής φιλοξενίας και αργότερα ενσωμάτωσης με πλήρη δικαιώματα. Αυτή η προσπάθεια γίνεται και από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Όταν τελειώσετε, αν μπορώ να έχω ένα λεπτό, να πω ένα μικρό κάτι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, τώρα αμέσως, αν θέλετε.

Ο κ. Κακλαμάνης, πρώην Πρόεδρος της Βουλής, έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρώην Πρόεδρος της Βουλής): Ζητώ συγγνώμη από τα παιδιά. Θέλω να θέσω υπ' όψη σας, υπό την κρίση σας, μια άποψή μου που προκύπτει από την εμπειρία, μακρά εμπειρία. Είμαι εβδομήντα τεσσάρων χρονών και σήμερα μπαίνω στα εβδομήντα πέντε.

(Χειροκροτήματα)

Και καταλαβαίνετε ότι έχω ζήσει πολύ περισσότερα, οι εμπειρίες μου είναι πολύ περισσότερες από τις δικές σας, εκ των πραγμάτων. Εδώ, σας νικώ. Στα άλλα, το καινούργιο, το φρέσκο, τις ιδέες, εσείς πρέπει να νικήσετε εμάς. Και για να νικήσετε, πρέπει να μας πείσετε.

Οι γενιές οι δικές μας είχαν την ατυχία ή την πραγματικότητα, όπως κινείται η ζωή και οι κοινωνίες, στην ηλικία λίγο πιο πριν από τη δική σας, όταν θα έπρεπε να φύγουμε από το δημοτικό σχολείο, όσοι μπορούσαμε να φύγουμε από το χωριό που ήμασταν, και είναι ζήτημα αν το λεξιλόγιό μας ήταν, ας πούμε, χίλιες λέξεις, μπορεί και λιγότερες. Οι πιο πολλοί γονείς μας ήταν αγρότες, αγράμματοι, εργάτες, απαιδευτοί.

Εσείς έχετε κάποια πλεονεκτήματα, τα οποία πρέπει να αξιοποιήσετε. Εγώ διαπιστώνω αυτά τα χρόνια ότι ενώ έχουμε πολύ πιο έξυπνα παιδιά, από τις εμπειρίες, τα ερεθίσματα που έχετε από την ίδια τη ζωή, λείπει όμως η συλλογικότητα. Είστε κλεισμένα πολλά παιδιά στον εαυτό σας. Και τα τεχνολογικά μέσα, η επανάσταση η τεχνολογική, δυστυχώς, σας εξωθούν σε αυτό, να κλείνεστε στον εαυτό σας, να κοιτάζετε να διαβάσετε στα μέσα αυτά που έχετε στη διάθεσή σας και να ακούτε. Και όταν μιλάτε, μιλάτε ελάχιστα, γιατί συνήθως και οι παρέες σας είναι πολύ κλειστές.

Διαπιστώνει κανείς, λοιπόν, ότι, όταν γράφετε ένα κείμενο, είναι πολύ πιο πλούσιο σε ιδέες, όμως δεν είναι αυτό που μπορεί κανείς να σας συστήσει.

Γιατί αύριο, αν θα είστε είτε δικηγόροι ή γιατροί, έμποροι, επαγγελματίες, προφανώς δεν θα βγάξετε ένα χαρτί για να μιλήσετε, εκτός αν κάνετε κάποιες τυπικές συναλλαγές που χρειάζονται συμβόλαια, έγγραφα, κ.λπ. Ο λόγος είναι μεγάλη υπόθεση.

Είμαστε τόσο πολύ περήφανοι για τον πολιτισμό των αρχαίων Ελλήνων, αλλά δυστυχώς δεν είμαστε σε ανάλογο επίπεδο. Καλό είναι να μη ζούμε και εδώ σε βάρος έργου άλλων που καλά-καλά δεν το εμπειδώνουμε εμείς οι ίδιοι για το παρόν και το μέλλον μας.

Θα ήθελα, λοιπόν, στο σημείο αυτό να σας θυμίσω –στα σχολεία θα σας το έχουν πει σίγουρα– ότι ο Δημοσθένης δεν ήταν καλός ρήτωρ. Πήγαινε –λέει– στην παραλία, εκεί που ήταν τα κύματα, που γίνονταν θόρυβος και εκεί μιλούσε για να αποκτήσει τη δυνατότητα να είναι πιο γρήγορος, πιο σαφής, παρόλο το θόρυβο της φύσης που τον εμπόδιζε.

Στα χρόνια τα δικά μας, μας έλεγαν «για πες» κάτι που ήταν ψυχολογικά αρνητικό, αλλά έχει τη σημασία του. Έλεγαν σε κάποιο παιδί που μπορεί να είχε πρόβλημα άρθρωσης –ξαναλέω ψυχολογικά κακώς, αλλά το παράδειγμα κάτι δείχνει– «ο ρήτωρ ερητόρευσε το ρεητορευμένο ρο.» Τί νόημα είχε αυτό; Να μάθουμε να μιλάμε. Να έχουμε καλή άρθρωση, να μη μασάμε τις μισές συλλαβές, όπως κάνουν σε ορισμένα μακρινά, ορεινά μέρη που με έναν ήχο οι άνθρωποι συνεννοούνται.

Σε μια κοινωνία, όμως, πολλών ανθρωπίνων δεν γίνεται κατανοητός κανείς μουρμουρίζοντας. Πρέπει απλώς να πάρουμε τον αέρα –και αυτόν θα μας τον δώσει η συντροφιά μας, πιο πέρα ένα ευρύτερο σύνολο– να μιλάμε τη γλώσσα μας, όχι αυτή που παίρνουμε από τα ακουσμάτα από την τηλεόραση ή αυτά που διαβάζουμε στα μπλοκ ή στα site τα συγκεκριμένα. Η γλώσσα μας είναι πλούσια και πρέπει να γίνει ακόμα πιο πλούσια. Δυστυχώς, όμως, εγώ διαπιστώνω στο πέρασμα αυτών των χρόνων ότι εμείς την κάνουμε όλο και πιο φτωχή.

Σας συνιστώ ό,τι έλεγα παλιότερα σε συναδέλφους στη Βουλή: Πετάξτε τα χαρτιά. Αυτά δεν σας βασανίζουν και στα σχολεία; Ό,τι έχει το βιβλίο, πρέπει να το μάθετε απέξω. Αυτοί που λέμε ότι ήταν σοφοί, δεν είχαν φυλλάδια μπροστά τους. Είχαν το διάλογο που ανέπτυξε την κρίση, είχαν την παρατήρηση.

Θα μπορούσα να σας πω πολλά ακόμη, αλλά δεν κάνει, γιατί εσείς πρέπει να μιλάτε εδώ. Απλώς σας είπα αυτό σαν καημό, όπως το έλεγα στα παιδιά μου. Κρατήστε το. Στο σχολείο, στην παρέα ακόμα και το βράδυ που θα πάτε να διασκεδάσετε να αρθρώνετε με προσοχή για το νόημα αυτών που θα πείτε ολόκληρο και καθαρό το λόγο σας, ακόμα και αν πρόκειται για αστειύσεις ή οτιδήποτε άλλο μεταξύ φίλων. Οι άνθρωποι από την εποχή που συνεννοούντο με μουγκρητά και άναρθρες κραυγές από τα δέντρα, πριν κατέβουν κάτω, προφανώς είχαν ανάγκη από αυτό που εμείς το μπορούμε τώρα. Αρπάξτε το. Μη μουρμουρίζετε, όταν συζητάτε. Να λέτε καθαρά αυτό που σκέφτεστε, για να το προσλαμβάνει και ο άλλος που σας ακούει, ολόκληρο και να μπορεί να κρίνει και να ανταποκριθεί σ' αυτό που λέτε.

Σας ευχαριστώ και συγγνώμη για τη παρέμβαση.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον πρώην Πρόεδρο, τον κ. Κακλαμάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΥ (Α΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο σας παρακαλώ;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Μάλιστα, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο. Το όνομά σας, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΥ (Α΄ Αθήνας): Ονομάζομαι Λαζάρου Παναγιώτης, Α΄ Αθηνών.

Θα ήθελα να απαντήσω στο ερώτημα που έθεσε η συνάδελφος για σεβασμό των μεταναστών κ.λπ. και να πω ότι το σεβασμό δεν τον περιμένεις. Δηλαδή, δεν θα σου έρθει, απλώς προσπαθείς να τον κερδίσεις. Εάν τον κερδίσεις, είσαι ευπρόσδεκτος, καλοδεχούμενος. Εάν, όμως, δεν κερδίσεις αυτόν το σεβασμό, δεν μπορείς να αναρωτιέσαι «γιατί». Δεν βάζουμε όλους τους μετανάστες σε ένα τσουβάλι και λέμε: «Ορίστε, να, ποιοι είναι αυτοί». Υπάρχουν πολύ καλοί άνθρωποι, συνεργάσιμοι, που έχουν έρθει στη χώρα μας, εργάζονται και βγάζουν το ψωμί τους. Είναι ευπρόσδεκτοι, βοηθούν στην οικονομία, αλλά υπάρχουν και κάποιοι άλλοι που πιστεύω ότι είναι «εισβολείς», γιατί το μόνο που κάνουν είναι να έρχονται και να υποκινούν εγκληματικότητα, δηλαδή να κάνουν οτιδήποτε άλλο εκτός από το να είναι σωστοί πολίτες σε μία υγιή χώρα, όπως θέλουμε να λεγόμαστε.

Αυτή ήταν η απάντησή μου και σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΤΑΤΙΑΝΑ ΤΡΙΜΜΗ (Νομός Τρικάλων): Θα μπορούσα να μιλήσω και εγώ;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Επί αυτού του θέματος, που ανοίξαμε;

ΤΑΤΙΑΝΑ ΤΡΙΜΜΗ (Νομός Τρικάλων): Μάλιστα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ενδιαφέρον. Σας παρακαλώ, όμως, να είναι σύντομες οι παρεμβάσεις, για να ολοκληρώσουμε τον κατάλογο και να μιλήσουν όλοι.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Τατιάνα Τρίμμη από το Νομό Τρικάλων.

ΤΑΤΙΑΝΑ ΤΡΙΜΜΗ (Νομός Τρικάλων): Θα συμφωνήσω με τον κ. Παναγιώτη Λαζάρου σε όσα είπε.

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που είναι ρατσιστές με όλους. Είμαι και εγώ από το εξωτερικό, αλλά συμφωνώ με αυτά που λέει, ότι πρέπει να κερδίσεις το σεβασμό.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Από πού κατάγεσαι;

ΤΑΤΙΑΝΑ ΤΡΙΜΜΗ (Νομός Τρικάλων): Από τη Μολδαβία. Ήρθα εδώ, κέρδισα το σεβασμό τους και πιστεύω ότι τα κατάφερα σ' αυτό πολύ καλά. Όμως, υπάρχουν κάποιοι άλλοι άνθρωποι που δεν σκέπτονται έτσι. Δηλαδή, είσαι ξένος, είμαι ρατσιστής απέναντί σου και δεν με νοιάζει τι είσαι. Δεν έχουν σκεφθεί ότι, για παράδειγμα, υπάρχουν κάποια παιδιά από ξένες χώρες που διψούν, πεινούν, που δεν έχουν τίποτα. Βγαίνουν συχνά στην τηλεόραση και λένε: «Προσφέρετε μας 1 ευρώ, για να σώσουμε τα παιδιά της τάδε χώρας». Έχουν σκεφθεί, όμως, γιατί δίνουν αυτό το ευρώ; Σώζουν μία ζωή μ' αυτό το ευρώ που δίνουν. Γιατί το δίνουν και μετά είναι ρατσιστές, χωρίς να ξέρουν τι είναι ο άλλος; Αυτό είχα να πω.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Η τοπική κοινωνία πώς υποδέχθηκε την οικογένειά σου; Εννοώ γενικώς και όχι τις ιδιαιτερότητες μιας ρατσιστικής ή ξενοφοβικής συμπεριφοράς. Πώς ήταν η γενική συμπεριφορά της τοπικής κοινωνίας;

ΤΑΤΙΑΝΑ ΤΡΙΜΜΗ (Νομός Τρικάλων): Η γενική συμπεριφορά, προς την οικογένειά μου τουλάχιστον, ήταν καλή, γιατί κέρδισαν το σεβασμό τους. Δεν ήρθαν και τους υποδέχθηκαν: «Περάστε, είναι ανοιχτό το σπίτι μας». Τους είπαν: «Θα δουλέψεις, θα βγάλεις το ψωμί σου, θα δούμε πως συμπεριφέρεσαι». Πιστεύω ότι όλοι είναι έτσι και θα πρέπει να σκέπτονται έτσι. Έχω γνωρίσει κάποια άτομα που είναι ρατσιστές από την παιδική τους ηλικία. Σ' αυτό φταίνει πιο πολύ οι γονείς.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Να ξέρετε, όμως, ότι αυτό δεν είναι φαινόμενο μίας περιοχής ή μίας χώρας. Η ξενοφοβία ήταν πάντα ένα πρόβλημα σε όλες τις κοινωνίες.

ΤΑΤΙΑΝΑ ΤΡΙΜΜΗ (Νομός Τρικάλων): Αυτό υπάρχει παντού.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Πιστεύω, όμως, ότι ο ελληνικός λαός έχει ανταποκριθεί σε γενικές γραμμές αρκετά ικανοποιητικά και ελπίζω αυτό να επιβεβαιώνεται στις περισσότερες περιπτώσεις.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Ράμι Φάρις από τη Λιβύη. Ποια περιοχή εκπροσωπείς;

ΡΑΜΙ ΦΑΡΙΣ (Λιβύη): Την Τρίπολη της Λιβύης.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Εδώ, από ποιο σχολείο προέρχεσαι;

ΡΑΜΙ ΦΑΡΙΣ (Λιβύη): Από τη Λιβύη είμαι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Α, είσαι από το εξωτερικό, από τον απόδημο ελληνισμό.

ΡΑΜΙ ΦΑΡΙΣ (Λιβύη): Ναι.

Θα ήθελα να πω ότι ο ρατσισμός δεν υπάρχει μόνο στην Ελλάδα, υπάρχει και στο εξωτερικό.

Συγκεκριμένα, στη Λιβύη που μένω εγώ δεν υπάρχει ρατσισμός ενάντια της Ελλάδος ή γενικά της Ευρώπης. Πιστεύω ότι σε κάθε χώρα αυτοί που κρατούν ρατσιστική στάση είναι, επειδή οι ξένοι έρχονται και δουλεύουν στη χώρα τους. Είχα διαβάσει κάπου ότι από τη στιγμή που μπήκαν οι Αλβανοί στη χώρα, έχει αυξηθεί η εγκληματικότητα στην Ελλάδα. Βέβαια, δεν είναι μόνο οι Αλβανοί, αλλά γενικώς οι ξένοι.

Γι' αυτό οι περισσότεροι έχουν τέτοια αρνητική εικόνα. Πάντως δεν είναι όλοι κακοί. Παντού υπάρχουν οι καλοί παντού υπάρχουν και οι κακοί, αλλά δεν μπορούμε να κρίνουμε από μερικούς έναν λαό. Πρέπει, όμως, να δώσουν και καλή εικόνα στη χώρα, όχι αυτήν που δίνουν και σήμερα ακόμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Λασκαρίδης έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Πρώτα από όλα θα ήθελα να μιλήσω σχετικά με τον χρόνο. Καλύτερα είναι να δαπανήσουμε το χρόνο μας μιλώντας για ένα τέτοιο θέμα μέχρι τα μεσάνυχτα, παρά να πάμε σε ένα θέατρο, σε μια πολιτισμική εκδήλωση και να κάνουμε οτιδήποτε. Νομίζω ότι είναι πιο σημαντικό να λύσουμε καίρια ζητήματα.

Όσον αφορά στο θέμα που έχουμε ανοίξει, μελετάμε γεγονότα, δηλαδή λέμε «αυτός έκλεψε, αυτός σκότωσε», αλλά δεν μελετάμε τι τον ώθησε να κάνει αυτήν την ενέργεια, ποιος τον υποκίνησε και γιατί. Μήπως φταίμε εμείς οι ίδιοι; Μήπως είναι ένας φαύλος κύκλος;

Αυτό ήθελα να πω και να δώσω τροφή για σκέψη τόσο στους έφηβους Βουλευτές, αλλά και στους Βουλευτές του Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Λέκκας έχει το λόγο και παρακαλώ σύντομα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Είπατε πριν για ξενοφοβία και ότι υπήρχε από πάντοτε. Τον Γάλλο, τον Γερμανό, τον Άγγλο που έρχεται εδώ για τουρισμό δεν τον φοβόμαστε. Φοβόμαστε τον Αλβανό που ήρθε εδώ να δουλέψει. Γιατί αυτό; Οι Γερμανοί μας έχουν κάνει πολύ χειρότερα από ό,τι μας κάνουν οι Αλβανοί. Παρόλα αυτά, όμως, τους έχουμε σε υψηλή εκτίμηση. Γιατί γίνεται αυτό;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Νομίζω ότι η ξενοφοβία δεν συνδέεται με μια εθνική ομάδα. Είναι λάθος να λέμε ότι αυξήθηκε η εγκληματικότητα, γιατί ήρθαν οι ξένοι ή οι Έλληνες στην Αμερική, όπως έλεγαν παλιά και για τους Έλληνες στην Αμερική, όταν είχαν πάει. Η αλήθεια είναι ότι η εγκληματικότητα υπήρχε και πριν τους αλλοδαπούς. Το να ανοίξουμε τώρα μια συζήτηση για το πώς ρέπουν κάποιοι άνθρωποι προς την εγκληματικότητα, είναι ένα άλλο θέμα που ξεφεύγει από την αρμοδιότητα της Επιτροπής μας. Είναι πολύ μεγάλο θέμα. Είναι όμως ένα ζήτημα αυτό, αλλά νομίζω ότι δεν πρέπει να το συνδέουμε με την εθνικότητα.

Εμένα δεν μου αρέσει να ακούω ότι ο τάδε Έλληνας συνελήφθη στην Αμερική. Συνελήφθη ο τάδε. Δεν είναι οι Έλληνες που εγκλημάτησαν. Δεν είναι οι Αλβανοί που εγκλημάτησαν. Είναι ο τάδε. Αυτό είναι κάτι που δημιουργεί καλύτερη ψυχολογία ενσωμάτωσης. Είναι πιο δίκαιο και πιο έντιμο. Αν κάποιος, λοιπόν, κάνει κάτι, δεν το κάνει η εθνότητά του.

Η κυρία Παπαρσένου έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Νομός Λάρισας): Ήθελα απλώς να πω ότι ξεχνούν πολύ εύκολα οι Έλληνες ότι και εκείνοι έχουν έρθει σε μια ανάλογη κατάσταση και ότι έχουν δεχθεί πολύ άσχημες κριτικές από Αμερική ή Γερμανία, όπου μεταναστεύσαμε πολλοί. Ενώ, λοιπόν, έχουμε καταλάβει πώς είναι κάποιος να σε κριτικάρει, επειδή απλώς και μόνο είσαι από κάποια άλλη χώρα, το κάνουμε και είναι τρομερά άσχημο και θλιβερό, θα έλεγα.

Επίσης, υπάρχει μια πολύ έντονη προπαγάνδα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, γιατί όπως είπατε πριν και στην Ελλάδα –συμβαίνει συνεχώς– όταν αναφέρουν ένα συγκεκριμένο έγκλημα το οποίο διαπράχθηκε κάπου, αναφέρουν ότι ο τάδε ήταν Αλβανός ή ήταν Πακιστανός ή ήταν από οποιαδήποτε άλλη χώρα. Αυτό δείχνει μια έντονη προπαγάνδα και παρακινεί τους ανθρώπους που έχουν ήδη ένα κλειστό μυαλό και έχουν κάποιες ρατσιστικές διαθέσεις να το νιώσουν ακόμη πιο έντονα ίσως.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Βέβαια, η τηλεόραση εκ των πραγμάτων, αφού μεταδίδει την έκτακτη είδηση ή το γεγονός δεν αναφέρεται στο 90%, στο 95% ή στο 98% των Αλβανών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα μια χαρά. Αναφέρεται στο 2%, στο 3% ή στο 5%. Αλλά ένα τέτοιο 5% μπορεί να είναι και από τους Έλληνες, μπορεί να είναι και από κάπου αλλού, μπορεί να είναι μία ποσοστωση λίγο μεγαλύτερη. Είναι λάθος, όμως, να μετράμε εθνοτικές ποσοστώσεις σε μία κοινωνία της συνεννόησης, της αλληλεγγύης και της εξέλιξης όπως είναι –τονίζω και πάλι– οι πολυπολιτισμικές κοινωνίες.

Όμως, θα ήθελα για λίγο να δώσω το λόγο στον πατέρα Μεταλληνό, να μας πει αυτό που μας έδωσε ως σημείωμα και το κρίνω εξαιρετικώς ενδιαφέρον.

π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί φίλοι, ήθελα να πω το εξής εν συνεχεία των όσων μας είπε ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής μας, σεβαστός σε όλους μας κύριος Κακλαμάνης. Ο λαός μας έχει δημιουργήσει μία πλουσιότατη γλώσσα και κάθε λέξη εκφράζει συγκεκριμένη εμπειρία. Επιτρέψτε μου, επειδή και πολλές γλώσσες μιλώ και χρόνια έχω σπουδάσει έξω –συγγνώμη που το λέγω αυτό– να σας πω ότι είμαστε ίσως η μόνη γλώσσα όπου οι λέξεις μας περικλείουν συγκεκριμένο νόημα. Και γι' αυτό τροφοδοτούμε όλο τον κόσμο με την ελληνική γλώσσα.

Μιλούμε για ξενοφοβία –και ευχαριστώ τον κύριο Πρόεδρο, ο οποίος μίλησε και χρησιμοποίησε αυτόν τον όρο– ο λαός μας, όμως, στη συνάντησή του με τον ξένο, τον οποιονδήποτε, εισήγαγε και τον όρο

«ξενομανία». Άρα, κινούμεθα μεταξύ ξενοφοβίας και ξενομανίας. Πώς θα βρούμε την ισορροπία για να επιτύχουμε ορθή συνέχεια του πολιτισμού μας;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Εξαιρετικά τα όσα ακούσαμε από τον πατέρα Μεταλληνό.

Πόσοι είναι ακόμα να πάρουν το λόγο επ' αυτού;

(Στο σημείο αυτό όσοι Έφηβοι Βουλευτές θέλουν να πάρουν το λόγο εγείρουν το χέρι τους)

Έχουμε επτά τοποθετήσεις ακόμα και κλείνουμε. Έχετε από μισό λεπτό ο καθένας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Πριν μιλήσει ο συνάδελφος, θα ήθελα να πω κάτι σχετικά με το χρόνο.

Νομίζω, όπως έθεσα και πριν, ότι είναι πολύ σημαντικό αυτό που κάνουμε και δεν πρέπει να περιοριστεί χρονικά με το πρόγραμμα του καθενός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα σου δώσω την απάντηση, γιατί το έθεσες και πριν. Σωστή είναι η σκέψη σου, αλλά τί να κάνουμε; Εδώ είναι η «Βουλή των Εφήβων». Κι εγώ, όταν ήρθα εδώ ως Βουλευτής, ήμουν υποχρεωμένος να μπω στα πλαίσια του Κανονισμού. Θα δώσουμε την ευχέρεια να εκφραστούν όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές που θέλουν να μιλήσουν – αυτό είναι το μείζον– αλλά θα πρέπει, επίσης, να λάβουμε υπόψη μας ότι είμαστε σε ένα θεσμό. Ο θεσμός έχει έναν Κανονισμό και ο Κανονισμός αυτός δεν θα μας τυραννάει, αλλά και δεν θα τον καταργήσουμε.

Άρα, θα πρέπει να προσαρμοστούμε μέσα στα πλαίσια της λειτουργίας του θεσμού της Βουλής των Εφήβων. Γιατί το λέω αυτό; Γιατί αύριο στη ζωή σας θα είστε υποχρεωμένοι, επίσης, μέσα από μία αυτοδέσμευση να μπειτε και σε κάποιους άλλους κανόνες που πλειοψηφικά, ως συμπεριφορά κοινωνίας, έχουμε καθορίσει. Αλλιώς δεν γίνεται.

Το να πούμε ότι θα πάμε μέχρι το βράδυ, θα ήταν καλό, αν ήμασταν μία λέσχη, αν ήμασταν μία συνάθροιση, όμως, είμαστε θεσμός. Η «Βουλή των Εφήβων» είναι θεσμός, έχει Κανονισμό κι εγώ έχω μάθει μετά από πολλές δυσκολίες, είκοσι δύο χρόνια που είμαι στη Βουλή, να τοποθετούμαι τρία λεπτά, όταν ο Κανονισμός λέει τρία λεπτά, πέντε λεπτά όταν μου δίνει πέντε λεπτά και ένα τέταρτο όταν μου δίνει ένα τέταρτο. Αν είμαι Εισηγητής, έχω ένα τέταρτο. Αν είμαι ερωτών ή επερωτών, έχω τρία λεπτά.

Επομένως, ας συνηθίσετε στην ιδέα ότι όσο είστε εδώ –και δεν είστε γιατί ήρθατε μόνοι σας, επιλεγήκατε, μπήκατε σε μία διαδικασία– είστε για ορισμένες ημέρες οι Έφηβοι Βουλευτές. Παρακαλώ, λοιπόν, να γίνει κατανοητό αυτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Συγνώμη, αλλά δεδομένου ότι βρισκόμαστε στο κέντρο της Δημοκρατίας, στη Βουλή και μάλιστα υπεύθυνοι της «Βουλής των Εφήβων», δεν θα πρέπει να γίνει κάποια αλλαγή; Βρισκόμαστε εδώ για τέσσερις ημέρες και μιλάμε για τέσσερις ώρες. Νομίζω ότι ο στόχος δεν είναι τόσο η πολιτισμική περιήγηση στην Αθήνα, αλλά να βγάλουμε κάποια πορίσματα μέσα από γόνιμο διάλογο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Συμφωνώ και εγώ. Και αυτό κάνω. Γι' αυτό άνοιξα, όπως είδατε, το διάλογο καταστρατηγώντας κατά μια έννοια τον Κανονισμό. Έπρεπε να συνεχίσω τον κατάλογο των ομιλητών, αλλά άφησα τον ελεύθερο διάλογο. Βοηθήστε με, όμως, ώστε να μην μείνουν οι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο στο τέλος και να μην προλάβουν να μιλήσουν.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Φλωράτος από την Α΄ Πειραιά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΛΩΡΑΤΟΣ (Α΄ Πειραιά): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ονομάζομαι Φλωράτος Παναγιώτης από την Α΄ Πειραιά.

Θα ήθελα να συνεχίσω πάνω στο θέμα του ρατσισμού.

Μιλάμε για το ρατσισμό. Άραγε, έχουμε σκεφθεί πραγματικά μήπως αυτός είναι υποκινούμενος; Δεν θα μπορούσε ο ρατσισμός να είναι υποκινούμενος; Για παράδειγμα τα ΜΜΕ δεν μεταδίδουν ρατσισμό; Το έχουμε σκεφθεί πραγματικά; Τα περισσότερα δημοφιλή κανάλια –είναι μια πληροφορία που και εγώ την έμαθα πριν λίγο καιρό– είναι υπερχρεωμένα. Και όμως δεν έχουν σταματήσει να λειτουργούν. Γιατί άραγε; Μήπως κατευθύνουν τις μάζες των ανθρώπων; Μήπως τα ίδια τα κανάλια, τα ΜΜΕ γενικότερα, προσπαθούν να δημιουργήσουν την ομοιομορφία που κάποια άτομα έχουν αναφέρει; Όπως μας ανέφερε ο κ. Κακλαμάνης προηγουμένως, μήπως πρέπει να εκφραζόμαστε χρησιμοποιώντας όλες τις λέξεις; Μήπως τα ΜΜΕ είναι αυτά, τα οποία πράγματι μπορούν να οδηγήσουν στην έκλειψη του ορθού λόγου; Μήπως προσπαθούν να μειώσουν τις λέξεις των ανθρώπων; Οι άνθρωποι θα εκφράζονται πλέον μόνο με πενήντα, εκατό λέξεις και όχι με ολόκληρο το ελληνικό λεξιλόγιο, στο οποίο υπάρχουν χιλιάδες λέξεις. Άραγε μήπως είναι αυτά, τα οποία μας ωθούν σ' αυτό και θέλουν να μας κάνουν αντικείμενα εκμετάλλευσης;

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Ελένη Γαλανάκη.

ΕΛΕΝΗ ΓΑΛΑΝΑΚΗ (Νομός Αττικής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ είμαι εγγεγραμμένη στον κατάλογο. Αν όμως θέλει κάποιος να μιλήσει τώρα, μπορώ να περιμένω.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλετε να μιλήσετε για άλλο θέμα;

ΕΛΕΝΗ ΓΑΛΑΝΑΚΗ (Νομός Αττικής): Όχι, γι' αυτό το θέμα θέλω να μιλήσω. Να μη στερήσω, όμως, την ευκαιρία από τους υπόλοιπους συναδέλφους Έφηβους Βουλευτές.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Μπορείτε να μιλήσετε τώρα.

ΕΛΕΝΗ ΓΑΛΑΝΑΚΗ (Νομός Αττικής): Ακούσαμε πάρα πολλά σήμερα. Τα τελευταία λεπτά ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα για μένα. Και χαίρομαι πραγματικά που τις απλές ιδέες καταφέραμε να τις κάνουμε προτάσεις, να μιλήσουμε μεταξύ μας και να ξεχάσουμε ίσως για λίγο ότι βρισκόμαστε κάτω από τη στέγη μιας διαδικασίας ίσως και αυστηρής και να συμπεριφερθούμε σαν να είμαστε μια παρέα που απλά ανταλλάσσουμε απόψεις, χωρίς να φοβόμαστε ή να πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το αυστηρό λεξιλόγιο που θα άρμοζε σε μια τέτοια περίπτωση.

Πρώτον, θέλω να μιλήσω για τους σεβαστούς κατά τα άλλα, έφηβους Βουλευτές της Β΄ Πειραιώς, αν δεν κάνω λάθος.

Αναφερθήκατε σε πολλά θέματα. Στο θέμα της μετανάστευσης για παράδειγμα, που ήταν και το αντικείμενο για το οποίο έγραψα και εγώ στην έκθεσή μου. Αναφερθήκατε συγκεκριμένα σε φαινόμενα γκετοποίησης στο κέντρο της Αθήνας. Εγώ είμαι Έφηβος Βουλευτής Αθηνών, Αττικής, ζω στην Αθήνα, έχω βιώσει παρόμοιες καταστάσεις, ξέρω, όμως, ότι τα άτομα που ήρθαν εδώ ως οικονομικοί μετανάστες –γιατί για τους συγκεκριμένους προφανώς μιλάτε- ήρθαν στη χώρα μας χωρίς προφανώς να έχουν στη χώρα τους κάποια δεδομένα που θα μπορούσαν να τους κρατήσουν εκεί και να τους εξασφαλίσουν την επιβίωσή τους. Ήρθαν εδώ με δίψα για να εργαστούν, έφεραν τις οικογένειές τους στον τόπο μας. Έτσι, λοιπόν, όταν κάποιος έρχεται για να εργαστεί σε μια χώρα, η οποία του προσφέρει το ψωμί του, σε μια χώρα όπου μεγαλώνει την οικογένειά του, δεν μπορώ να φανταστώ ποιος θα μπορούσε να μισήσει αυτή τη χώρα και να θέλει να της προξενήσει κακό και να θέλει να αυξήσει την εγκληματικότητα της, όπως είπατε και να βρίσκεται εδώ πέρα, απλά και μόνο για να εγκληματεί εις βάρος των υπόλοιπων Ελλήνων.

Επίσης, όπως πολύ σωστά ανέφεραν οι προηγούμενοι συνάδελφοί μου, και επειδή μέλη της οικογένειάς μου έχουν υπάρξει μετανάστες και στην Αμερική και στην Αυστραλία και επειδή πιστεύω ότι πολλοί από εδώ θα έχουν κάποιον από την οικογένειά του μετανάστη, υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις πριν από μερικά χρόνια που τα άτομα αυτά αναζητούσαν και εκείνα εργασία και όταν έπεφταν θύματα κοινωνικού ρατσισμού, όλοι έσπευδαν να κατηγορήσουν τους υπαίτιους και κατά κάποιον τρόπο να πέσουν πάνω τους και να τους λιντσάρουν, αν μου επιτρέπεται η έκφραση. Και δεν μπορούμε να σκεφθούμε ότι όλα αυτά που συμβαίνουν και υπάγονται και στη συζήτηση περί παγκοσμιοποίησης και ευρωπαϊκής ενοποίησης, αν όντως μπορέσουμε να ανοίξουμε το μυαλό μας, να σταματήσουμε να ακούμε ό,τι μας λένε και να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε με κριτική σκέψη.

Αν όντως μπορέσουμε να ανοίξουμε το μυαλό μας, να σταματήσουμε να ακούμε ό,τι μας λένε και να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε με κριτική σκέψη, αν επιτρέψουμε μια ελεύθερη διακίνηση ιδεών όπως συμβαίνει τώρα –και είμαι πολύ χαρούμενη που συμμετέχω- τότε θα καταφέρουμε να γνωρίσουμε ανθρώπους από άλλες χώρες, θα αλλάξουμε τις κατεστημένες αντιλήψεις που υπάρχουν μέχρι τώρα και θα ενσωματώσουμε στοιχεία από τον πολιτισμό των άλλων λαών, τα οποία λείπουν από τις δικές μας αρετές και μ' αυτό τον τρόπο θα καταφέρουμε να προάγουμε και το δικό μας πολιτισμό και τον πολιτισμό ολόκληρης της Ευρώπης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τσέρου Αναστασία.

Θα μιλήσετε για το ίδιο θέμα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΣΕΡΟΥ (Νομός Κυκλάδων): Όχι, είχα σκεφτεί να μιλήσω για την παγκοσμιοποίηση που είναι και το θέμα μας. Αν υπάρχει κάποιος άλλος να μιλήσει για το θέμα της ξενοφοβίας, ευχαριστώ θα παραχωρούσα τη θέση μου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα συνεχίσουμε με τα ονόματα του καταλόγου, αλλά και εκτός καταλόγου, ώστε να ολοκληρώσουμε. Δεν υπάρχει πρόβλημα να επανέλθει κάποιος στο θέμα της ξενοφοβίας ή του ρατσισμού και να μιλήσει εκτός καταλόγου μετά.

Το λόγο έχει η Αναστασία Τσέρου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΣΕΡΟΥ (Νομός Κυκλάδων): Ευχαριστώ πολύ που μου δώσατε το λόγο.

Ήθελα απλώς να αναφέρω πως, όταν ακούμε για το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, πολύ συχνά μας έρχονται στο μυαλό τα οφέλη που είναι πάρα πολλά, όπως τα οικονομικά, καθώς συμμετέχουμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στην Παγκόσμια Τράπεζα που μας βοηθούν ως χώρα.

Υπάρχουν, επίσης, εμπορικά οφέλη, γιατί γίνονται εξαγωγές και εισαγωγές προϊόντων και έτσι έχουμε επάρκεια, αλλά και πολιτισμικά οφέλη, γιατί δεν θεωρώ κακό το να δεχθούμε κάποιες ιδέες, κάποια ερεθίσματα ή στοιχεία από τον τρόπο ζωής άλλων λαών. Όλα αυτά είναι θετικά.

Από την άλλη όμως εγώ, ως άτομο, σκέφτομαι και κάποιες αρνητικές συνέπειες που επικεντρώνονται κυρίως στον πολιτισμό μας, γιατί θεωρώ ότι ασυνείδητα ίσως μπορούμε να δούμε ότι στην καθημερινότητά μας έχουμε στραφεί σε πολυεθνικές εταιρείες που παράγουν ρούχα, τρόφιμα ή άλλα προϊόντα. Έχουμε ξεχάσει κατά κάποιο τρόπο τη γλώσσα μας. Δεν μιλάμε όπως παλιά και αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Έχει αλλάξει ο τρόπος διασκέδασής μας. Έχουμε ξεχάσει τα τραγούδια που κάθε περιοχή έχει, όπως η Λακωνία, η Ήπειρος. Αυτά είναι σημαντική πολιτισμική κληρονομιά. Έχουμε φτάσει στο σημείο να έχουμε εξομοιωθεί κατά κάποιο τρόπο με τους άλλους λαούς και έχουμε χάσει την ταυτότητά μας ως Έλληνες, κατά την άποψή μου, βέβαια.

Απορώ πως είναι δυνατόν η χώρα, που επί τόσες χιλιάδες χρόνια ήταν το λίκνο του πολιτισμού, η χώρα που εισήγαγε τη φιλοσοφική σκέψη, η χώρα που εισήγαγε τη δημοκρατία στον παγκόσμιο πολιτισμό, που έφτιαξε τόσο σημαντικά επιτεύγματα, μνημεία, να έχει φτάσει σ' ένα επίπεδο, ώστε να μην επηρεάζει όπως θα έπρεπε, αλλά να επηρεάζεται και μάλιστα με πολύ άσχημο τρόπο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω, επειδή εμείς είμαστε η νέα γενιά, αντί να επηρεαζόμαστε, να προσπαθήσουμε να επηρεάσουμε πνευματικά, αλλά και με τον τρόπο ζωής μας ίσως.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καλλιόπη Μπακάλη από την Πιερία.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΠΑΚΑΛΗ (Νομός Πιερίας): Δεν έχω ετοιμάσει ομιλία, απλώς ήθελα να σταθώ σε μια φράση που ειπώθηκε πριν λίγο, ότι κάποιοι ξένοι δημιουργούν προβλήματα στην Ομόνοια. Στεκόμαστε στους «κάποιους» ξένους, δεν στεκόμαστε στους «κάποιους» Έλληνες.

Αυτοί οι άνθρωποι σίγουρα δεν ήρθαν ως εγκληματίες έτοιμοι από τη χώρα τους. Και όπως ακούστηκε πριν από λίγο, πρέπει να τους δώσουμε την ευκαιρία, για να μας δείξουν ότι αξίζουν το σεβασμό μας. Αν δεν τους δείξουμε ότι είμαστε ανοιχτοί στο να κάνουμε παρέα με κάποια άτομα από ξένες χώρες, και γενικώς, αν δεν τους δώσουμε εμείς οι ίδιοι την ευκαιρία να μας δείξουν αν αξίζουν ή όχι το σεβασμό μας, σίγουρα θα υπάρχει πάντα ένα είδος ρατσισμού.

Ας μην ξεχνάμε ότι μέρος των Ελλήνων έχει μεταναστεύσει πάρα πολλές φορές σε άλλες χώρες και σίγουρα αν μεταναστεύσουμε κι εμείς οι ίδιοι κάποτε δεν θα θέλουμε να μας φέρονται, όπως φερόμαστε εμείς τώρα σε κάποιους άλλους. Σίγουρα ένα μέρος της μάζας των αλλοδαπών που έρχονται στην Ελλάδα, όπως και κάποιο μέρος των Ελλήνων, έχουν δείξει ότι δεν αξίζουν το σεβασμό μας. Ας μην στεκόμαστε όμως σ' αυτό το μέρος της μάζας. Είναι κρίμα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ (Β΄ Πειραιά): Συγνώμη. Μπορώ να πω κάτι; Εγώ είπα «ορισμένοι». Δεν είπα «όλοι». Αλίμονο αν ήταν όλοι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ωραία. Συμφωνούμε. Άλλωστε εκεί οριοθετούμε πως ένα τμήμα των αλλοδαπών, όπως και ένα τμήμα –δεν μετράμε ακριβώς ποσοστά– των Ελλήνων δεν αξίζουν το σεβασμό μας, αφού δεν μας σέβονται κι εκείνοι. Όμως αυτό είναι ένα ζήτημα που δεν αφορά εθνότητες, δεν αφορά συλλογικότητες, αλλά είναι εξατομικευμένο. Η παραβατική συμπεριφορά του καθενός είναι εξατομικευμένη υπόθεση κι έτσι πρέπει να το προσεγγίζουμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κλαίρη Φασιουλιώτη από τη Χαλκιδική, που θα προηγηθεί γιατί είναι γραμμένη στον κατάλογο.

ΚΛΑΙΡΗ ΦΑΣΙΟΥΛΙΩΤΗ (Νομός Χαλκιδικής): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, δευτερολογώντας θα ήθελα να μιλήσω για ένα ζήτημα το οποίο δεν πρόσεξα να έχει αναφερθεί κατά τη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης.

Ακούστηκαν απόψεις για την παγκοσμιοποίηση και για όλα τα θετικά που έχει προσφέρει στην παγκόσμια κοινότητα, ενώ αναφέρθηκαν και ορισμένοι κίνδυνοι. Δεν τονίστηκε, όμως, ο κίνδυνος που ελλοχεύει για τα ασθενέστερα κράτη του κόσμου, τον λεγόμενο «Τρίτο Κόσμο».

Η κατάσταση που επικρατεί σ' αυτά τα κράτη θα χαρακτηριζόταν επιεικώς απάνθρωπη. Οι πολίτες αυτών των κρατών δεν διαθέτουν ούτε καν τα βασικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Δυσκολεύονται να βρουν τροφή, πόσιμο νερό, ασφαλή στέγη γι' αυτούς και την οικογένειά τους, ιατρική περίθαλψη για τις απλούστερες ασθένειες, που για το δυτικό κόσμο θα έλεγα πως είναι ένα είδος προς εξαφάνιση.

Τα κράτη αυτά, λοιπόν, είναι εκείνα που θα έρθουν αντιμέτωπα με το μεγαλύτερο κίνδυνο. Δεν μιλάμε μόνο για την αλλοίωση της εθνικής τους ταυτότητας αλλά και για τον αφανισμό τους. Τα κράτη αυτά δεν έχουν την κατάλληλη άμυνα για να αντισταθούν στα οικονομικά και πολιτικά μεγαθήρια της παγκόσμιας κοινότητας. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα όχι μια παγκόσμια, ενιαία και ειρηνική κοινότητα αλλά μία γεωγραφική και πολιτισμική προέκταση των ισχυρών Αμερικανών, Άγγλων ή Γερμανών.

Καταλήγοντας, θεωρώ πως θα χρειαστεί να πραγματωθούν κάποιες προϋποθέσεις για τη διεκπεραίωση της παγκοσμιοποίησης. Κατά την άποψή μου επομένως, η παγκόσμια κοινότητα δεν είναι ακόμα έτοιμη να δεχθεί ένα τέτοιο γεγονός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα συνεχίσουμε τον ανοιχτό διάλογο, αλλά τώρα θα πρέπει να καταγράψουμε ποιοι και ποιες εντέλει Έφηβοι Βουλευτές θα μιλήσετε, ώστε κατά τη 13.00' η ώρα να ολοκληρώσουμε με την ψηφοφορία. Θα παρακαλέσω να σημειώσετε τα ονόματά σας. Ο ανοιχτός διάλογος θα είναι ένα λεπτό για την καθεμία και τον καθένα σας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελευθερία Ματσούκη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΤΣΟΥΚΗ (Νομός Γρεβενών): Είμαι από επαρχιακή πόλη. Δεν έχω τόσες πολλές εμπειρίες όσες έχουν τα παιδιά εδώ στην Αθήνα, σε σχέση με τον ρατσισμό. Ωστόσο παρατηρείται και εκεί πολύ συχνά το φαινόμενο αυτό, το οποίο έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις.

Μαζοποιήσαμε μερικές καταστάσεις και τους βάλαμε όλους σε ένα τσουβάλι, καλούς και κακούς μετανάστες.

Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι δεν υπάρχει άνθρωπος πάνω στον πλανήτη που δεν είναι ρατσιστής, γιατί εάν υπήρχε θα είχε λυθεί και το πρόβλημα.

Σε σχέση με τον ρατσισμό και με την Ομόνοια που ανέφεραν όλοι, ίσως πολλά από τα παιδιά που μίλησαν για ανεκτικότητα και για σεβασμό απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους, τους μετανάστες, να μην έχουν πάει στην Ομόνοια να δουν τι γίνεται και ότι πολλές φορές πολλές καταστάσεις υποκινούνται από αυτούς και υπάρχει μεγάλη εγκληματικότητα και βία. Δεν πιστεύω ότι εμείς σαν Έλληνες είμαστε καλύτεροι από αυτούς που έρχονται στη χώρα μας, αλλά οι μετανάστες που έρχονται εδώ πρέπει να μας σέβονται, να σέβονται τη χώρα που τους φιλοξενεί και που τους παρέχει δουλειά και ψωμί για να φάνε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Η

Αντιπρόεδρος, Έφηβος Βουλευτής κυρία Λουκία Κουσκούσακη έχει το λόγο.

ΛΟΥΚΙΑ ΚΟΥΣΚΟΥΣΑΚΗ (Νομός Χίου): Μου έχουν μάθει οι γονείς μου στη ζωή μου να σέβομαι ανθρώπους οι οποίοι αξίζουν το σεβασμό μου. Εάν εμείς οι ίδιοι δεν σεβόμαστε τον εαυτό μας, που είμαστε Έλληνες και έχουμε μία τόση προϊστορία και έναν τόσο μεγάλο αριθμό κατακτήσεων από άποψη βραβείων κλπ, πως θέλουμε να μας σεβαστούν άνθρωποι που είναι αλλοδαποί; Εδώ εμείς δεν σεβόμαστε τον ίδιο μας τον εαυτό και θέλουμε να μας σεβαστούν άνθρωποι ξένοι; Δεν γίνεται αυτό. Πρέπει πρώτα να μάθουμε να σεβόμαστε τον εαυτό μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος

Βουλευτής κυρία Αναστασία Τσέρο έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΣΕΡΟ (Νομός Κυκλάδων): Ήθελα απλώς να αναφερθώ στο γεγονός ότι αρκετά παιδιά είπαν για την Ομόνοια και για τους ανθρώπους που βρίσκονται εκεί.

Επειδή είμαι 17 χρονών και ίσως αφελώς πιστεύω ότι μπορούμε να αλλάξουμε έναν άνθρωπο, νομίζω ότι εάν κάποιος από εμάς πλησίαζε έναν άνθρωπο που είναι μετανάστης από κάποια άλλη χώρα και ζει στην Ομόνοια σε ένα παγκάκι και ξεπερνούσε το φόβο του προς αυτόν τον άνθρωπο και προσπαθούσε να τον βοηθήσει, εάν αυτός ο άνθρωπος έχει κάποια ροπή προς την εγκληματικότητα, να τον αλλάξει, νομίζω ότι τα πράγματα θα ήταν πολύ καλύτερα. Ίσως να είναι αφέλεια αυτό, δεν ξέρω ακόμα, αλλά επειδή έχω το ελαφρυντικό της ηλικίας πιστεύω ακόμα ότι μπορούμε να αλλάξουμε έναν άνθρωπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος

Βουλευτής κύριος Κωνσταντίνος Λέκκας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Μιλάμε τόσην ώρα για τους μετανάστες και για τα εγκλήματα που πιθανώς κάνουν, δεν μιλάμε όμως για κάποιους Έλληνες που πλουτίζουν εις βάρος των πολλών και για το κράτος που κάνει τα στραβά μάτια, για τις μίζες κ.λπ. Γιατί είμαστε τώρα σε αυτήν την κατάσταση; Γιατί χρωστάμε τόσα πολλά; Το 85% των φόρων πηγαίνει για τον εξοπλισμό όπλων. Για ποιόν; Ποιος μας απειλεί; Υποτίθεται ότι με την παγκοσμιοποίηση και με τις καλές σχέσεις που έχουμε με την Αμερική, θα είναι εκεί, για να μας, βοηθήσει όταν χρειάζεται. Εάν αυτό το 85% που δίνουμε στα όπλα, το μειώσουμε και δώσουμε χρήματα για το έλλειμμα το οποίο έχουμε, δεν θα βγούμε από αυτήν την κρίση που είμαστε τώρα; Γιατί δεν το κάνουμε;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος

Βουλευτής κυρία Μαρία Μπατζιομήτρου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΑΤΖΙΟΜΗΤΡΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να πω κάτι σχετικά με τη μετανάστευση. Θεωρώ ότι είναι μεγάλο λάθος να κρίνουμε τους ανθρώπους από τη φυλετική τους προέλευση, γιατί θεωρώ ότι υπάρχουν καλοί και κακοί Έλληνες όπως υπάρχουν καλοί και κακοί ξένοι. Το αν είναι κάποιος καλός ή κακός άνθρωπος δεν έχει σχέση με την προέλευσή του. Θεωρώ ότι έχουμε μεγάλο φταίξιμο κι εμείς για την περιθωριοποίηση αυτών των ανθρώπων.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι εμείς οι Έλληνες έχουμε κάνει μεγαλύτερη ζημιά στη χώρα μας και την έχουμε φέρει σ' αυτή την κατάσταση παρά κάποιοι άνθρωποι που έχουν έλθει εδώ και θεωρούν τη χώρα μας ως καταφύγιο απ' αυτά που έχουν περάσει στη ζωή τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ.

Στέφανος Λασκαρίδης από την πρώτη περιφέρεια Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Σας ευχαριστώ πολύ.

Στην παγκοσμιοποίηση δεν εμπρικλείεται μόνο η εικόνα που παίρνουμε απέξω, αλλά περιλαμβάνεται και η εικόνα που στέλνουμε προς τα έξω. Η εικόνα αυτή δεν είναι ούτε οικονομικά ούτε κοινωνικά ευπρεπής, αν μου επιτρέπετε να χρησιμοποιήσω αυτή τη λέξη. Όταν γίνονται διάφορα σκάνδαλα, όταν μεγάλα κεφάλαια «χάνονται», οι πολιτικοί δεν είναι υπεύθυνοι να δώσουν κάποια εξήγηση γι' αυτό όχι μόνο στους πολίτες της

ίδιας της χώρας, αλλά και στους Ευρωπαίους πολίτες οι οποίοι μέσα από το εισόδημά τους πληρώνουν για το δικό μας έλλειμμα;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κ. Αθανασία Παπαρσένου από τη Λάρισα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Νομός Λάρισας): Θα ήθελα να θίξω ένα άλλο θέμα. Αναφέρθηκε πολλές φορές σήμερα το θέμα της παγκοσμιοποίησης και της αλλοίωσης της πολιτισμικής ταυτότητας. Αυτό έχει καταντήσει αστείο, γιατί τελικά η αλλαγή δεν είναι κακή και θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι θέμα λογικής εξέλιξης παρά αλλοίωσης. Οι επιλογές του καθενός είναι διαφορετικές στον τρόπο διασκέδασης και ντυσίματος, στο γούστο του γενικότερα και δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτό είναι αλλοίωση. Είναι εξέλιξη από τη στιγμή που ο καθένας επιλέγει μόνος του αυτό που θέλει να ακούσει και να φορέσει. Γνωρίζουμε τον πολιτισμό μας, γνωρίζουμε ποια είναι η παραδοσιακή μας μουσική, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα μείνουμε σταθεροί μόνο σ' αυτό και ότι δεν θα προχωρήσουμε παραπέρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Γκέλης από τη Γερμανία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΕΛΗΣ (Γερμανία): Θα ήθελα να μιλήσω για την παγκοσμιοποίηση.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα πρώτα να καλωσορίσουμε τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο.

(Χειροκροτήματα)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εγώ είμαι εδώ για να ακούσω και θέλω να ακούσω τον κ. Γκέλη.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Πρόεδρος της Βουλής έχει ζήσει στη Γερμανία για πάρα πολλά χρόνια, έχει σπουδάσει και έχει εργαστεί εκεί και θα ακούσει κι εσάς και τους υπόλοιπους με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΕΛΗΣ (Γερμανία): Σας ευχαριστώ.

Πιστεύω ότι η παγκοσμιοποίηση επηρεάζει πάρα πολύ τον άνθρωπο και θα πρέπει να επιδιώκουμε να γνωρίζουμε τον πολιτισμό μας και να έχουμε αυτογνωσία, ώστε να αποφύγουμε ό,τι «δηλητήριο» προσφέρει η παγκοσμιοποίηση μέσω των ΜΜΕ. Επίσης, θα ήταν καλό να διαλεγόμαστε, να έχουμε εποικοδομητικό διάλογο με το συνάνθρωπό μας, ώστε να φτάσουμε κάποτε στο σημείο να εγκαταλείψουμε τις ρατσιστικές αντιλήψεις και τα στερεότυπα τα οποία μας βασανίζουν εδώ και πολλά χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Παρακολουθούσα νωρίτερα από το κύκλωμα και ήσασταν σε άλλο θέμα. Απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, τώρα έχετε περάσει στην ελεύθερη συζήτηση.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος και τα παιδιά ενδιαφέρονται να αναπτύξουν τις σκέψεις τους ιδιαίτερα στα θέματα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Αν κατάλαβα καλά, οι τελευταίες τοποθετήσεις δείχνουν ότι σας απασχόλησε το θέμα των πολυπολιτισμικών κοινωνιών στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης. Ο κ. Γκέλης και άλλα παιδιά έχουν την εμπειρία που έχω κι εγώ, όταν είκοσι δύο χρονών πήγα στη Γερμανία για να κάνω μεταπτυχιακές σπουδές -γιατί στην Ελλάδα δεν υπήρχαν μεταπτυχιακά προγράμματα- χωρίς καθόλου φράγκα στην τσέπη, χωρίς να ξέρω τη γλώσσα και χωρίς να υπάρχουν οικονομικές δυνατότητες από την οικογένειά μου. Ήταν μία μικρή τρέλα.

Όταν είσαι νέος όλος ο κόσμος σου ανήκει. Αυτό να μην το ξεχνάτε, σας παρακαλώ, εάν μου επιτρέπεται να σας δώσω μία συμβουλή. Όλος ο κόσμος μπορεί να σου ανήκει. Όλες οι δυνατότητες είναι ανοιχτές μπροστά.

Δούλεψα ως εργάτης σε εργοστάσιο τότε, για να χρηματοδοτήσω τις μεταπτυχιακές μου σπουδές και μετά μέσα από άλλα επίπεδα, στο τέλος ως επιστημονικός συνεργάτης στο πανεπιστήμιο, έζησα τη γερμανική κοινωνία.

Σε ποιο μέρος είσαι κ. Γκέλη;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΕΛΗΣ (Γερμανία): Στη Νυρεμβέργη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εγώ, τότε, ήμουν στη Βόννη. Ήταν πρωτεύουσα η Βόννη, τότε, της Γερμανίας.

Ζήσαμε σε μία πολυπολιτισμική κοινωνία. Δηλαδή, την εμπειρία που τώρα τα τελευταία περίπου είκοσι χρόνια έχει η Ελλάδα, δηλαδή των οικονομικών μεταναστών, αυτήν την εμπειρία την είχαν οι άλλες χώρες. Η Γερμανία χρειαζόταν εργατικά χέρια και μετανάστευαν από την Ελλάδα, από την Πορτογαλία, από την Ισπανία, από τη Γιουγκοσλαβία προς τη Γερμανία. Το ίδιο συνέβαινε και προς άλλες χώρες και προς τη Γαλλία και προς

το Βέλγιο και προς τη Σουηδία. Οι Έλληνες σε διάφορες χρονικές περιόδους βρεθήκαμε μετανάστες στην Αυστραλία, στην Αμερική, στην Ευρώπη κ.λπ. Έχουμε, λοιπόν, τα βιώματα.

Ο συνάδελφός σας ο Έφηβος Βουλευτής ... Ποιο είναι το μικρό σου όνομα Γκέλη;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΕΛΗΣ (Γερμανία): Χρήστος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ο Χρήστος είναι εκεί και ζει σε μία πολυπολιτισμική κοινωνία. Όταν σε αυτές τις κοινωνίες μας αντιμετωπίζουν με άνιστο τρόπο λόγω της καταγωγής μας –μαύρα μαλλιά εμείς ως Μεσόγειοι, μελαχρινοί ως Μεσόγειοι, με τη σφραγίδα του ήλιου, που λέει ο Ελύτης– μας ενοχλούσε αφάνταστα. Δικαίως ή αδικώς; Δικαίως. Έτσι δεν είναι; Γιατί να μας αντιμετωπίζουν έτσι;

Όταν στην κατανομή της εργασίας, στις δουλειές που έπρεπε να κάνουμε στο εργοστάσιο, αντιλαμβανόμαστε ότι θα μου φόρτωναν μία πιο βαριά ή λιγότερο καθαρή δουλειά, χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος να τη φορτώσουν σε εμένα, θα ένιωθα πάρα πολύ ενοχλημένος, έως και προσβεβλημένος. Επίσης, όταν στο δρόμο θα με κοιτούσαν στραβά, όταν σε μία δημόσια υπηρεσία θα με αντιμετωπίζουν υποτιμητικά, θα θύμωνα, θα οργιζόμαστε, θα διαμαρτυρόμαστε κ.λπ. Δικαίως.

Αυτά τα λέω για να αντιληφθούμε ότι λόγω της παγκοσμιοποίησης, πλέον, της κινητικότητας των πληθυσμών, η Ελλάδα είναι πιο ανεπτυγμένη οικονομικά χώρα, παρ' όλες τις δυσκολίες, την κρίση, τα προβλήματα που έχουμε. Μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα είναι η πιο ανεπτυγμένη, από πλευράς επιπέδου ζωής, χώρα στον χώρο της Νοτιανατολικής Ευρώπης, δηλαδή των Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου, Μέση Ανατολή, Βόρεια Αφρική, Νοτιανατολική Ευρώπη. Είμαστε η πιο ανεπτυγμένη χώρα.

Γι' αυτό έρχονται οι άνθρωποι εδώ, προσπαθώντας με τον τρόπο αυτό να ζήσουν λίγο καλύτερα από τις χώρες τους, είτε είναι το Πακιστάν, είτε είναι το Μπαγκλαντές, είτε είναι το Ιράν, είτε είναι το Ιράκ, είτε είναι οι Φιλιππίνες, είτε είναι η Αφρική, είτε είναι οι Βαλκανικές χώρες. Γι' αυτό έρχονται.

Εγώ πήγα για τον ειδικό λόγο των σπουδών, Αλλά οι μετανάστες εργάτες πήγαν τότε στη Γερμανία από την Ελλάδα, για να ζήσουν μια καλύτερη ζωή. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε, όταν έχουμε αυτές τις εμπειρίες στην Ελλάδα.

Το λέω αυτό, γιατί καμιά φορά ακούω εδώ τους Έλληνες να λένε ότι με αυτόν τον τρόπο θα αλλοιωθεί η φυσιογνωμία του Ελληνισμού, επειδή έχουμε οικονομικούς μετανάστες, ότι κινδυνεύει η Ελλάς και διάφορα άλλα.

Κινδύνευσαν η Γερμανία ή η Γαλλία ή η Μεγάλη Βρετανία να αλλοιωθούν από τους μετανάστες; Όχι, βέβαια. Έτσι δεν είναι, Χρήστο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΕΛΗΣ (Γερμανία): Καθόλου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν αλλοιώθηκε η Γερμανία. Αντίθετα, θεωρώ ότι η δυνατότητα του να ζεις με ανθρώπους από άλλες χώρες και από άλλους πολιτισμούς, είναι μια πάρα πολύ σημαντική και πολύτιμη εμπειρία, γιατί κάθε άνθρωπος ακόμη και όταν προέρχεται και κατάγεται από μία λιγότερο ανεπτυγμένη χώρα, μία εντελώς διαφορετική στις συνήθειες, στη θρησκεία, στον πολιτισμό χώρα, κουβαλά μαζί του αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του πολιτισμού του. Είναι μία πολύτιμη βαλίτσα αυτή. Και εμείς οι Έλληνες, όπου πάμε, κουβαλάμε τα δικά μας χαρακτηριστικά, τις πολιτισμικές μας αποσκευές, τη γλώσσα μας, τη μουσική μας, τα ήθη, τα έθιμα, τις συνήθειες, τον τρόπο ζωής μας.

Είναι, επομένως, μία εποχή ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα η εποχή της παγκοσμιοποίησης, γιατί ανάμεσα στα άλλα υπάρχει και αυτή η κινητικότητα των λαών. Σαφώς θα πρέπει να υπάρχουν κανόνες, γιατί η Ελλάδα δεν μπορεί να αντέξει άλλα, για παράδειγμα, δύο εκατομμύρια, τρία εκατομμύρια οικονομικούς μετανάστες λόγω του μεγέθους της, αλλά δεν πρέπει να φοβόμαστε, επειδή υπάρχει ήδη περίπου ένα εκατομμύριο οικονομικών μεταναστών, που πολλοί από αυτούς ζουν πάρα πολλά χρόνια εδώ, ότι θα αλλοιώσουν την Ελλάδα, τον πολιτισμό μας, θα μας επηρεάσουν αρνητικά. Έχουμε να κερδίσουμε και από τη δική τους παρουσία, όπως και οι Γερμανοί κέρδιζαν από τη δική μας παρουσία.

Θα σας φέρω ένα παράδειγμα και μετά θα σας πω και τι σημαίνει το να κερδίζεις από την παρουσία ή τη συναναστροφή, την κοινή ζωή με άλλους ανθρώπους από άλλους πολιτισμούς.

Πριν πάνε οι μετανάστες στη Γερμανία από την Ελλάδα, από την Ιταλία, από την Πορτογαλία, από την Ισπανία, δηλαδή από τη Μεσόγειο, τα τραπεζάκια έξω δεν υπήρχαν στη Γερμανία, δεν το είχαν συνηθίσει. Το καλοκαίρι, όταν ήταν καλός ο καιρός –γιατί εκεί κάποιες εβδομάδες κάνει καλό καιρό, δεν βρέχει συνέχεια, βρέχει πολύ, αλλά βγαίνει και ο ήλιος κάποιες φορές– οι Γερμανοί δεν είχαν ποτέ σκεφθεί ότι έξω από το εστιατόριο, έξω από την καφετέρια, έξω από το παγωτατζίδικο θα μπορούσαν να βγάλουν τραπεζάκια και να απολαμβάνουν μερικές ώρες το ύπαιθρο. Οι Ιταλοί και οι Έλληνες κάνουν αμάν για ήλιο. Μόλις βγαίνει ο ήλιος, αλλάζει η διάθεσή σου. Όταν είναι συννεφιά, ωχ βρε αδερφέ, να πάρει η ευχή, όλα φαίνονται γκριζα και προβληματικά. Μόλις βγει ο ευλογημένος ο ήλιος, να η αισιοδοξία, να το χαμόγελο, να το κέφι.

Οι εργαζόμενοι εκεί, απλοί εργάτες ήταν, ο Ιταλός ιδιοκτήτης ή ο Έλληνας, είπαν: «Δεν είναι δυνατόν. Σήμερα έχουμε λιακάδα στη Φραγκφούρτη, στην Καρλσρούη, στη Στουτγάρδη, θα βγάλουμε τα τραπεζάκια του μαγαζιού μας έξω». Είδαν, λοιπόν, οι Γερμανοί ότι αυτός ο τρόπος ζωής μπορεί να είναι πιο όμορφος –σας το λέω μετά λόγου γνώσεως– και τώρα όταν έχει καλό καιρό στη Γερμανία, τα τραπεζάκια έξω είναι κανόνας.

Ένα παράδειγμα σας φέρνω, για το πώς μπορεί να γίνει πιο εξωστρεφής, πιο ανθρώπινη, πιο κοινωνική η ζωή. Είναι μια συγκεκριμένη επίδραση, αλλά οι επιδράσεις και στο γερμανικό πολιτισμό και στον καθημερινό τρόπο ζωής δεν περιορίζονται μόνο σε αυτό, στα τραπεζάκια έξω. Επηρεάσαμε και εμείς, όπως και εμείς πήραμε ως μετανάστες ορισμένες καλές συνήθειες από τους Γερμανούς. Δεν υπάρχει λαός που έχει μόνο πλεονεκτήματα και δεν έχει ελαττώματα. Και εμείς έχουμε πολλά πλεονεκτήματα, έχουμε και ελαττώματα.

Οι Γερμανοί έχουν ένα πλεονέκτημα: το μαθαίνουν, περνά μέσα στο DNA τους να είναι οργανωμένοι και να τηρούν κανόνες. Αυτό είναι καλό, δεν είναι κακό. Για παράδειγμα, δεν βλέπεις πεταμένα σκουπίδια στους δρόμους στη Γερμανία. Στην Ελλάδα ευκολότερα βλέπεις σκουπίδια. Συνήθως λένε ότι ο Έλληνας είναι αναρχοαυτόνομος, γι' αυτό πετάει τα σκουπίδια. Δεν θέλει να μπει σε κανόνες και λέει: «Τώρα θα με υποχρεώσεις για τα σκουπίδια να σταματήσω το αυτοκίνητο, να κατέβω, να τα ρίξω στο καλάθι; Περνώντας με το αυτοκίνητο δοκιμάζω, εάν είμαι Διαμαντίδης, εάν πετυχαίνω δηλαδή τη σακούλα στο καλάθι των σκουπιδιών». Και συνήθως δεν πετυχαίνει αυτό. Το λέω και υπό μορφή χιούμορ, αλλά συμβαίνει. Έχω δει και εγώ τέτοιες σκηνές. Κόβει ταχύτητα και φλαπ, πέτυχε, δεν πέτυχε.

Στη Γερμανία, όμως, οι Έλληνες που ζουν εκεί δεν συμπεριφέρονται έτσι. Τι σημαίνει αυτό; Ότι ένα στοιχείο της οργανωμένης ζωής εκεί που λέει «δεν πετάω τα σκουπίδια» και ισχύει για όλους, το υιοθετεί και ο Έλληνας. Κερδίζεις. Τους δίνεις συνήθειες, επηρεάζεις επί τω θετικότερω τις δικές τους συνήθειες και την καθημερινή τους ζωή και τον πολιτισμό τους και παίρνεις επίσης από αυτούς. Αυτό είναι το μεγάλο κέρδος των πολυπολιτισμικών κοινωνιών.

Τέλος, θα κλείσω με μια φράση που είχα ακούσει στη Γερμανία και τη θεωρώ πάρα πολύ σημαντική. Ένας από τους γνωστούς συγγραφείς, ο Γκύντεργκρας είχε πει κάποτε, όταν συζητούσαν και στη Γερμανία για τα δικαιώματα των μεταναστών, των εργατών –μετά από πόσα χρόνια θα τους δίνουν ιθαγένεια, εάν θα τους δίνουν γερμανική ιθαγένεια ή όχι– ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε –και αυτό δεν ισχύει μόνο για τη Γερμανία, ισχύει για κάθε, κατά την άποψή μου, χώρα υποδοχής οικονομικών μεταναστών– πως χρειαστήκαν ως Γερμανία εργατική δύναμη, εργάτες και μας ήρθαν άνθρωποι.

Και αυτό τα λέει όλα. Γιατί ο μετανάστης δεν είναι μόνο ο εργάτης, που θα πρέπει να τον αξιοποιήσουμε – για να μην πω να τον εκμεταλλευτούμε – για να χτίσει την πολυκατοικία ή να στρώσει τον δρόμο ή να καθαρίσει τις τουαλέτες ή δεν ξέρω τι άλλο, αλλά να έχουμε υπ' όψη μας ότι είναι άνθρωπος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται και με αυτό που μεταφέρει από τον πολιτισμό του και με τις ανάγκες που έχει ως άνθρωπος.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να φοβόμαστε την πολυπολιτισμική κοινωνία. Ας την αξιοποιήσουμε ως ευκαιρία.

Χρήστο, τι λες; Συμφωνούμε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΕΛΗΣ (Γερμανία): Συμφωνώ απόλυτα. Δηλαδή, σε μια πολυπολιτισμική κοινότητα, στην οποία ζω κι εγώ – ειδικά η Νυρεμβέργη, που είναι σαν μητρόπολη και εκεί συσσωρεύονται πολλά έθνη – απολαμβάνω να βλέπω πολλούς και να γνωρίζω και διάφορους πολιτισμούς, ώστε να μπορώ κι εγώ να καταλάβω την ιδιαιτερότητα του δικού μου και έτσι να μάθω και να αξιοποιώ άλλους πολιτισμούς.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστούμε για τα όσα είπατε στους Έφηβους Βουλευτές. Σας άκουσαν με ιδιαίτερη προσοχή. Και κατανοώ ότι υπάρχει μια συναίνεση, μια συμφωνία πάνω σε αυτές τις σκέψεις.

Και τον Χρήστο τον ακούσαμε με ενδιαφέρον. Προέρχεται από μια οικογένεια Ελλήνων, που μετανάστευσαν. Γεννήθηκες εκεί, Χρήστο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΕΛΗΣ (Γερμανία): Ναι, είμαι τώρα η τρίτη γενιά εκεί.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Λοιπόν, προφανώς πέρασαν στην αρχή από κάποιες δυσκολίες και μετά άρχισε η διαδικασία της ενσωμάτωσης. Και νομίζω ότι τώρα που δίνουν την υπηκοότητα οι Γερμανοί τα τελευταία χρόνια, τα πράγματα παίρνουν έναν πολύ καλύτερο δρόμο.

Θα προχωρήσουμε με τις μονόλεπτες τοποθετήσεις, με τον κατάλογο.

Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής κα Μαρία-Χριστίνα Βαζιργιαντζίκη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ναι, θέλεις επ' αυτού κάτι να πεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Ναι, θα ήθελα να σχολιάσω κάτι που είπε ο κ. Πετσάλνικος.

Είπε ότι η Ελλάδα είναι το πλουσιότερο εκ των κρατών της Βαλκανικής. Σωστά; Για την εξέλιξη μιας χώρας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Το πιο ανεπτυγμένο είπα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Ναι, το πιο ανεπτυγμένο, συγγνώμη.

Για την εξέλιξη μιας χώρας δεν θα πρέπει να έχουμε έναν στόχο, ο οποίος είναι καλύτερος από μας και όχι χειρότερος; Αυτό δεν μας δικαιολογεί, ότι τα κράτη της Βαλκανικής είναι λιγότερο ανεπτυγμένα από μας. Αλλά να κυνηγάμε να γίνουμε το πιο ανεπτυγμένο της Ευρώπης, όχι απλά της Βαλκανικής.

Ευχαριστώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Σαφώς. Εγώ έφερα αυτό το παράδειγμα, ότι η Ελλάδα είναι η πιο ανεπτυγμένη απ' όλες τις χώρες, για να σας δώσω να καταλάβετε, γιατί θέλουν να έρθουν οι άνθρωποι στην Ελλάδα, από λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες. Αυτό δεν σημαίνει ότι εμείς θα πρέπει να είμαστε επαναπαυμένοι και να λέμε, εντάξει, επιτύχαμε έναν ρυθμό ανάπτυξης, έχουμε τώρα κάποια ελλείμματα κ.λπ., να δούμε τι θα κάνουμε μόνο με τα ελλείμματα και σταματάμε εκεί.

Όχι, δεν εννοώ αυτό. Η Ελλάδα θα πρέπει να έχει τη φιλοδοξία συνεχώς να αναπτύσσεται, συνεχώς να βελτιώνεται, όλο και καλύτερη να γίνεται. Βεβαίως.

Αλλά αν η Ελλάδα δεν ήταν σε αυτό το επίπεδο, τότε δεν θα την διάλεγαν ούτε από το Ιράν ούτε από το Ιράκ ούτε από την Αλβανία ούτε από τη Βουλγαρία ούτε από τη Ρουμανία ούτε από την Πολωνία, για να έρθουν

εδώ μετανάστες. Πηγαίνεις σε μια χώρα που εκτιμάς ή πληροφορείσαι ότι τα πράγματα είναι καλύτερα από τη δική σου χώρα.

Γι' αυτό γίναμε χώρα υποδοχής μεταναστών, ενώ σε άλλες εποχές ήμασταν μόνο εξαγωγών μεταναστών. Τώρα πρέπει να προσέξουμε, όμως, το θέμα της ανάπτυξης, για να μην ξαναγίνουμε χώρα εξαγωγής ανθρώπων.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Μια τελευταία μόνο τοποθέτηση – ερώτηση προς τον Πρόεδρο, για να συνεχίσουμε με τον κατάλογο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΥ (Α΄ Αθήνας): Θέλω να ρωτήσω: τώρα που βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή ως οικονομία και υπάρχει κρίση και όλα αυτά, δεν μπορώ να καταλάβω με ποιο σκεπτικό μπορεί να συνεχίσει να έρχεται ένας οικονομικός μετανάστης; Απλά επειδή δεν υπάρχουν λεφτά, υπάρχει μεγάλο χρέος, αυτή ήταν η ερώτησή μου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Να σου πω: εάν ένας άνθρωπος σε μια άλλη χώρα δεν μπορεί να ζήσει και πεινάει και στην Ελλάδα ξέρει ότι θα βρει έστω και κουτσά-στραβά ένα μεροκάματο, εάν επίσης ένας άνθρωπος σε μια άλλη χώρα ζει με πλήρη έλλειψη δημοκρατίας ή ακόμη και για τα πολιτικά του φρονήματα ή για την καταγωγή του κινδυνεύει να διωχθεί – γιατί υπάρχουν και εμφύλιες συγκρούσεις και φυλετικές συγκρούσεις σε διάφορες χώρες, γι' αυτό ανέφερα και την Αφρική – τότε παρ' ότι πιθανά θα πληροφορείται ότι στην Ελλάδα τα πράγματα έχουν δυσκολέψει σε κάποιο βαθμό, παρ' όλα αυτά η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι γι' αυτόν πόλος έλξης.

Δηλαδή, για να καταλάβεις γιατί έρχεται ένας μετανάστης, προσπάθησε να μεταφερθείς στη θέση του και στις συνθήκες στις οποίες ζει. Και αυτό βέβαια δεν αφορά μόνο στην Ελλάδα, αφορά στο σύνολο της Ευρώπης. Διότι, όπως ξέρουμε στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή στην οποία ζούμε –αν εξαιρέσει κανείς την Αυστραλία από τη μία μεριά ή την Ιαπωνία, την Κίνα και την Αμερική που είναι πολύ μακριά, στον ευρύτερο χώρο της Ευρασίας και Αφρικής- και η Ελλάδα και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο πιο αναπτυγμένος χώρος, ο χώρος με την περισσότερη δημοκρατία και με την καλύτερη ποιότητα ζωής. Και ευτυχώς για εμάς που ζούμε σε αυτόν τον χώρο. Έτσι δεν είναι;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Όσοι λαμβάνετε το λόγο τώρα, επειδή το θέμα της μονόλεπτης τοποθετήσεώς σας είναι πάνω στο ίδιο θέμα που ανέπτυξε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής, μπορείτε και να απευθύνετε κάποια ερώτηση προς τον κύριο Πρόεδρο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Να μην μετατρέψουμε, όμως, την όλη διαδικασία σε διάλογο μαζί μου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Όχι. Είναι ελεύθερη συζήτηση. Επί του ίδιου θέματος είναι οι τοποθετήσεις.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ελεύθερη συζήτηση είναι να καταθέσουν ελεύθερα τις απόψεις τους τα παιδιά. Διότι διατρέχουμε τον κίνδυνο, μετά δασκαλιστικά, εγώ να τοποθετούμαι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ολοκληρώθηκε η διαδικασία των τοποθετήσεων. Έχουμε μπει στον ελεύθερο κύκλο διαλόγου και είναι πολύ σημαντικό οι Έφηβοι Βουλευτές να συζητούν με τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου.

ΡΟΥΜΙΑΝΑ – ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΤΣΑΛΚΙΤΖΗ (Β΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΡΟΥΜΙΑΝΑ – ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΤΣΑΛΚΙΤΖΗ (Β΄ Αθήνας): Ονομάζομαι Ρουμιάνα – Σταματίνα Τσαλκιτζή, Β΄ Αθηνών.

Ωραία, λέμε ότι έχουμε δημοκρατία. Σωστά; Γιατί λέμε ότι έχουμε δημοκρατία από τη στιγμή που ούτε εμείς έχουμε πάρα πολύ καλή παιδεία, αλλά ούτε και υγεία; Γιατί κι εγώ έχω ζήσει τρία χρόνια στη Γερμανία και εκεί μαθαίνουν κατ' αρχήν τα παιδιά από το σχολείο να δέχονται τους μετανάστες. Αυτό είναι το πρώτο που ήθελα να προσθέσω.

Δεύτερον, γιατί λέμε ότι έχουμε δημοκρατία, ενώ στην πραγματικότητα και η υγεία αυτή τη στιγμή και η παιδεία –επιτρέψτε μου να το πω- βρίσκονται υπό κατάρρευση; Δηλαδή, και η παιδεία αυτή τη στιγμή δεν είναι πολύ σωστή, διότι χαλάμε περισσότερα λεφτά για όπλα και για την άμυνα της χώρας και δεν κοιτάμε το πώς είμαστε. Δηλαδή, λέμε ότι έχουμε δημοκρατία ενώ στην πραγματικότητα κοιτάμε μόνο το πολεμικό μέρος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Τώρα, αυτό πάλι είναι μια μορφή ερώτησης. Επιτρέψτε μου, όμως, να κάνω μόνο μία σύντομη τοποθέτηση και σε αυτό.

Είναι απόλυτα σεβαστή η άποψή σου. Εγώ έχω λίγο διαφορετική άποψη να σου πω την αλήθεια, επειδή έχω ζήσει και σε άλλες χώρες. Στη Γερμανία και σε οποιαδήποτε άλλη πιο ανεπτυγμένη οικονομικά χώρα, δεν είναι όλα ιδανικά. Στη Γερμανία αυτήν την περίοδο γίνεται μία μεγάλη κουβέντα για τις αδυναμίες του εκπαιδευτικού συστήματος –και όχι μόνο στη Γερμανία, αλλά και σε άλλες χώρες–διότι, θεωρούν ότι και εκεί το εκπαιδευτικό τους σύστημα έχει μεγάλες αδυναμίες.

Σε εμάς η επιπρόσθετη αδυναμία είναι το ότι κοστίζει πολύ –οικονομικά εννοώ- στην οικογένεια το σύστημα της εισαγωγής στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, δηλαδή τα φροντιστήρια. Αυτό είναι το επιπρόσθετο βάρος πέρα από όποια άλλα πράγματα πρέπει να αλλάξουν και να βελτιωθούν μέσα στα σχολεία συνολικά στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Αυτό είναι ένα καθήκον, και για το Υπουργείο Παιδείας και για όλους μας, να μπορέσουμε να πάμε επιτέλους σε έναν τρόπο λειτουργίας του σχολείου και σε έναν τρόπο μετάβασης στο πανεπιστήμιο που να μην κοστίζει τόσα πολλά χρήματα, γιατί αυτό όντως δεν υπάρχει στη Γερμανία, δεν υπάρχει αυτή η ανάγκη εκεί.

Θα σου φέρω, όμως, ένα άλλο παράδειγμα: Αν είσαι στη Γερμανία μετανάστης χωρίς χαρτιά δεν θα σε δεχτεί κανένα δημόσιο νοσοκομείο και πολύ περισσότερο κανένα ιδιωτικό νοσοκομείο. Στην Ελλάδα, όμως, αυτή την Ελλάδα που τη βάζουμε κάτω, τη δέρνουμε –και καλά κάνουμε πολλές φορές– τη μαστιγώνουμε και αυτομαστιγωνόμαστε, στην ιδιαίτερη πατρίδα μου –και δεν είναι μόνο η Καστοριά το φαινόμενο– όταν διακομισθεί, μεταφερθεί στο νομαρχιακό νοσοκομείο ένας μετανάστης, το πρώτο που κάνουν είναι να ασχοληθούν μαζί του. Δεν θα του πουν «α, δεν έχεις χαρτιά, σε αφήνουμε απ' έξω» ή «κάνε ό,τι θέλεις». Συνήθως, επειδή αντιλαμβάνονται ότι κάποιος δεν έχουν χαρτιά ούτε εκ των υστέρων ζητούν να πληρώσουν τα νοσήλια. Ή κάνω λάθος, αγαπητή συνάδελφε;

Εγώ έχω πάρα πολλές τέτοιες περιπτώσεις, πράγματι, των υπηρεσιών που προσφέρει το κρατικό Εθνικό Σύστημα Υγείας, με τις αδυναμίες που έχει και που σωστά αναφερθήκατε σε αυτές, σε ό,τι αφορά στους μετανάστες.

Κλείνω, λέγοντας ότι είναι σεβαστή η κάθε άποψη που κατατίθεται και είναι κατανοητό σε αυτήν την ηλικία να είστε και πιο απόλυτοι. Και εγώ ήμουν έτσι και τα παιδιά μου, που είναι περίπου στη δική σας ηλικία, είναι απόλυτα. Είναι πάρα πολύ φυσιολογικό αυτό. Εάν όμως δούμε ορισμένα πράγματα, θα διαπιστώσουμε ότι δεν είναι πάντα έτσι όπως φαίνονται από την πρώτη ματιά. Δηλαδή, η Ελλάδα πρέπει να διανύσει δρόμο, να αλλάξει πολλά πράγματα, για να είναι και πιο ουσιαστική η δημοκρατία με την έννοια που είπατε, για να εξασφαλίζει σε κάθε πολίτη όλα τα αγαθά.

Η Ελλάδα δεν είναι, επίσης, μια χώρα στην οποία έχουμε μεγάλα ελλείμματα δημοκρατίας. Δεν έχουμε μεγάλα ελλείμματα δημοκρατίας, κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτό σας έφερα και το παράδειγμα του παράτυπου μετανάστη σε μια ευρωπαϊκή χώρα, που σε άλλες χώρες δεν θα έχει κοινωνικές παροχές, ενώ στην Ελλάδα θα κάνουμε τα στραβά μάτια. Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτά τα στραβά μάτια είναι από τις καλές πλευρές μας ως λαού και ως χαρακτήρα. Άλλα στραβά μάτια, όταν κάνουμε, δεν δικαιολογούνται. Όμως, σε τέτοια περίπτωση, όταν βάζεις τον ανθρωπισμό αυθόρμητα πιο πάνω από κάποιους άλλους κανόνες, θεωρώ ότι, ευτυχώς, ακόμη μας χαρακτηρίζουν ως Έλληνες.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Επανερχόμαστε στις μονόλεπτες τοποθετήσεις του ελεύθερου διαλόγου.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Μαρία-Χριστίνα Βαζιργιαντζίκη από τη Β΄ Αθήνας.

ΜΑΡΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΖΙΡΓΙΑΝΤΖΙΚΗ (Β΄ Αθήνας): Σας ευχαριστώ πολύ.

Κατ' αρχάς, υπάρχει ένα θέμα που τέθηκε από ορισμένους συναδέλφους για την εξέλιξη, ότι δηλαδή η παγκοσμιοποίηση δεν είναι αρνητική, απλώς εμείς θα πρέπει να εξελισσόμαστε κάθε φορά.

Η εξέλιξη, σύμφωνα με το δικό μας γούστο, τη δική μας και πεποίθηση και τον πολιτισμό μας, πιστεύω 100% πως είναι θετική. Όμως, το να εξελισσόμαστε σύμφωνα με τις χειραγωγημένες πεποιθήσεις που μας έχουν μεταφέρει από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ή από άλλα μέσα θεωρώ πως είναι 100% λανθασμένο και έξω από τον εαυτό μας. Συμφωνώ στην εξέλιξη, αλλά όχι σε αυτήν που δεν είναι σύμφωνη με το δικό μας εαυτό.

Πέρα από αυτό, θα ήθελα να πω ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μας χειραγωγούν ως μυαλό, πεποιθήσεις και σκέψη. Αυτό φαίνεται καθαρά σε σχέση με το ρατσισμό, καθώς παρουσιάζονται και προβάλλονται πολύ έντονα κάποιες έρευνες που γίνονται για την αύξηση της εγκληματικότητας σε περιόδους που ήρθαν αλλοεθνείς στη χώρα μας, ενώ δεν παρουσιάστηκαν έρευνες που να δείχνουν τη σκέψη του Έλληνα γι' αυτήν την κίνηση και την άποψη του Έλληνα για το ρατσισμό ή τις πεποιθήσεις που έχουν απέναντι στους αλλοεθνείς. Γιατί να φαίνεται η εγκληματικότητα από τους αλλοεθνείς και όχι ο ρατσισμός από τους Έλληνες;

Και δεν υπάρχει εγκληματικότητα μόνο από τους ξένους, υπάρχει εξίσου και από τους Έλληνες. Γιατί, εάν ένα ποσοστό περίπου 20% των ξένων εγκληματεί, έτσι εξίσου και ένα 20% των Ελλήνων εγκληματεί το ίδιο. Πιστεύω ότι υπάρχουν τα ίδια ποσοστά πάνω-κάτω σε αυτές τις καταστάσεις.

Πέρα από αυτό, θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Εάν ένας Έλληνας πετάξει για παράδειγμα ένα μπουκάλι στο δρόμο, είτε είναι φίλος μας είτε γνωστός, γιατί δεν θα κάνουμε θέμα γι' αυτό το πράγμα; Είναι κάτι κατανοητό. «Έλληνες είμαστε άλλωστε», είναι η φράση που ακούμε συνέχεια. Γιατί, όμως, όταν βλέπουμε κάποιον ξένο να πετάει ένα μπουκάλι στο δρόμο, να γίνεται ολόκληρος σάλος στην κυριολεξία «γιατί το πέταξε, αφού δεν είναι και η χώρα του και δεν κάνει κουμάντο εκείνος» και να μην γίνεται για τους Έλληνες; Είναι 100% λανθασμένη αυτή η αντίληψη και μέσα σε κουτάκια. Εμείς οι ίδιοι υποστηρίζουμε ότι πρέπει να σέβονται τη χώρα που τους φιλοξενεί και εμείς να τους σεβόμαστε εξίσου, υποστηρίζουμε ότι πρέπει να προστατεύουμε το περιβάλλον όλοι εξίσου, Έλληνες και αλλοεθνείς. Όμως, όταν βλέπουμε στην πράξη το παραπάνω παράδειγμα, δεν το κάνουμε ποτέ.

Για την εγκληματικότητα που αναφέρθηκε προηγουμένως και συγκεκριμένα για την πλατεία Ομονοίας στην Αθήνα, θα ήθελα να πω ότι πιστεύω πως οι αστυνομικοί γνωρίζουν πολύ καλά πού υπάρχει εγκληματικότητα, παρανομία, διακίνηση διάφορων ουσιών και χίλια δυο άλλα. Πολλές φορές, είτε τα γνωρίζουν και δεν τα ξεσκεπάζουν, είτε ωθούν να υπάρχουν τέτοιες καταστάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτή)

Τέλος, θέλω να κάνω μια παρατήρηση για τη διαδικασία, χωρίς να θέλω να προσβάλω κανέναν. Εγώ αυτήν τη στιγμή χρονομετρούμαι. Έχω χρόνο ενός λεπτού για να μιλήσω, το οποίο ξεπέρασα. Χωρίς να θέλω να σας προσβάλω, δώσατε στον κύριο Πρόεδρο την ελεύθερη ομιλία. Πιστεύω ότι αυτό δεν είναι δημοκρατία...

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Του έδωσα τρία λεπτά. Εσύ ξεπέρασες κατά δύο λεπτά το χρόνο.

ΜΑΡΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΖΙΡΓΙΑΝΤΖΙΚΗ (Β΄ Αθήνας): Χωρίς να θέλω να προσβάλω κανέναν, θέλω να πω ότι δίνετε ελεύθερο χρόνο ομιλίας σε εσάς παρά σε εμάς τους μαθητές.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Όλοι έχετε πάρει περισσότερο χρόνο. Δεν δέχομαι αυτή την παρατήρηση.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, αλλά έχει δίκιο. Εγώ έφαγα περισσότερο χρόνο, αλλά θεώρησα ότι ίσως έπρεπε να καταθέσω μερικές προσωπικές μου εμπειρίες για θέματα που εσείς θίξατε, αλλά δεν έχετε ακόμα αυτές τις εμπειρίες. Δηλαδή πιθανώς να ήταν χρήσιμη για σας η τοποθέτησή μου, αλλά σε ό,τι αφορά στην τήρηση του Κανονισμού, έχετε δίκιο ότι εγώ έφαγα περισσότερο χρόνο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Απλώς είμαστε εκτός Κανονισμού, γιατί συμφωνήσαμε ότι έκλεισε ο κατάλογος. Στην αρχή οι Έφηβοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, δεν είχαν την προδιάθεση να γραφτούν. Αργότερα κατάφεραν οι ίδιοι, με τη δική τους δημιουργικότητα και ενδιαφέρον να ανοίξουμε ένα διάλογο, αφού έκλεισε ο κατάλογος. Έτσι ανοίξαμε μια ελεύθερη συζήτηση. Εκτιμώ ότι υπάρχει πολύ σημαντικό ενδιαφέρον να ακούγεται και η άποψη του Προέδρου της Βουλής, βεβαίως μέσα στα όρια του χρόνου που ήδη –όπως βλέπετε- τον έχουμε ξεπεράσει. Ίσως θα πάμε και μέχρι τις 14.00' η ώρα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Για πείτε μου, κύριε Νιώτη, πώς να σας επιστρέψω τον επιπλέον χρόνο που μου δώσατε; Σ' αυτό δεν έχουμε καταφέρει ακόμη να βρούμε μια μέθοδο, πώς να επιστρέφεις το χρόνο που παίρνεις.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Νομίζω πως η επιστροφή θα ήταν να αφήσουμε ελεύθερους τους Έφηβους Βουλευτές να μας τα πουν ή να μας τα ψάλλουν! Πρέπει και θέλουμε να αισθάνεστε άνετα, γιατί εδώ επιτελούμε όλοι τον ίδιο σκοπό.

Η κυρία Μπούχλη έχει το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΟΥΧΛΗ (Νομός Χανίων): Εγώ θα ήθελα να περάσω σε ένα άλλο θέμα.

Πριν από κάποιο χρονικό διάστημα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είχαν αναφερθεί στην αφομοίωση των αλλοεθνών. Δηλαδή κάποιοι μετανάστες έρχονται στην Ελλάδα και κάνουν παιδιά. Αυτά τα παιδιά θα έχουν την ταυτότητα ως Έλληνες, ενώ οι γονείς τους μπορεί να είναι Αλβανοί, Βούλγαροι ή οτιδήποτε άλλο. Αυτά τα παιδιά ταυτίζονται ως Έλληνες, ενώ οι γονείς τους είναι από μια ξένη χώρα. Αυτό δεν το θεωρώ σωστό, δηλαδή κάποιοι γονείς που είναι Γερμανοί ή Βούλγαροι ή οτιδήποτε άλλο, τα παιδιά τους να ονομάζονται Έλληνες και να έχουν τα ίδια δικαιώματα με εμάς, ενώ δεν είναι πραγματικά Έλληνες.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Ραμί Φαρίς έχει το λόγο.

ΡΑΜΙ ΦΑΡΙΣ (Λιβύη): Ήθελα να πω πως, εάν καταδέχεται αυτός να αλλάξει τη χώρα του με μια άλλη, δηλαδή να γίνει Έλληνας, τότε είναι δικό του θέμα. Πάντως, όσον αφορά εμένα λέω πως είμαι Έλληνας και κρατάω τη δική μου ταυτότητα, άσχετα εάν έχω και την άλλη, εξαιτίας του πατέρα μου. Πρέπει όμως να είμαστε περήφανοι, επειδή είμαστε Έλληνες. Άσχετα τι περνάμε, αλλά έχουμε πολιτισμό –το ξέρουν όλοι πέντε χιλιάδες χρόνια πιο πριν- πριν απ' όλους, από Γερμανούς, οι οποίοι δεν είχαν τίποτα μάλιστα και είμαστε πάνω απ' όλους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θέλω απλώς να σας ενημερώσω ότι στο 80% των κρατών-εθνών ισχύει ο κανόνας της διπλής υπηκοότητας. Δηλαδή ένας Έλληνας μπορεί να πάρει στην Αμερική την αμερικανική υπηκοότητα και να μην χάσει την ελληνική. Το ίδιο ισχύει για άλλα ογδόντα, εκατό κράτη με τα οποία μας συνδέει η σύμβαση διπλής υπηκοότητας ή την ανακηρύσσει από μόνο του κάθε κράτος και λέει «επιτρέπω στους υπηκόους μου να αποκτήσουν και μια δεύτερη υπηκοότητα, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις». Δεν χάνεις την υπηκοότητα του κράτους καταγωγής. Σε μερικές περιπτώσεις ισχύει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Υπάρχει κάποιος που να έχει διπλή υπηκοότητα;

ΑΡΚΕΤΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Να, λοιπόν, η πολυπολιτισμικότητα, η συνεννόηση και η ανοχή των κρατών-εθνών για να βοηθούν την ενσωμάτωση.

Ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο για την παρουσία του.

(Χειροκροτήματα)

Συνεχίζουμε και το λόγο έχει η Τσάμα Ελίνα από Β΄ Πειραιά.

ΕΛΙΝΑ ΤΣΑΜΑ (Β΄ Πειραιά): Πιστεύω πως όταν ένας μετανάστης μεγαλώσει σε μία χώρα και ταυτιστεί απόλυτα με αυτήν, έχει κάθε δικαίωμα να είναι Έλληνας πολίτης. Αξίζει να έχει τα ίδια δικαιώματα με κάθε Έλληνα πολίτη, από τη στιγμή που ταυτίζεται και έχει μεγαλώσει σε αυτή τη χώρα. Το δικαιούται.

Όσον αφορά στο ρατσισμό που ειπώθηκε πριν, θέλω να πω ότι σταθήκαμε πολύ στην εγκληματικότητα. Δεν διαφωνώ. Είναι πάρα πολύ σημαντικό θέμα και αξίζει να σταθούμε, αλλά δεν άκουσα ότι μερικοί μετανάστες έχουν κάνει την Ελλάδα περήφανη, αφού περιορίστηκα σε γεγονότα όπως, παραδείγματος χάρι, στην Ομόνοια. Δηλαδή, υπάρχουν άριστοι μαθητές -και όχι μόνο- που αξίζουν τη φιλοφρόνηση των Ελλήνων. Αυτό δεν το άκουσα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε την Ελίνα Τσάμα και περνάμε τώρα στην τοποθέτηση του Φλώρατου Παναγιώτη από την Α΄ Πειραιά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΛΩΡΑΤΟΣ (Α΄ Πειραιά): Καταρχάς, θα ήθελα να αντικρούσω τα επιχειρήματα δύο συναδέλφων. Πρώτον, του συναδέλφου από τη Λιβύη που λέει ότι είμαστε Έλληνες και έχουμε αναπτύξει πολιτισμό πριν από όλες τις άλλες χώρες και έχουμε πέντε χιλιάδες χρόνια πολιτισμού. Συγγνώμη, αλλά εμείς, ως Νεοέλληνες, τί έχουμε κάνει; Λέμε τόσα χρόνια ότι έχουμε πολιτισμό, αλλά μήπως πραγματικά «πουλάμε αέρα»; Συγγνώμη, κιάλας, για την έκφραση, αλλά τί έχουμε κάνει ως σύγχρονοι Νεοέλληνες;

Δεύτερον, θα ήθελα να αναφερθώ στη συνάδελφο, η οποία πιστεύει πως δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος που να μην είναι ρατσιστής. Δεν νομίζω πως ισχύει αυτό, αλλά απλώς πιστεύω πως στη σύγχρονη κοινωνία -έτσι όπως έχει διαμορφωθεί κυρίως μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως προανέφερα, και τα οποία πιστεύω ότι ασκούν προπαγάνδα και απλώς προβάλλουν την αρνητική πλευρά- ότι πολλοί άνθρωποι είναι ρατσιστές, αλλά προβάλλουν μόνο αυτή την πλευρά. Υπάρχουν σίγουρα και άνθρωποι που δεν είναι ρατσιστές, αυτοί, όμως, είναι που μένουν στην αφάνεια. Αυτή είναι η άποψή μου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΤΣΟΥΚΗ (Νομός Γρεβενών): Θα ήθελα να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε.

Αν δεν υπήρχαν ρατσιστές, θα είχε λυθεί και το πρόβλημα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΛΩΡΑΤΟΣ (Α΄ Πειραιά): Ναι, απλώς πιστεύω ότι αυτοί είναι οι άνθρωποι, οι οποίοι προβάλλονται και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δίνουν όλες τις πληροφορίες, αυτοί προβάλλουν το «κακό». Οι άλλοι μένουν στην αφάνεια.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΤΣΟΥΚΗ (Νομός Γρεβενών): Δεν μίλησα για ρατσισμό μόνο προς τους ξένους που έρχονται στη χώρα ως μετανάστες. Μίλησα γενικά για το ρατσισμό.

Πιστεύεις εσύ ότι υπάρχει άνθρωπος που γενικά δεν είναι ρατσιστής σε τίποτα; Ακόμη και απ' όλους αυτούς που βγαίνουν στους δρόμους και πολεμάνε, πιστεύεις ότι κανένας απ' αυτούς δεν είναι ρατσιστής σε κάτι, οτιδήποτε; Γιατί ο ρατσισμός έχει ευρύτερη έννοια απ' αυτήν που περιορίστηκα εμείς τώρα, για την εγκληματικότητα και τους μετανάστες. Υπάρχουν πολλές έννοιες του ρατσισμού σε πολλούς τομείς. Εγώ δεν πιστεύω ότι δεν υπάρχει ένας άνθρωπος σε όλο τον κόσμο, σε όλες τις χώρες, σε όλη τη γη, που να μην είναι ρατσιστής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΛΩΡΑΤΟΣ (Α΄ Πειραιά): Αναφερθήκαμε, όμως, πριν σε ρατσισμό προς αλλοεθνείς ανθρώπους, οι οποίοι έρχονται στη χώρα μας, και γενικώς στη μετανάστευση. Σίγουρα, πιστεύω ότι καθένας σε κάποιο στοιχείο θα είναι ρατσιστής, δεν μπορεί να είναι τέλειος. Δεν υπάρχει ο τέλειος άνθρωπος, αλλά προσπαθούμε να τον προσεγγίσουμε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ας κλείσουμε εδώ την αντιπαράθεση.

Το λόγο έχει η Μπακάλη Καλλιόπη από την Πιερία.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΠΑΚΑΛΗ (Νομός Πιερίας): Απλώς, θα ήθελα να συμφωνήσω με τη συνάδελφο, που είπε πριν ότι αν κάποιος άνθρωπος γεννιέται, ζει και ταυτίζεται με μία χώρα, αυτή αγαπά. Δεν αγαπά αυτή από την οποία προέρχονται οι γονείς του. Ίσως πάει μόνο μία φορά το χρόνο σε αυτή τη χώρα και δεν μπορεί να τη θεωρήσει ως χώρα του.

Σίγουρα αγαπάει τη χώρα, από την οποία προέρχονται οι γονείς του, την ιστορία της. Αλλά τη χώρα, στην οποία ζει μαθαίνει ως χώρα του. Και έχει κάθε δικαίωμα να το πιστεύει αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΠΑΝΗΣ (Νομός Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΠΑΝΗΣ (Νομός Κιλκίς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ονομάζομαι Κώστας Κουπάνης από το Νομό Κιλκίς.

Ακούω συνέχεια για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θέλω να πιστεύω ότι είμαστε σκεπτόμενα άτομα, με κριτική σκέψη και ότι μπορούμε να διαχειριζόμαστε όλον αυτό τον καταγισμό πληροφοριών που δεχόμαστε καθημερινά.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κύριε Κουπάνη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Ελένη Γαλανάκη.

ΕΛΕΝΗ ΓΑΛΑΝΑΚΗ (Νομός Αττικής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουν μιλήσει τόσα άτομα κι εμείς συνεχίζουμε να μιλάμε για ένα θέμα με το ίδιο πάθος και ακόμα περισσότερο, όπως προσωπικά θεωρώ. Εγώ δεν θέλω να μιλήσω με όμορφα λόγια. Θέλω να μιλήσω με ειλικρίνεια και για το πώς εγώ προσωπικά βλέπω τα πράγματα.

Ήταν μεγάλη έκπληξη για μένα, όταν, διαβάζοντας τις συνθέσεις, τα κείμενα της Επιτροπής μας, παρατήρησα ότι το θέμα για τη μετανάστευση αναφερόταν μόνο στον πρόλογο. Και δεν υπήρχε ούτε μία πρόταση γι' αυτό. Συμφωνούν και άλλοι συνάδελφοι μαζί μου, γιατί βλέπω κάποια κεφάλια που κουνιούνται. Φαντάζομαι ότι το καταλαβαίνετε κι εσείς, αφού στα θέματα της παγκοσμιοποίησης και της ευρωπαϊκής ενοποίησης αναφερθήκαμε ελάχιστα λεπτά και αυτά με γενικόλογες παρατηρήσεις. Και χωρίς να θέλω να προσβάλω κανένα παιδί, κανένας δεν μπήκε στη διαδικασία να εκφράσει το ενδιαφέρον του πάνω σε αυτό. Ενώ, με το που τέθηκε ένα θέμα που απασχολεί και τη Βουλή των Ελλήνων, αλλά και κάθε παιδί στην ηλικία μου, ένα θέμα που συζητιέται στις παρέες μας, όσο παράξενο κι αν σας φαίνεται, ένα θέμα που αποτελεί θέμα και για συγκρούσεις και για διάλογο, όλοι συμμετείχαν ενεργά. Και δεν πιστεύω ότι κάποιος θα σταματήσει να εκφράζει την άποψή του, ακόμα και αν μας αναγκάσετε να φύγουμε από την αίθουσα σηκωτοί.

Προσωπικά θεωρώ ότι θα έπρεπε να υπάρχει ως ολόκληρο θέμα ανάπτυξης και όχι ως απλή πρόταση, μιας και μπορεί να έχει μια μικρή σχέση με την παγκοσμιοποίηση. Θεωρώ όμως ότι, ανταλλάσσοντας ιδέες σε έναν παγκόσμιο, διεθνή χώρο, θα μπορέσουμε να είμαστε πνευματικά καλλιεργημένοι. Για μένα πραγματικά καλλιεργημένος είναι ο άνθρωπος, ο οποίος ξέρει να χρησιμοποιεί την κριτική του σκέψη, όπως πολύ σωστά αναφέρθηκε προηγουμένως, καθώς και ο άνθρωπος που έχει μάθει να σέβεται, όπως επίσης αναφέρθηκε από πολλά παιδιά που μίλησαν πρωτύτερα.

Η δική μου οικογένεια, όπως και οι δικές σας, με έμαθαν να σέβομαι. Πιστεύω ότι όλοι έχουμε μάθει να δείχνουμε το σεβασμό που αρμόζει και να συμπεριφερόμαστε με κάποιους κανόνες ηθικής. Η δική μου οικογένεια με έμαθε πάνω από όλα να μην πιστεύω πράγματα, τα οποία δεν μπορώ η ίδια να ελέγξω, να μην πιστεύω ό,τι ακούγεται, αν δεν μπορώ να το αποδείξω, να χρησιμοποιώ την κριτική μου σκέψη πάνω από όλα και να ξέρω να πείθομαι και να πείθω. Θεωρώ ότι όποιος ξέρει να χρησιμοποιεί την κριτική του σκέψη σωστά – και ελπίζω να είμαστε πολλοί, όπως ανέφερε και ο συνάδελφος προηγουμένως- έχει κερδίσει, ίσως, τον αγώνα που θέλει τον άνθρωπο από την ώρα που γεννιέται να αμφιβάλει για το μέλλον του, θέλει τον άνθρωπο να είναι σκεπτικός για το μέλλον του, να είναι καχύποπτος και να φοβάται οποιαδήποτε φερόμενη απειλή από άλλους. Θέλω επίσης να πιστεύω ότι, παρά το γεγονός ότι κάθε άνθρωπος έχει την τάση να είναι σκεπτικός για το μέλλον του και με έμφυτη την καχυποψία και το φόβο, επειδή είμαστε νέοι, οφείλουμε να ονειρευόμαστε, έστω και με αφέλεια, ότι δεν θα πέσουμε στην παγίδα να κρυφτούμε πίσω από υποκινούμενες ιδέες που θα μας τις δώσουν κι εμείς απλά θα τις αποδεχθούμε. Ότι θα ονειρευτούμε το μέλλον όπως εμείς το θέλουμε, θα το φτιάξουμε όπως εμείς θέλουμε και θα ονειρευόμαστε για όσο περισσότερο μπορούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση για το θέμα που προέκυψε, για το αν θα έπρεπε να είναι πιο αναλυτικά γραμμένο το θέμα της μετανάστευσης στις εισηγήσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση. Άλλωστε εγώ ήμουν εκείνος, ο οποίος είπα πριν ότι μπορείτε να μιλάτε ελεύθερα. Προσέξτε: Το να μιλάμε ελεύθερα δεν σημαίνει επί παντός επιστητού.

Αυτή τη στιγμή υποτίθεται ότι είναι μία Επιτροπή της Βουλής που μιλάει πάνω σε συγκεκριμένο θέμα, παραδείγματος χάρι πάνω σ' ένα νομοσχέδιο. Το σημερινό θέμα είναι η παγκοσμιοποίηση και η ευρωπαϊκή ενοποίηση, που σημαίνει ότι δεν μπορεί στα κείμενα να περιλαμβάνονται αναφορές για θέματα αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, όπου έχει συζητηθεί το θέμα αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, είτε έχει είτε δεν έχει συζητηθεί, το θέμα το οποίο έχει τεθεί εδώ και ήταν στην ημερήσια διάταξη είναι η παγκοσμιοποίηση και η ευρωπαϊκή ενοποίηση. Κατά συνέπεια, πρέπει σ' αυτό να περιοριστείτε. Απαραίτητα, επίσης, πρέπει να ψηφιστούν και οι θέσεις. Στη Βουλή δεν γίνεται ελεύθερη συζήτηση.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Δόθηκε λοιπόν μία διευκρίνιση.

Θα σας πω και τούτο. Στη Βουλή των Ελλήνων, όπως και σε όλα τα Κοινοβούλια του κόσμου, το θέμα της μετανάστευσης είναι εσωτερικό θέμα και όχι θέμα εξωτερικής πολιτικής. Υπάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή ανήκει σε άλλη Διαρκή Επιτροπή.

Εμείς συζητούμε τώρα το θέμα της μετανάστευσης και της ξеноφοβίας σε συνδυασμό με τη παγκοσμιοποίηση. Επειδή το θέμα αυτό έχει μεγάλο ενδιαφέρον για εσάς και τις πρωτομιλίες τις ολοκληρώσαμε με έξι-επτά τοποθετήσεις, γι' αυτό ανοίξαμε έναν ελεύθερο κύκλο διαλόγου. Μην τα βάζετε όμως και με τους εισηγητές οι οποίοι πολύ σωστά δεν ενέταξαν το θέμα της μεταναστεύσεως στην εξωτερική πολιτική, αφού εσείς είστε Βουλευτές της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Βέβαια, δεν παύει η Βουλή των Εφήβων να είναι ένα ελεύθερο φόρουμ διαλόγου.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ματιάκη Ζωή.

ΖΩΗ ΜΑΤΙΑΚΗ (Νομός Κοζάνης): Όπως είπατε πολύ σωστά, κύριε Πρόεδρε, τόση ώρα μιλάμε για τη μετανάστευση. Εγώ θέλω να μιλήσω για ένα ζήτημα που με αφορά επειδή είμαι από τη Μακεδονία, για το

Μακεδονικό Ζήτημα. Δεν θα πω πολλά πράγματα. Θα αναφερθώ μόνο στην ονομασία, γιατί είναι ένα ζήτημα το οποίο δεν μπορώ να αναλύσω σε μισό λεπτό που έχω στη διάθεσή μου.

Μακεδονικό Ζήτημα είναι η ονομασία με την οποία έγινε διεθνώς γνωστό το εθνοχωροταξικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε αμέσως μετά τη Συνθήκη του Βερολίνου το 19^ο αιώνα στη Βαλκανική και ειδικότερα στη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας, μεταξύ των κρατών Ελλάδας-Βουλγαρίας-Σερβίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το Μακεδονικό Ζήτημα ήταν επιμέρους θέμα του γενικότερου Ανατολικού ζητήματος που φάνηκε να είχε λήξει με το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, πλην όμως επανεμφανίστηκε στο προσκήνιο αμέσως μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ανάμεσα στην Ελλάδα, τη Βουλγαρία και τη Γιουγκοσλαβία στην αρχή και πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας στη συνέχεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πάππα Μαρία.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΠΑ (Νομός Κορινθίας): Ήθελα να πω κάτι για τη μετανάστευση. Πολλές φορές, όταν οι κυβερνήσεις –και δεν αναφέρομαι απαραίτητα στην Κυβέρνηση της Ελλάδας, αλλά και στις κυβερνήσεις όλων των χωρών που υποδέχονται μετανάστες- αποδεικνύονται αδύναμες να χειριστούν την άσχημη κοινωνικοπολιτική και οικονομική κατάσταση μιας χώρας, τότε οι μετανάστες γίνονται τα εξιλαστήρια θύματα στα οποία ξεσπάει το μίσος του λαού που προέρχεται συνήθως από την άσχημη κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

Οι μετανάστες τραβάνε τα φώτα της δημοσιότητας και η κοινή γνώμη ασχολείται μαζί τους, τη στιγμή που υπάρχουν άλλα, πολύ πιο σοβαρά θέματα, τα οποία μαστίζουν την κοινωνία. Και πολλές φορές αυτό γίνεται από προπαγάνδα και με σκοπό.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι κρίνουμε τους ανθρώπους –και αυτό συμβαίνει όχι μόνο με τους μετανάστες, αλλά και στην καθημερινότητά μας- με βάση τον πλούτο. Εδώ, στη συγκεκριμένη περίπτωση, με βάση τον πλούτο της χώρας από την οποία προέρχονται. Όμως εγώ πιστεύω ότι καμία ανθρώπινη ψυχή δεν μπορεί να μετρηθεί σε κανένα νόμισμα, είτε αυτό είναι ευρώ, είτε δολάριο, είτε οτιδήποτε άλλο. Επίσης δεν μπορούμε να βάζουμε τους ανθρώπους στο ίδιο τσουβάλι. Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι.

Ο Ρουσσώ είχε πει ότι κάθε γενίκευση είναι λανθασμένη, της παρούσης συμπεριλαμβανομένης. Δηλαδή δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Ο καθένας χρήζει διαφορετικής αντιμετώπισης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κλαίρη Φασιουλιώτη από τη Χαλκιδική.

ΚΛΑΙΡΗ ΦΑΣΙΟΥΛΙΩΤΗ (Νομός Χαλκιδικής): Κυρίες και κύριοι, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομη, γιατί ο χρόνος είναι περιορισμένος.

Θα ήθελα να αντικρούσω ορισμένα σημεία που ανέφερε πριν από αρκετή ώρα η συνάδελφος Βουλευτής της Λαρίσης.

Ανέφερε πως όλοι γνωρίζουμε την εθνική μας ταυτότητα. Εγώ θα ήθελα να τονίσω ότι νομίζουμε ότι γνωρίζουμε την εθνική μας ταυτότητα. Δεν είμαστε σίγουροι ότι τη γνωρίζουμε και μπορούμε πολύ απλά, με πολλά παραδείγματα, να το καταλάβουμε αυτό.

Θα ήθελα να της απαντήσω με μία ερώτηση. Θεωρεί πως η μαζοποίηση είναι θετικό στοιχείο της σημερινής κοινωνίας; Δεν γνωρίζει ότι αν αυτή η ενοποίηση σε ευρωπαϊκό ή παγκόσμιο επίπεδο δεν γίνει ελεγχόμενα, θα οδηγήσει στην καταστροφή της ίδιας της αδύναμης ελληνικής οικονομίας; Θα επικρατήσουν έτσι οι μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις και θα εξαφανιστούν όλες οι μικρομεσαίες, με αποτέλεσμα την οικονομική καταρράκωση του μέσου Έλληνα πολίτη.

Αν τα ισχυρά κράτη, λοιπόν, δεν υιοθετήσουν μία ανθρωπιστική πολιτική που να αντιμετωπίζει όλους τους ανθρώπους παγκοσμίως ως αξία και όχι ως μέσο για εκμετάλλευση, η πραγμάτωση μιας ενιαίας, παγκόσμιας κοινότητας θα αφανίσει ολόκληρους πολιτισμούς και έτσι θα ξεχάσουμε τη γλώσσα μας, τα έθιμά μας, τις παραδόσεις μας, τα στοιχεία αυτά που μας κάνουν να ξεχωρίζουμε, να είμαστε Έλληνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχει ολοκληρωθεί και ο κύκλος του ελεύθερου διαλόγου.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Νομός Λάρισας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Θέλετε να απαντήσετε επί προσωπικού; Αναφέρθηκε σ' εσάς;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Νομός Λάρισας): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Φοβούμαι ότι αν ανοίξουμε τώρα έναν τρίτο κύκλο ελεύθερου διαλόγου θα πάμε...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Νομός Λάρισας): Κύριε Πρόεδρε, επειδή παρεξηγήθηκαν αυτά που είπα, γι' αυτό θέλω να μιλήσω.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ζητάτε λοιπόν το λόγο επί προσωπικού, επειδή η προηγούμενη Έφηβος Βουλευτής αναφέρθηκε σ' εσάς.

Ορίστε, έχετε το λόγο για να απαντήσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Νομός Λάρισας): Εγώ δεν είπα τίποτα για μαζοποίηση. Δεν το έθεσα έτσι. Εγώ το είπα περισσότερο ως προσωπική επιλογή. Όταν είπα «εξέλιξη» δεν εννοούσα συγκεκριμένα διεθνείς επιχειρήσεις και μαζοποιημένες καταστάσεις. Εννοούσα ότι επειδή τα χρόνια έχουν περάσει κι οι επιλογές του κάθε ατόμου ξεχωριστά έχουν διαφοροποιηθεί, είναι λογικό να μην ακούω την ίδια μουσική που άκουγε η γιαγιά μου κι ίσως να ακούω και κάτι που να ακούνε και πάρα πολλά άτομα. Αυτό δεν είναι μαζοποίηση. Αυτό είναι προσωπική επιλογή. Τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις είναι ένα μέρος της προσωπικότητας του καθενός, γιατί προέρχονται από τη χώρα σου και τα αγαπάς και τα υποστηρίζεις. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι είναι μαζοποίηση το να έχεις κάποιες και κάποια άλλη επιλογή.

ΚΛΑΙΡΗ ΦΑΣΙΟΥΛΙΩΤΗ (Νομός Χαλκιδικής): Να κλείσουμε λέγοντας ότι η προσωπική επιλογή δεν πρέπει να συγκρούεται με την παράδοση και την πολιτιστική μας κληρονομιά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΡΣΕΝΟΥ (Νομός Λάρισας): Δεν είπα κάτι τέτοιο.

ΚΛΑΙΡΗ ΦΑΣΙΟΥΛΙΩΤΗ (Νομός Χαλκιδικής): Λέω: ας συμφωνήσουμε σ' αυτό το πράγμα. Κι εγώ αυτό είπα: ναι μεν να έχουμε προσωπικές επιλογές, αλλά να μην συγκρούονται...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Επί προσωπικού θέλετε το λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Στον κ. Σιγάλα θέλω να απευθυνθώ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Είπε κάτι; Αναφέρθηκε σ' εσένα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Όχι. Απλά θέλω να τον ρωτήσω για κάτι που είπε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ναι, αλλά έτσι θα ανοίξουμε ένα νέο κύκλο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Τώρα θα με αφήσετε με την απορία;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Είπε πριν ο κ. Σιγάλας ότι στη Βουλή δεν γίνεται συζήτηση. Γι' αυτό μάλλον δεν πάμε μπροστά σαν χώρα, επειδή δεν γίνεται συζήτηση.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Ένα λεπτό. Πρώτα απ' όλα δεν είπα ότι δεν γίνεται συζήτηση στη Βουλή. Προφανώς δεν το κατάλαβες. Άλλο πράγμα είπα. Με λίγα λόγια, για να το πω τώρα καθαρά, μία συζήτηση είτε στη Βουλή είτε παντού πρέπει να γίνεται με έναν οργανωμένο τρόπο και πρέπει να έχει έναν συγκεκριμένο στόχο.

Το σκεπτικό του προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων» είναι να ζήσετε για τρεις ημέρες προσομοιώνοντας τη λειτουργία της Βουλής. Δηλαδή, όπως δουλεύουν οι Βουλευτές στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, το ίδιο πράγμα να ζήσετε κι εσείς εδώ μιλώντας πάντα με τον ελεύθερο διάλογο τον οποίο μπορεί να έχει και ο κάθε Βουλευτής μέσα στο Κοινοβούλιο.

Επί του συγκεκριμένου, όμως, θέματος, κανένας διάλογος δεν γίνεται «χύμα», όπως λέμε απλά. Πρέπει να γίνεται προδιαγεγραμμένα με μία τάξη. Υπάρχουν πολλοί από εσάς που μιλήσατε πέντε και έξι φορές. Δεν ξέρω, εάν σε μία συνεδρίαση της Βουλής μπορεί κανείς να μιλήσει πέντε και έξι φορές ο καθένας. Εδώ σας αφήσαμε να εκφραστείτε ελεύθερα, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να συζητάτε μέχρι το πρωί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Δηλαδή, στη Βουλή γίνεται συζήτηση με λίγα λόγια; Επειδή έχω δει ειδήσεις και να πω την αλήθεια δεν είμαι ευχαριστημένος με αυτό που βλέπω!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ (Μέλος της Επιτροπής του προγράμματος): Να σας πει ο κύριος Πρόεδρος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Εγώ κοκορομαχίες βλέπω, δεν βλέπω συζήτηση εκεί πέρα. Συγγνώμη για την έκφραση.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό είναι αξιολόγηση. Σε αυτό μπορεί να έχεις δίκιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Είναι γνώμη μου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Άλλο λέω.

Ο καθένας μπορεί να αξιολογήσει το τι βλέπει και τι δεν βλέπει στη Βουλή και το πώς αξιολογεί τους συγκεκριμένους Βουλευτές που μιλούν αλλά και όλους. Όμως εδώ εξηγούμε, ενημερώνουμε, ενημερώνουν οι υπεύθυνοι του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» ότι επιχειρείται να γίνει μία προσομοίωση της διαδικασίας των Εργασιών της Βουλής των Εφήβων με τον Κανονισμό και τον τρόπο που εργάζεται το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Βεβαίως, δεν το τηρούμε, όπως είδατε, με αυστηρότητα. Μιλήσατε και δύο και τρεις φορές αρκετοί και αρκετές από εσάς κι εμείς το θεωρούμε πάρα πολύ θετικό και δημιουργικό. Δυστυχώς, ο Κανονισμός της Βουλής σ' εμάς τους Βουλευτές δεν επιτρέπει να παίρνουμε το λόγο δύο και τρεις και τέσσερις φορές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΚΚΑΣ (Νομός Αττικής): Αν το κάνατε αυτό;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Αν το κάναμε αυτό, θα έπρεπε να επιστρέψουμε σε διαδικασίες όπου ένας νόμος κρατούσε στο παρελθόν δύο εβδομάδες, τρεις εβδομάδες. Όλα έχουν την αξία και τη σημασία τους.

Όμως, ίσως το ακούν τώρα εδώ οι υπεύθυνοι του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», το ακούμε κι εμείς, είναι ένα αντικείμενο που θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον να ακούσουμε από τη νέα γενιά, που πρέπει να έλθει να ανατρέψει πρακτικές, νοοτροπίες, να αξιολογήσει και να αξιοποιήσει ίσως και θετικά τη σημερινή

εμπειρία, για να κάνουμε ακόμα καλύτερη τη δημοκρατία μας. Αν ένα θέμα που σας ενδιαφέρει είναι να ασκήσουμε κριτική επί του Κανονισμού, πως θα γίνει πιο δημιουργικός, πιο ζωντανός, πιο δημιουργικός όμως, γιατί όχι η επόμενη «Βουλή των Εφήβων» να μην έχει ένα τέτοιο αντικείμενο; Είναι αρμοδιότητα της «Βουλής των Εφήβων» να ασχοληθεί και επί του Κανονισμού. Ας το ακούσουμε αυτό. Και ο κ. Πετσάλνικος και τα κόμματα συνεργαστήκαμε, για να κάνουμε καλύτερο τον Κανονισμό. Δεν σημαίνει ότι είναι άριστος. Σίγουρα η δική σας αντίληψη, η ευαισθησία, αλλά και η δροσιά της σκέψης σας μπορεί να μας φέρει σε πιο ζωντανές και πιο ολοκληρωμένες διαδικασίες.

Αυτά ως εξήγηση.

Θα πρέπει, όμως, τώρα όλοι να βοηθήσουμε, για να κλείσουμε. Πολύ σύντομα όποιος θέλει να πάρει το λόγο, για να μην αισθανθεί ότι θυμώσαμε κάποιον.

Η Έφηβος Βουλευτής κυρία Τρίμη Τατιάννα ζήτησε το λόγο.

TATIANA TRIMMI (Νομός Τρικάλων): Θα ήθελα να απαντήσω στις δύο κοπέλες που προσπαθούν να καταλήξουν κάπου.

Μιλάτε τόση ώρα για την κληρονομιά σας. Όσον αφορά αυτό το θέμα για το οποίο μιλούν, προσπαθώ να τους πω ότι αυτά είναι προσωπικά θέματα του καθενός. Το ότι εσύ δηλαδή κάποια στιγμή θα ακούσεις ξένα ή θα ντυθείς ραπ, παραδείγματος χάρη, ή θα κάνεις οτιδήποτε, είναι σα να αντιγράφεις κάποιον ξένο, αλλά αυτό είναι δικό σου πράγμα, εσύ το κάνεις. Ούτε την κληρονομιά σου χάνεις ούτε τίποτα. Κατά βάθος ξέρεις ότι είσαι Ελληνίδα, ξέρεις ότι έχεις αυτά τα ήθη κι έθιμα, αλλά αυτό το κάνεις για σένα. Δεν ισχύει για όλους αυτό.

Θα ήθελα να απαντήσω στη Μαργαρίτα δίπλα που είπε πριν ότι οι ξένοι, επειδή γεννιούνται ή μεγαλώνουν εδώ, δεν είναι Έλληνες. Μαργαρίτα, σε πληροφορώ –χωρίς να πάρεις προσωπικά το θέμα– ότι έχω δέκα χρόνια εδώ και νιώθω Ελληνίδα. Ναι, ξέρω ότι είμαι από άλλη χώρα και δεν ντρέπομαι γι' αυτό, αλλά είμαι Ελληνίδα πλέον.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΟΥΧΛΗ (Νομός Χανίων): Εγώ δεν ήθελα να σε θίξω, απλά εξηγώ ότι ο καθένας πρέπει να είναι περήφανος για το μέρος απ' όπου κατάγεται, για τις αξίες που έχει, για την κληρονομιά του. Εσύ ζεις στην Ελλάδα και καλά κάνεις, αλλά ο καθένας πρέπει να είναι περήφανος για το μέρος απ' όπου κατάγεται. Μπορεί εσύ να μεγάλωσες στην Ελλάδα –και συγγνώμη αν το παρεξηγήσεις– αλλά πιστεύω ότι δεν είσαι Ελληνίδα. Πώς να σου το πω; Μένεις στην Ελλάδα, έχεις πάρει από δω κάποια πράγματα, αλλά είσαι από το Μολδαβία οπότε είσαι Μολδαβή. Ζεις στην Ελλάδα, αλλά για μένα δεν γίνεται να είσαι Ελληνίδα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Νομίζω ότι έχουν αναλυθεί αυτά τα θέματα. Ο καθένας και η καθεμία έχετε εκφράσει τις απόψεις σας. Έχουν καταγραφεί όλα αυτά, όμως δεν μπορούμε να συνεχίσουμε. Βλέπω ότι κάποιος Έφηβος Βουλευτής ζήτησε το λόγο για έκτη φορά σήμερα. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι κάποια στιγμή ο Πρόεδρος πρέπει να γίνεται αυστηρός. Ήδη έχει περάσει μία ώρα από το χρόνο όπου θα έπρεπε να ολοκληρωθεί η συζήτηση και θα πρέπει όλοι να αισθανθούμε ικανοποιημένοι, διότι ζωντανέψαμε αυτή τη συνεδρίαση. Εσείς με το ζωντανό διάλογο συμβάλατε στην ολοκλήρωση μίας γόνιμης και δημιουργικής συζήτησης επί των θεμάτων που ήταν στις εισηγήσεις. Επίσης, ανοίξαμε μία ιδιαίτερη συζήτηση πάνω στα θέματα της μετανάστευσης, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση και εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών. Θα προχωρήσουμε τώρα στη διαδικασία των ψηφοφοριών. Θα ψηφίσουμε επί της αρχής τη Σύνοψη των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας. Αυτό σημαίνει ότι δεχόμαστε το Κείμενο της Σύνοψης αυτής ως μία βάση για τη συζήτηση των επιμέρους θεμάτων αυτής.

Γίνεται δεκτή επί της αρχής η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής; Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται επί της αρχής τη Σύνοψη των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή γενικότερα τη φιλοσοφία των θεμάτων που περιλαμβάνονται σ' αυτή, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη)

Οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη)

Υπάρχουν συνάδελφοι που ψηφίζουν «ΛΕΥΚΟ»;

(Κανείς Έφηβος Βουλευτής δεν σήκωσε το χέρι)

ΜΑΡΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΖΙΡΓΙΑΝΤΖΙΚΗ (Β΄ Αθήνας): Μπορώ να ζητήσω μία διευκρίνιση πάνω σ' αυτό το θέμα;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Όχι. Όταν κάνουμε ψηφοφορία δεν διακόπτουμε. Δεν γίνεται να πάρετε το λόγο κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας. Υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία και δεν διακόπτουμε, όταν ψηφίζουμε. Η ψηφοφορία είναι η έκφραση της συνείδησης και δεν παραβιάζουμε καθόλου την απόφαση που παίρνει ο καθένας σας.

Προφανώς οι αποδεχόμενοι επί της αρχής τη Σύνοψη είναι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η Σύνοψη των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία.

Τώρα θα ψηφιστούν τα επιμέρους κεφάλαια υπό μορφή άρθρων.

Για το κεφάλαιο της «Παγκοσμιοποίησης» υπάρχει μία προσθήκη στο κείμενο που προέκυψε από τις τοποθετήσεις σας και που περιληπτικά την διατυπώνουμε ως εξής: Αφορά στη διαφύλαξη της γλώσσας μας ως μέσο προφύλαξης του έθνους μας από τους κινδύνους της παγκοσμιοποίησης. Το συμπεριλαμβάνουμε στο κείμενο της ενότητας του κεφαλαίου «Παγκοσμιοποίηση».

Γίνεται δεκτό το Πρώτο Κεφάλαιο «Παγκοσμιοποίηση», όπως τροποποιήθηκε, με την προσθήκη που ακούσατε προηγουμένως;

Οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο)

Υπάρχουν συνάδελφοι που ψηφίζουν «ΛΕΥΚΟ»;

(Ένας Έφηβος Βουλευτής σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, έχουμε ένα «ΛΕΥΚΟ».

Συνεπώς, το Πρώτο Κεφάλαιο έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, κατά πλειοψηφία.

Περνάμε τώρα στην ψηφοφορία επί του Δεύτερου Κεφαλαίου «Ευρωπαϊκή Ενοποίηση».

Έχουμε και εδώ δύο προσθήκες που προέκυψαν από τις τοποθετήσεις σας.

Η πρώτη προσθήκη αφορά στην ισοτιμία μεταξύ όλων των κρατών-μελών που θα αποτελέσει βασικό πυλώνα για την πολιτική, οικονομική και πολιτιστική πορεία της Ευρώπης.

Η δεύτερη προσθήκη αφορά στην καθιέρωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποκεντρωμένου περιφερειακού συστήματος διακυβέρνησης.

Γίνεται δεκτό το Δεύτερο Κεφάλαιο «Ευρωπαϊκή Ενοποίηση», όπως τροποποιήθηκε;

Οι αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο)

Υπάρχουν συνάδελφοι που ψηφίζουν «ΛΕΥΚΟ»;

(Δύο Έφηβοι Βουλευτές σήκωσαν το χέρι)

Προφανώς, έχουμε δύο «ΛΕΥΚΑ».

Συνεπώς, το Δεύτερο Κεφάλαιο έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής και στο σύνολο;

Οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη και στο σύνολο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη)

Οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη και στο σύνολο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοψη)

Προφανώς οι αποδεχόμενοι τη Σύνοψη είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων έγινε δεκτή και στο σύνολο της κατά πλειοψηφία.

Τώρα θα πρέπει να συμπληρώσετε σε ένα λευκό χαρτί που έχετε μπροστά σας το όνομά σας, όσοι θέλετε να μιλήσετε στην Ολομέλεια, για να γίνει κλήρωση. Οι Εισηγητές των Επιτροπών, αυτοδικαίως, θα μιλήσουν στην Ολομέλεια. Δεν γράφουν το όνομά τους οι απόδημοι και οι Κύπριοι, επειδή έχει γίνει κλήρωση γι' αυτούς, αλλά ψηφίζουν οι απόδημοι και οι Κύπριοι που είναι εδώ και καταθέτουν και επί της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Στην Ολομέλεια θα μιλήσετε για όλα τα θέματα. Ο Εισηγητής θα μιλήσει για τα θέματα της Επιτροπής. Κατ' αρχάς θα μιλήσετε για την Επιτροπή σας, αλλά εάν θέλετε να επεκταθείτε και σε ένα θέμα της οικονομίας ή του κοινωνικού τομέα που περιλαμβάνεται στη συζήτηση της φετινής περιόδου, μπορείτε να εκφράσετε τη γνώμη σας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν θα έπρεπε να κάνουμε ψηφοφορία γι' αυτό;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν μπορώ να αλλάξω τον Κανονισμό της «Βουλής των Εφήβων». Η ψηφοφορία θα ήταν κάτι το πιο δημοκρατικό, αλλά τώρα αυτή είναι η διαδικασία. Ίσως την επόμενη φορά να βάλουμε διαδικασίες επί του Κανονισμού της Βουλής και του Κανονισμού Λειτουργίας της Βουλής των Εφήβων.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΕΤΑΚΟΣ (Νομός Λακωνίας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μία πρόταση;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΕΤΑΚΟΣ (Νομός Λακωνίας): Για την ψηφοφορία που είπαμε τώρα, γιατί τίθεται θέμα Κανονισμού, χρόνος, απ' ό,τι είδα, δόθηκε σε όλους να μιλήσουν ελεύθερα. Στις δευτερολογίες και στις παρεμβάσεις ο κύριος Πρόεδρος δεν κράτησε καν χρόνο, δηλαδή είχαμε το ελεύθερο. Αυτή είναι η διαδικασία της ψηφοφορίας, η οποία εφαρμόζεται και στο Κοινοβούλιο και νομίζω ότι πρέπει να γίνει αποδεκτή. Και στις Επιτροπές του Κοινοβουλίου αυτή είναι η διαδικασία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής – Προεδρεύων της Επιτροπής): Δόθηκαν οι διευκρινίσεις και θα γίνει η κλήρωση.

(Στο σημείο αυτό διεξάγεται η κλήρωση των ονομάτων)

Οι δύο Έφηβοι Βουλευτές που θα εκπροσωπήσουν στην Ολομέλεια την Επιτροπή μας είναι η Ελισάβετ Τόκου από το Νομό Δράμας και η Ελίνα Τσάμα από τη Β΄ Πειραιά.

(Χειροκροτήματα)

Εισηγήτρια της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων είναι η Στυλιανή Κακκαβά από το Νομό Φθιώτιδας.

(Χειροκροτήματα)

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων και λύεται η συνεδρίαση.
Ώρα λήξης: 14.09'.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ
Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΘΟΔΩΡΗΣ ΔΡΙΤΣΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ